

P.Z. br. 250

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/17-01/178

URBROJ: 65-17-02

Zagreb, 7. prosinca 2017.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članka 178. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Prijedlog zakona o izmjenama i dopuni Zakona o strukovnom obrazovanju*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 7. prosinca 2017. godine.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila prof. dr. sc. Blaženku Divjak, ministricu znanosti i obrazovanja, mr. sc. Irvoja Šlezaka, doc. dr. sc. Matka Glunčića, prof. dr. sc. Branku Ramljak i dr. sc. Tomu Antičića, državne tajnike u Ministarstvu znanosti i obrazovanja, te Vladu Prskala, pomoćnika ministricu znanosti i obrazovanja.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković
Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: 022-03/17-01/149

Urbroj: 50301-27/25-17-3

Zagreb, 7. prosinca 2017.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o izmjenama i dopuni Zakona o strukovnom obrazovanju

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13, 113/16 i 69/17), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o izmjenama i dopuni Zakona o strukovnom obrazovanju.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila prof. dr. sc. Blaženku Divjak, ministricu znanosti i obrazovanja, mr. sc. Hrvoja Šlezaka, doc. dr. sc. Matka Glunčića, prof. dr. sc. Branku Ramljak i dr. sc. Tomu Antičića, državne tajnike u Ministarstvu znanosti i obrazovanja, te Vladu Prskala, pomoćnika ministrice znanosti i obrazovanja.

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNI
ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU**

Zagreb, prosinac 2017.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNI ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga zakona sadržana je u članku 2. stavku 4. podstavku 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 - pročišćeni tekst i 5/14 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Donošenjem Strategije razvoja sustava strukovnog obrazovanja u Republici Hrvatskoj 2008. - 2013. započeo je proces modernizacije i reforme strukovnog obrazovanja, a riječ je o procesu koji traje od 2006. godine postupnom izgradnjom kapaciteta, resursa, strategija i politika u skladu s preporukama Kopenhaškog procesa. Nakon Strategije razvoja sustava strukovnog obrazovanja u Republici Hrvatskoj 2008. - 2013., 2009. godine donesen je Zakon o strukovnom obrazovanju (Narodne novine, broj 30/09). Ovim dokumentima postavljen je strateški i zakonski okvir razvoja strukovnog obrazovanja u Republici Hrvatskoj, a u skladu s politikama i procesima razvoja strukovnog obrazovanja na razini Europske unije. Uvode se promjene kako bi se osiguralo stjecanje kompetencija potrebnih tržištu rada s ciljem stručnog priznavanja kvalifikacija. Na temelju Zakona o strukovnom obrazovanju poduzet je čitav niz mjera usmjerenih na modernizaciju i jačanje kvalitete strukovnog obrazovanja i osposobljavanja u Republici Hrvatskoj. Jačali su se mehanizmi povezanosti strukovnog obrazovanja s potrebama tržišta rada (sektorska vijeća), uz razvoj i uvođenje novih alata (profili sektora, metodologija za razvoj strukovnih standarda zanimanja, kvalifikacija i kurikuluma), a na temelju njih modularnih i na ishodima učenja utemeljenih strukovnih kurikuluma. Unaprijeđen je sustav osiguranja kvalitete i uvedeno je samovrednovanje u ustanove za strukovno obrazovanje. Snažno se poticao razvoj partnerstva ustanova za strukovno obrazovanje i lokalnih dionika. Također, Zakon o strukovnom obrazovanju osigurao je uključenost svih interesnih grupacija u sastavu Vijeća za strukovno obrazovanje i sektorskih vijeća.

Trenutno je djelatnost strukovnog obrazovanja, kao dijela srednjoškolskog obrazovanja u Republici Hrvatskoj, uređena u skladu s odredbama Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi (Narodne novine, br. 87/08, 86/09, 92/10, 105/10 - ispravak, 90/11, 16/12, 86/12, 94/13, 152/14 i 7/17), Zakona o strukovnom obrazovanju (Narodne novine, br. 30/09, 24/10 i 22/13) i Zakona o obrtu (Narodne novine, broj 143/13).

Donošenjem Zakona o Hrvatskom kvalifikacijskom okviru (Narodne novine, br. 22/13 i 41/16) 2013. godine u sustavu strukovnog obrazovanja i osposobljavanja pojavila se zakonska neusklađenost i preklapanje dvaju zakona, Zakona o strukovnom obrazovanju i Zakona o Hrvatskom kvalifikacijskom okviru jer na više mjesta reguliraju istu tematiku različitim odredbama. Dok su stupanjem na snagu Zakona o Hrvatskom kvalifikacijskom okviru neke odredbe Zakona o strukovnom obrazovanju prestale važiti, neke su ostale neizmijenjene i time je došlo do preklapanja koje dovodi do znatnih problema u primjeni. Slijedom navedenoga ovim zakonom mijenjaju se navedene odredbe.

U listopadu 2014. godine Hrvatski sabor donio je Strategiju obrazovanja, znanosti i tehnologije (Narodne novine, broj 124/14, u daljnjem tekstu: Strategija) koja, uz ostalo, razrađuje prioritete i mjere za unaprjeđenje srednjoškolskog obrazovanja, cjeloživotnog učenja i obrazovanja odraslih. Među prioritetima reforme naglašava se fleksibilnost strukovnog obrazovanja uz izbornost i modularnost, osiguravanje općeg obrazovanja i stjecanje ključnih kompetencija kao temelja za daljnje obrazovanje i cjeloživotno učenje. U Strategiji je u mjeri 2.4.16. predviđena izrada i donošenje Programa razvoja sustava strukovnog obrazovanja i osposobljavanja (u daljnjem tekstu: Program). Uvođenjem ove mjere propisano je da će Program dodatno definirati i razraditi provedbu strateških smjernica utvrđenih Strategijom.

Program razvoja sustava strukovnog obrazovanja 2016. - 2020. predviđa da se strukovno obrazovanje ostvaruje na temelju nacionalnog okvirnog kurikulumu, nacionalnoga kurikulumu za strukovno obrazovanje, sektorskih kurikulumu te strukovnih kurikulumu. Također, predviđa izradu i donošenje nacionalnog kurikulumu za strukovno obrazovanje kojim se određuje svrha, vrijednosti, ciljevi, sadržaji, procesi učenja i poučavanja, organizacija i načini vrednovanja učeničkih postignuća, kompetencija i kvalifikacija u sustavu strukovnog obrazovanja, izradu, donošenje i praćenje provedbe sektorskih kurikulumu i/ili kurikulumu za stjecanje kvalifikacija te jačanje modela učenja temeljenog na radu na način da će biti jasno naglašen i promoviran u sklopu nacionalnog kurikulumu za strukovno obrazovanje, a detaljno razrađen za svaki sektor u sklopu sektorskih kurikulumu. Sektorski kurikulumu omogućit će veću fleksibilnost i autonomiju obrazovnih ustanova u izboru sadržaja i metoda rada, učenicima će omogućiti stjecanje kompetencija prilagođenih njihovu profesionalnome i osobnome razvoju, gospodarstvu i lokalnim zajednicama jednostavniji utjecaj na obrazovni sustav čime lakše mogu ispuniti potrebe za kompetentnom radnom snagom te će biti modularni i ishodovno orijentirani. Sektorski kurikulumu razvijat će se na razini sektora, odnosno podsektora uz iznimku razvoja pojedinih kurikulumu za stjecanje kvalifikacije zbog specifičnosti tih kvalifikacija. Stoga, ih je potrebno propisati ovim zakonom. Program predviđa i unaprjeđenje sustava osiguranja kvalitete u strukovnom obrazovanju, a pritom nije riječ samo o praćenju kvalitete i uvjeta poučavanja, već i o tome je li obrazovanje „svrhovito“ - je li u skladu s potrebama učenika i zadovoljava li potrebe tržišta rada. Stoga se ovim zakonom uspostavlja bolji sustav osiguranja kvalitete. Osim toga, Program predviđa i jačanje međunarodne dimenzije, odnosno jačanje mobilnosti učenika, odnosno daljnje razvijanje mobilnosti radi učenja jer priznavanje razdoblja mobilnosti kao sastavnoga djela učenikova procesa obrazovanja poslodavcima olakšava razumijevanje kvalifikacija stečenih u inozemstvu. Upravo taj segment obuhvaćen je ovim zakonom.

Strategija predviđa i uspostavu regionalnih centara kompetentnosti za strukovno obrazovanje i osposobljavanje povezanih sa svijetom rada. U suradnji gospodarstva, regionalne i lokalne samouprave te obrazovnih ustanova projektnim financiranjem potrebno je pokretati osnivanje i razvoj regionalnih centara kompetentnosti i njihovih mreža, koristeći se isključivo postojećim prostornim kapacitetima. Također, Program predviđa provedbu programa redovitog strukovnog obrazovanja, stručnog usavršavanja i cjeloživotnog obrazovanja kao i drugih oblika formalnog i neformalnog obrazovanja u regionalnim centrima kompetentnosti, mjestima izvrsnosti strukovnog obrazovanja i osposobljavanja koji pružaju inovativne modele učenja, izvrsnost nastavnika, predavača i mentora kod poslodavaca te visokokvalitetnu infrastrukturu, konstruktivnu i kreativnu suradnju sa socijalnim partnerima, javnim sektorom te gospodarskim subjektima i drugim zainteresiranim institucijama šire zajednice. Osim toga, Operativnim programom „Učinkoviti ljudski potencijali 2014. - 2020.“ Republika Hrvatska je u tematskom cilju „Ulaganje u obrazovanje, osposobljavanje i strukovno osposobljavanje za vještine i

cjeloživotno učenje“ postavila prioritete kako bi se pristupilo reformi postojećeg sustava strukovnog obrazovanja i osposobljavanja. U sklopu toga, a uz postavljen specifičan cilj „Modernizacija ponude strukovnog obrazovanja te podizanje njegove kvalitete radi povećanja zapošljivosti učenika, kao i mogućnosti za daljnje obrazovanje“, Republika Hrvatska planira provesti i aktivnosti vezane uz uspostavu nacionalnih regionalnih centara kompetentnosti u početku u sektorskim područjima turizma i ugostiteljstva, strojarstva i elektrotehnike, informacijskih i komunikacijskih tehnologija, poljoprivrede i zdravstva te drugim strukovnim sektorima koji će pratiti načela primjene inovativnih nastavnih metoda (uključujući organizaciju praktične nastave u kontroliranim uvjetima), suradnjom s poslodavcima i socijalnim partnerima uzimajući u obzir nacionalne/regionalne prioritete i potrebe tržišta rada, a kako bi se kontinuirano pratile potrebe tržišta rada te usuglasile obrazovne politike. Također, prema Operativnome programu „Konkurentnost i kohezija“ u području strukovnog obrazovanja planiran je projekt uspostave centara kompetentnosti čime je predviđena rekonstrukcija, obnova i adaptacija srednjih strukovnih škola koje će biti uspostavljene kao centri kompetentnosti u ciljanim sektorima. Dakle, ovim zakonom propisuje se način uspostavljanja regionalnih centara kompetentnosti.

Učenje temeljeno na radu učinkovit je alat za olakšavanje prijelaza mladih na tržište rada prema smjernicama Europske komisije. Strategijom obrazovanja, znanosti i tehnologije potvrđena je strateška orijentacija strukovnog obrazovanja u Republici Hrvatskoj prema učenju temeljenom na radu te se ovim zakonom daje definicija i oblici učenja temeljenog na radu.

Praktična nastava je ionako otežana posebno za učenike određenih zanimanja zbog ograničenja izvođenja praktične nastave i vježbi, odnosno ograničenja na rad maloljetnika pri provedbi praktične nastave i vježbi. Zbog tog razloga, ovim zakonom se uređuje to područje uz pridržavanje drugih propisa kojima se uređuje zaštita maloljetnika. Osim toga, učenicima koji pohađaju programe obrazovanja za vezane obrte nastavna godina, odnosno praktična nastava trenutačnim zakonskim rješenjem ograničena je na 38 tjedana iako isto traje i do 40 tjedana te se i to mijenja ovim zakonom.

Ovim zakonom:

- omogućava se razvoj nacionalnoga kurikulumu za strukovno obrazovanje, sektorskih kurikulumu, strukovnih kurikulumu te kurikulumu ustanove za strukovno obrazovanje (Nacionalnim kurikulumom za strukovno obrazovanje odredit će se svrha, vrijednosti, ciljevi, procesi učenja i poučavanja, organizacija i načini vrednovanja ishoda učenja u sustavu strukovnog obrazovanja. Sektorskim kurikulumom odredit će se okvir koji će obuhvaćati sve strukovne kurikulume kojima se omogućuje stjecanje kvalifikacija na razinama od 2 do 5 Hrvatskoga kvalifikacijskog okvira (u daljnjem tekstu: HKO) jednoga obrazovnog sektora. Izrada sektorskih kurikulumu omogućit će veću fleksibilnost i autonomiju obrazovnih ustanova u izboru sadržaja i metoda rada, učenicima će omogućiti stjecanje kompetencija prilagođenih njihovom profesionalnom i osobnom razvoju, gospodarstvu i lokalnim zajednicama. Kurikulum ustanove za strukovno obrazovanje izrađuje i donosi ustanova za strukovno obrazovanje na temelju sektorskog kurikulumu, kojim se detaljno razrađuje odgojno-obrazovni proces kojim se stječu kvalifikacije na razinama od 2 do 5 HKO-a u toj ustanovi. Strukovnim kurikulumima će se definirati procesi i uvjeti stjecanja kvalifikacija na razinama od 2 do 5 HKO-a, koji će učenicima pružati stjecanje ključnih i specifičnih strukovnih kompetencija.)

- omogućava se uspostava regionalnih centara kompetentnosti (ustanova za strukovno obrazovanje imenuje se Centrom kompetentnosti koje je mjesto izvrsnosti strukovnog obrazovanja i osposobljavanja u kojemu će se provoditi: osnovna djelatnost strukovnog obrazovanja, stručno usavršavanje te cjeloživotno učenje, trajno stručno usavršavanje nastavnika strukovnih predmeta i mentora zaposlenih u poslodavaca, aktivnosti promocije zanimanja, profesionalno usmjeravanje vezano uz nastavak obrazovanja i pronalazak posla; na ovaj način, učenicima će se omogućiti kvalitetnije strukovno obrazovanje)
- jača se učenje temeljeno na radu (Važnost učenja temeljenog na radu u strukovnom obrazovanju je prepoznata jer se predloženim zakonom po prvi puta u strukovnom obrazovanju definira pojam učenja temeljenog na radu. Nadalje, ističe se kako se ono mora provoditi u suradnji ustanove za strukovno obrazovanje i gospodarskih subjekata te se definiraju načini provedbe učenja temeljenog na radu.)
- omogućava se uspostava boljeg sustava osiguravanja kvalitete (Pritom se ne radi samo o praćenju kvalitete i uvjeta poučavanja već i tome je li obrazovanje „svrhovito“, odnosno je li u skladu s potrebama učenika i zadovoljava li potrebe tržišta rada.)
- omogućava se izgradnja sustava koji će omogućiti cjeloživotno učenje i mobilnost (Na ovaj način naglašava se važnost cjeloživotnog učenja te se jača međunarodna dimenzija, odnosno mobilnost učenika, jer priznavanje razdoblja mobilnosti kao sastavnog djela učenikova procesa obrazovanja poslodavcima olakšava razumijevanje kvalifikacija stečenih u inozemstvu.).

III. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga zakona nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNI ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU

Članak 1.

U Zakonu o strukovnom obrazovanju (Narodne novine, br. 30/09, 24/10 i 22/13), članak 3. mijenja se i glasi:

„Pojedini izrazi u ovome Zakonu znače:

1. *strukovno obrazovanje* je proces stjecanja, vrednovanja i potvrde posjedovanja ishoda učenja koji provode ustanove za strukovno obrazovanje, a provodi se prema strukovnome kurikulumu
2. *strukovno osposobljavanje* podrazumijeva obrazovanje kojim se stječu kompetencije za obavljanje jednostavnih poslova
3. *strukovno usavršavanje* podrazumijeva obrazovanje kojim se stječu dodatne kompetencije iste ili više razine kvalifikacije u sklopu obrazovnoga sektora kojemu kvalifikacija polaznika pripada
4. *formalno učenje* je organizirana aktivnost ovlaštene pravne ili fizičke osobe koja se izvodi prema odobrenim programima radi stjecanja i unaprjeđivanja kompetencija za osobne, društvene i profesionalne potrebe, a dokazuje se svjedodžbom, diplomom ili drugom javnom ispravom koju izdaje ovlaštena pravna osoba
5. *kompetencije* su znanje i vještine te pripadajuća samostalnost i odgovornost
6. *ključne kompetencije* za cjeloživotno učenje su kompetencije odgovarajuće razine koje su nužne pojedincu za uključenost u život zajednice. Osnova su za stjecanje kompetencija tijekom života za sve osobne, društvene i profesionalne potrebe, a obuhvaćaju komunikaciju na materinskome jeziku, komunikaciju na stranim jezicima, matematičku kompetenciju i osnovne kompetencije u prirodoslovlju i tehnologiji, digitalnu kompetenciju, kompetenciju učiti kako učiti, socijalnu i građansku kompetenciju, inicijativnost i poduzetnost te kulturnu svijest i izražavanje
7. *učenje temeljeno na radu* je stjecanje znanja i vještina sudjelovanjem u aktivnostima u radnom okruženju, a prisutno je u tri oblika u strukovnim kurikulumima: kao kombinirani programi ili naukovanje; u školi s razdobljima kod poslodavaca i integrirano u programu strukovnog obrazovanja i osposobljavanja
8. *poslodavac* je gospodarski subjekt u smislu propisa koji regulira poticanje razvoja malog gospodarstva koji provodi učenje temeljeno na radu
9. *nacionalni kurikulum za strukovno obrazovanje* je dokument kojim se određuju svrha, vrijednosti, ciljevi, procesi učenja i poučavanja, organizacija i načini vrednovanja ishoda učenja u sustavu strukovnog obrazovanja Republike Hrvatske

10. *sektorski kurikulum* je dokument kojim se određuje okvir koji obuhvaća sve strukovne kurikulume kojima se omogućuje stjecanje kvalifikacija na razinama od 2 do 5 Hrvatskoga kvalifikacijskog okvira (u daljnjem tekstu: HKO) jednoga obrazovnog sektora
11. *kurikulum ustanove za strukovno obrazovanje* je dokument koji izrađuje i donosi ustanova za strukovno obrazovanje kojim se detaljno razrađuje odgojno-obrazovni proces kojim se stječu kvalifikacije na razinama od 2 do 5 HKO-a u toj ustanovi, a izrađuje se na temelju sektorskih i strukovnih kurikuluma
12. *strukovni kurikulum* je dokument kojim se definira proces i uvjeti stjecanja kvalifikacija na razinama od 2 do 5 HKO-a
13. *kvalifikacija* je naziv za objedinjene skupove ishoda učenja određenih razina, obujma, profila, vrste i kvalitete, a koja se dokazuje javnom ispravom koju izdaje ovlaštena pravna osoba
14. *razine kvalifikacija* označavaju složenost i doseg stečenih kompetencija, a opisuju se skupom mjerljivih pokazatelja
15. *kreditni bod* je mjerna jedinica kojom se iskazuje obujam stečenih kompetencija, a određuje se prosječnim ukupno utrošenim vremenom polaznika koji su uspješno svladali program, a koje je potrebno za stjecanje tih kompetencija
16. *standard zanimanja* je popis svih poslova koje pojedinac obavlja u određenom zanimanju i popis kompetencija potrebnih za njihovo uspješno obavljanje
17. *standard kvalifikacije* je sadržaj i struktura određene kvalifikacije. Uključuje sve podatke koji su potrebni za određivanje razine, obujma i profila kvalifikacije te podatke koji su potrebni za osiguravanje i unaprjeđenje kvalitete standarda kvalifikacije
18. *modul* je zaokružena cjelina u strukovnome kurikulumu koja povezuje strukovne i ključne kompetencije te sadrži popis skupova ishoda učenja
19. *obrazovni sektor* je skupina kvalifikacija jednog obrazovnog područja i zanimanja koja koriste ishode tih kvalifikacija na radnom mjestu
20. *podsektor* je skupina srodnih programa u sklopu jednoga obrazovnog sektora
21. *ishodi učenja* su kompetencije koje je osoba stekla učenjem i dokazala nakon postupka učenja
22. *skup ishoda učenja* je najmanji cjeloviti skup povezanih ishoda učenja iste razine, obujma i profila.“.

Članak 2.

Naslov iznad članka 5. i članak 5. mijenjaju se i glase:

„II. STJECANJE KVALIFIKACIJA**Članak 5.**

(1) Strukovnim obrazovanjem stječe se kvalifikacija određene razine, obujma, profila i kvalitete koja se dokazuje javnom ispravom te se omogućuje uključivanje na tržište rada ili nastavak obrazovanja.

(2) Iznimno, polaznicima programa za stjecanje zdravstvenih kvalifikacija, nakon završenoga dvogodišnjega općeobrazovnog dijela obrazovanja, izdaje se uvjerenje.

(3) Proces učenja temeljenog na radu sastavni je i neodvojiv dio strukovnog obrazovanja i partnerski se provodi između ustanova za strukovno obrazovanje i poslodavaca.

(4) Učenje temeljeno na radu provodi se:

- kod poslodavca i/ili
- u ustanovi za strukovno obrazovanje, koja može biti i regionalni centar kompetentnosti.

(5) Polaznici mogu stjecati ishode učenja i tijekom razdoblja međunarodne mobilnosti u drugoj zemlji kod poslodavca ili u ustanovi za strukovno obrazovanje.

(6) Sadržaj i oblik javne isprave iz stavka 1. ovoga članka te sadržaj i oblik uvjerenja iz stavka 2. ovoga članka propisuje pravilnikom ministar nadležan za obrazovanje (u daljnjem tekstu: ministar).“.

Članak 3.

Članak 6. briše se.

Članak 4.

Članak 7. mijenja se i glasi:

„(1) Kreditni bodovi dodjeljuju se kvalifikacijama i pripadajućim skupovima ishoda učenja.

(2) Jedan kreditni bod dodjeljuje se polazniku za prosječno 15 do 25 radnih sati u trajanju od 60 minuta potrebnih za stjecanje odgovarajućih ishoda učenja.

(3) Jednom stečeni kreditni bodovi određenoga skupa ishoda učenja pripadajućega standarda kvalifikacije priznaju se kao stečeni kreditni bodovi skupa ishoda učenja istog naziva i sadržaja drugog standarda kvalifikacije.

(4) Zbroj kreditnih bodova svih skupova ishoda učenja određenoga standarda kvalifikacije odgovarajuće razine jednak je obujmu te kvalifikacije.“.

Članak 5.

Članak 8. mijenja se i glasi:

„(1) Strukovno obrazovanje ostvaruje se na temelju nacionalnoga kurikulumu za strukovno obrazovanje, sektorskih kurikulumu, strukovnih kurikulumu te kurikulumu ustanove za strukovno obrazovanje.

(2) Sektorski kurikulum je okvir koji obuhvaća sve strukovne kurikulume kojima se omogućuje stjecanje kvalifikacija na razinama od 2 do 5 HKO-a jednoga obrazovnog sektora te pripadajuće skupove ishoda učenja iz standarda kvalifikacija.

(3) Sektorski kurikulum sadrži popis svih kvalifikacija obrazovnoga sektora koje se mogu stjecati strukovnim obrazovanjem u sklopu pojedinoga obrazovnog sektora, trajanje obrazovanja, načine i uvjete za ostvarivanje horizontalne i vertikalne prohodnosti u sklopu obrazovnoga sektora te modele i preporuke za provođenja svih oblika učenja temeljenog na radu.

(4) Strukovnim kurikulumom stječu se ključne i strukovne kompetencije te definiraju pravila i načini kombiniranja skupova ishoda učenja s ciljem stjecanja kvalifikacije. Skupovi ishoda učenja grupiraju se u obvezne i izborne module određenoga obujma, a za svaki modul navodi se broj nastavnih sati na godišnjoj razini, nastavne cjeline, okruženje za učenje te načini praćenja stjecanja skupova ishoda učenja i vrednovanje ishoda učenja.

(5) Strukovnim kurikulumom stječe se najmanje 70% kreditnih bodova obveznih skupova ishoda i najviše 30% kreditnih bodova izbornih skupova ishoda učenja od ukupnoga obujma kvalifikacije.

(6) Kurikulum ustanove za strukovno obrazovanje izrađuje se na temelju sektorskih i strukovnih kurikulumu nakon njihova donošenja u suradnji s dionicima strukovnog obrazovanja na lokalnoj i regionalnoj razini.

(7) Kurikulumom ustanove za strukovno obrazovanje utvrđuje se:

- nastavni plan za svaku strukovnu kvalifikaciju koju ustanova za strukovno obrazovanje u toj školskoj godini izvodi
- plan i vremenski slijed stjecanja ishoda učenja s pripadajućim nastavnim temama, metodama učenja i poučavanja, načinima praćenja, vrednovanja i ocjenjivanja te zajedničkim aktivnostima i horizontalnim temama koje pridonose stjecanju ishoda učenja.

(8) Udjeli ključnih kompetencija utvrđuju se u nacionalnome okvirnom kurikulumu i nacionalnome kurikulumu za strukovno obrazovanje.

(9) Metodologiju izrade sektorskoga kurikulumu i strukovnoga kurikulumu, kao i smjernice za izradu kurikulumu ustanove za strukovno obrazovanje, utvrđuje agencija nadležna za strukovno obrazovanje (u daljnjem tekstu: Agencija).

(10) Sektorski kurikulum donosi ministar, na prijedlog Agencije.

(11) Strukovni kurikulum donosi ministar, na prijedlog Agencije.

(12) Kurikulum ustanove za strukovno obrazovanje donosi ustanova najkasnije do 31. kolovoza tekuće godine za sljedeću školsku godinu.

(13) Ustanova za strukovno obrazovanje dužna je najkasnije u roku od 15 dana od dana donošenja kurikuluma iz stavka 12. ovoga članka dostaviti ga Agenciji, o čemu Agencija vodi evidenciju.“.

Članak 6.

Članak 9. mijenja se i glasi:

„(1) Nacionalni sustav osiguravanja kvalitete strukovnog obrazovanja povezan je s Europskim sustavom osiguravanja kvalitete u strukovnom obrazovanju i osposobljavanju (EQAVET).

(2) Sustav osiguravanja kvalitete strukovnog obrazovanja uspostavlja se na razini pružatelja strukovnog obrazovanja i na razini kvalifikacija. Sustav osiguravanja kvalitete temelji se na postupcima samovrednovanja i vanjskog vrednovanja.

(3) Postupci samovrednovanja i vanjskog vrednovanja provode se u pojedinoj ustanovi za strukovno obrazovanje uključujući neposredni uvid u rad ustanove za strukovno obrazovanje te na temelju nacionalnih, odnosno posebnih ispita.

(4) Rezultate samovrednovanja i vanjskog vrednovanja, ustanove za strukovno obrazovanje moraju koristiti za unaprjeđivanje kvalitete rada i ostvarivanje boljih rezultata.

(5) Metodologiju i područja samovrednovanja ustanova za strukovno obrazovanje donosi Agencija.

(6) Metodologiju vanjskog vrednovanja ustanova za strukovno obrazovanje donosi Nacionalni centar za vanjsko vrednovanje obrazovanja u suradnji s Agencijom.

(7) Agencija vodi i održava informacijski sustav koji pruža potporu ustanovama za strukovno obrazovanje u provedbi samovrednovanja, koristi se njime pri vanjskom vrednovanju ustanova za strukovno obrazovanje te za izvješćivanje i praćenje pokazatelja kvalitete.

(8) Pokazatelje kvalitete strukovnog obrazovanja, njihovo praćenje te korištenje rezultata vrednovanja ustanova za strukovno obrazovanje propisuje ministar pravilnikom.“.

Članak 7.

Članak 10. briše se.

Članak 8.

Članak 11. mijenja se i glasi:

„(1) Ustanove za strukovno obrazovanje dužne su provoditi samovrednovanje i sudjelovati u postupku vanjskog vrednovanja.

(2) Vanjsko vrednovanje ustanova za strukovno obrazovanje provodi Nacionalni centar za vanjsko vrednovanje obrazovanja u suradnji s Agencijom.“.

Članak 9.

Članak 14. mijenja se i glasi:

„(1) Vijeće za strukovno obrazovanje (u daljnjem tekstu: Vijeće) ima 20 članova koje imenuje ministar, i to:

- 1 člana na prijedlog Hrvatske udruge poslodavaca
- 1 člana na prijedlog Hrvatske gospodarske komore
- 1 člana na prijedlog Hrvatske obrtničke komore
- 3 člana predstavnika sindikata
- 1 člana na prijedlog ministarstva nadležnog za gospodarstvo, odnosno poduzetništvo i obrt
- 1 člana na prijedlog ministarstva nadležnog za turizam
- 1 člana na prijedlog ministarstva nadležnog za poljoprivredu
- 1 člana na prijedlog ministarstva nadležnog za rad
- 1 člana predstavnika nacionalnih saveza osoba s invaliditetom koji predstavlja polaznike s teškoćama u razvoju, na prijedlog ministra nadležnog za socijalnu politiku
- 1 člana na prijedlog Agencije
- 1 člana na prijedlog Hrvatskog zavoda za zapošljavanje
- 1 člana na prijedlog Ministarstva
- 4 člana predstavnika ustanova za strukovno obrazovanje
- 1 člana predstavnika sveučilišnih studija
- 1 člana predstavnika stručnih studija.

(2) Članovi Vijeća biraju se na razdoblje od pet godina.

(3) Vijeće usklađuje rad svih dionika u području strukovnog obrazovanja, pokreće inicijative za donošenje novih ili izmjene i dopune postojećih kurikuluma, predlaže mjere i aktivnosti te strategije razvoja strukovnog obrazovanja, daje prethodno mišljenje u vezi s donošenjem mreže i imenovanjem regionalnih centara kompetentnosti te obavlja i druge poslove u skladu s odlukom o imenovanju.“.

Članak 10.

Članak 15. briše se.

Članak 11.

U članku 20. stavak 4. briše se.

Članak 12.

Članak 23. mijenja se i glasi:

„Nastavna godina za stjecanje kvalifikacija na razinama od 2 do 5 HKO-a traje najviše 40 tjedana.“.

Članak 13.

U članku 24. stavku 2. iza riječi: „obrazovanje“ dodaju se zarez i riječi: „koja može biti i centar kompetentnosti“.

Članak 14.

Članak 29. mijenja se i glasi:

„(1) Na izvođenje praktične nastave i vježbi primjenjuju se odredbe ovoga Zakona i propisa koji iz njega proizlaze.

(2) Ako praktična nastava i vježbe kontinuirano traju 4 ili više sati dnevno, polaznicima se mora osigurati najmanje trideset minuta dnevnog odmora.

(3) Tijekom školske godine ustanova za strukovno obrazovanje i poslodavac polaznicima moraju osigurati najmanje 45 radnih dana odmora.

(4) Polaznik ne može biti istoga dana i na nastavi u ustanovi za strukovno obrazovanje i na praktičnoj nastavi i vježbama kod poslodavca.

(5) Maloljetnim redovitim polaznicima praktična nastava i vježbe organizira se u vremenu od 6 do 22 sata i ne smije trajati dulje od 8 sati dnevno.

(6) Iznimno, u opravdanim razlozima, na zahtjev ustanove, a uz prethodno mišljenje Agencije, Ministarstvo može odobriti i drugačiju organizaciju nastave iz stavka 4. ovoga članka.

(7) U provedbi praktične nastave i vježbi osiguravaju se propisane mjere zaštite na radu i mjere sigurnosti sukladno posebnim propisima, kao i odgovarajuća primjena posebnih propisa kojima se uređuju poslovi koje ne smije obavljati maloljetnik.“.

Članak 15.

Članak 33. mijenja se i glasi:

„(1) Ustanova za strukovno obrazovanje može biti imenovana regionalnim centrom kompetentnosti (u daljnjem tekstu: Centar).

(2) Centar je mjesto izvrsnosti strukovnog obrazovanja i osposobljavanja u kojemu se uz osnovnu djelatnost strukovnog obrazovanja, koja obuhvaća i provedbu učenja temeljenog na radu, obavlja i osposobljavanje i usavršavanje i druge djelatnosti koje doprinose poboljšanju kvalitete strukovnog obrazovanja i osposobljavanja i njegove prilagodbe potrebama gospodarstva i tržišta rada.

(3) U obavljanju djelatnosti Centar:

- provodi učenje temeljeno na radu
- provodi stručno osposobljavanje i usavršavanje te cjeloživotno učenje za potrebe gospodarskih subjekata, nezaposlenih i drugih polaznika
- provodi stručno usavršavanje nastavnika strukovnih predmeta, suradnika u nastavi, mentora kod poslodavaca i drugih stručnjaka u obrazovanju
- potiče suradnju obrazovnih ustanova na svim razinama s gospodarskim subjektima s ciljem prilagodbe obrazovnih programa potrebama na tržištu rada
- provodi aktivnosti promocije strukovnih zanimanja i organizaciju smotri i drugih skupova
- obavlja profesionalno usmjeravanje vezano uz učenje temeljeno na radu, nastavak obrazovanja i pronalazak posla
- potiče suradnju i sudjeluje u provedbi projekata vezanih uz poboljšanje kvalitete strukovnog obrazovanja i njegove prilagodbe gospodarskim potrebama
- obavlja druge poslove koji doprinose poboljšanju kvalitete strukovnog obrazovanja i njegove prilagodbe potrebama na tržištu rada.

(4) Sredstva za obavljanje djelatnosti Centra osigurava osnivač, a Centar može stjecati prihode i iz drugih izvora, u skladu sa zakonom.

(5) Temeljna obilježja Centra su inovativne metode poučavanja i inovativni modeli učenja, učenje temeljeno na radu za učinkovitije uključivanje polaznika na tržište rada, uvažavanje potreba polaznika s teškoćama i drugih ranjivih skupina, omogućena vertikalna prohodnost za nastavak obrazovanja, izvrsnost nastavnika, visokokvalitetna infrastruktura, konstruktivna i kreativna suradnja sa socijalnim partnerima, javnim sektorom, gospodarskim subjektima, visokim učilištima i drugim zainteresiranim institucijama šire zajednice.

(6) Mreža centara sadrži skup parametara i detaljnijih smjernica vezanih uz prostorni raspored, područnu zastupljenost, uvažavajući ravnomjerni regionalni razvoj, potrebne prostorne, materijalne i kadrovske uvjete te mogući broj centara na razini Republike Hrvatske temeljen na broju škola u pojedinom sektoru te optimalnom broju centara s obzirom na broj učenika, škola te potrebe tržište rada, kao i razrađene kriterije za njihovo imenovanje.

(7) Mrežu centara iz stavka 6. ovoga članka donosi ministar uz prethodno mišljenje Vijeća.

(8) Mreža centara iz stavka 6. ovoga članka može se izmijeniti na temelju izmijenjenih okolnosti koje predstavljaju elemente za izradu Mreže.

(9) Na temelju parametara i smjernica utvrđenih Mrežom, postupak odabira Centara započinje otvorenim javnim pozivom osnivačima ustanova za strukovno obrazovanje koji objavljuje Ministarstvo.

(10) Javni poziv otvoren je do imenovanja broja Centara u skladu s Mrežom. Javni poziv može se ponovno otvoriti ako se sukladno Mreži ispune pretpostavke za imenovanje novih Centara.

(11) Osnivači predlažu ustanove za strukovno obrazovanje za imenovanje Centrom, temeljem razvojnog plana za razdoblje od pet godina, uz koji moraju ispunjavati sljedeće minimalne uvjete:

- izražena regionalna gospodarska potreba, koja se dokazuje ugovorima o suradnji s relevantnim gospodarskim subjektima, uvažavajući potrebe gospodarstva i tržišta rada na području na kojem djeluje Centar
- broj polaznika strukovnog obrazovanja i osposobljavanja u obrazovnom sektoru ili sektorima u kojima djeluje Centar u skladu s Mrežom
- sklopljeni ugovori o suradnji s drugim ustanovama za strukovno obrazovanje, visokim učilištima, strukovnim komorama i drugim institucijama koje doprinose kvaliteti strukovnog obrazovanja u obrazovnom sektoru ili sektorima u kojima djeluje Centar
- funkcionalna održivost Centra u smislu odgovarajućih financijskih, kadrovskih i materijalnih resursa sukladno Mreži
- postoji poveznica s razvojnim planovima osnivača
- prostorni uvjeti za obavljanje djelatnosti strukovnog obrazovanja i osposobljavanja osigurani su na jednoj ili više lokacija.

(12) Uz prijedlog iz stavka 11. ovoga članka obvezno se prilažu dokazi o ispunjavanju uvjeta iz stavka 11. ovoga članka, definirani javnim pozivom.

(13) Ministarstvo prikupljene prijedloge radi provjere ispunjavanja uvjeta upućuje na prethodno mišljenje Vijeću, koje dostavlja mišljenje u roku od 15 dana od dostave zahtjeva za mišljenjem.

(14) Na temelju mišljenja Vijeća i u skladu s mrežom iz stavka 6. ovoga članka, ministar donosi odluku o imenovanju ustanova za strukovno obrazovanje Centrima.

(15) Popis Centara javno je dostupan na mrežnim stranicama Ministarstva.

(16) Odluka o imenovanju Centra donosi se na razdoblje od pet godina s mogućnošću ponovnog imenovanja. Prijedlog za pokretanje postupka vrednovanja Centra radi ponovnog imenovanja osnivač upućuje Ministarstvu najkasnije šest mjeseci prije isteka razdoblja za koje je ustanova imenovana Centrom.

(17) U postupku vrednovanja Centra radi ponovnog imenovanja, Centar mora uz uvjete iz stavka 11. ovoga članka priložiti izvješće o radu za prethodno razdoblje i izrađen razvojni plan Centra za sljedeće razdoblje.

(18) Uz prijedlog iz stavka 16. ovoga članka prilažu se dokazi o ispunjavanju uvjeta iz stavaka 11. i 17. ovoga članka.

(19) Nakon obavljenog postupka vrednovanja iz stavka 17. ovoga članka, a na temelju prethodnog mišljenja Vijeća, ministar donosi odluku o ponovnom imenovanju.

(20) Centar osigurava ukupne stručne i materijalne uvjete za obavljanje djelatnosti redovitim učenicima.

(21) Ustanova za strukovno obrazovanje koja je imenovana Centrom može, radi obavljanja dodatnih poslova koji proizlaze iz djelokruga rada Centra, zaposliti djelatnika za koordiniranje poslova Centra te druge djelatnike koji ne obavljaju poslove strukovnog obrazovanja i osposobljavanja, s kojim sklapa ugovor o radu na vrijeme imenovanja Centra, a u slučaju ponovnog imenovanja Centra, dopušteno je sklapanje uzastopnih ugovora na određeno vrijeme na koje je Centar ponovno imenovan.“.

Članak 16.

U članku 37. stavak 6. mijenja se i glasi:

„(6) Strukovni učitelji i suradnici u nastavi iz ovoga članka pedagoške kompetencije stječu po posebnome programu koji donosi Ministarstvo, a organizira i provodi institucija koju ovlasti Ministarstvo.“.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 17.

Pravilnike iz članka 2. i 6. ovoga Zakona ministar će donijeti u roku od godine dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 18.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

OBRAZLOŽENJE

Članak 1.

Ovim člankom pojmovi koji se koriste u Zakonu usklađuju se s terminologijom Zakona o Hrvatskom kvalifikacijskim okviru i ostalim propisima.

Članak 2.

Ovim člankom mijenja se naziv II. poglavlja i članak 5. kojim se definira što se stječe strukovnim obrazovanjem te izdavanje javne isprave za navedeno obrazovanje kao i mjesto gdje se može provoditi učenje temeljeno na radu. Naglašava se i mogućnost stjecanja ishoda učenja i tijekom razdoblja međunarodne mobilnosti u drugoj zemlji u poslodavca ili ustanovi za strukovno obrazovanje.

Članak 3.

Ovim člankom brišu se odredbe koje se odnose na donošenja standarda zanimanja i standarda strukovne kvalifikacije koji su definirani u članku 6. Zakona o strukovnom obrazovanju.

Članak 4.

Ovim člankom propisuje se dodjeljivanje kreditnih bodova kvalifikacijama i pripadajućim skupovima ishoda učenja.

Članak 5.

Ovim člankom propisuje se da se strukovno obrazovanje ostvaruje na temelju nacionalnog kurikulumu, nacionalnoga kurikulumu za strukovno obrazovanje, sektorskih kurikulumu, strukovnih kurikulumu te kurikulumu ustanove za strukovno obrazovanje. Nadalje, definira se sektorski i strukovni kurikulum kao i kurikulum ustanove za strukovno obrazovanje koji se izrađuje na temelju sektorskih i strukovnih kurikulumu nakon njihova donošenja u suradnji s dionicima strukovnog obrazovanja na lokalnoj i regionalnoj razini. Odredbama ovoga članka definira se tko donosi metodologiju izrade pojedinih dokumenata, kao i same dokumente.

Članak 6.

Ovim člankom propisuje se uspostava nacionalnog sustava osiguravanja kvalitete strukovnog obrazovanja koji se temelji na postupcima samovrednovanja i vanjskoga vrednovanja te povezanosti s Europskim sustavom osiguravanja kvalitete u strukovnom obrazovanju i osposobljavanju (EQAVET). Nadalje, propisuje se donošenje metodologije za provedbu samovrednovanja i vanjskoga vrednovanja.

Članak 7.

Ovim člankom brišu se odredbe članka 10. Zakona o strukovnom obrazovanju, kojim se propisuje donošenje mreže kurikulumu i ustanova.

Članak 8.

Ovim člankom propisuje se obveza samovrednovanja ustanova za strukovno obrazovanje te nadležnost Nacionalnog centra za vanjsko vrednovanje obrazovanja i Agencije za strukovno obrazovanje i obrazovanje odraslih za vanjsko vrednovanje ustanova za strukovno obrazovanje.

Članak 9.

Ovim člankom propisuje se sastav i nadležnost Vijeća za strukovno obrazovanje.

Članak 10.

Ovim člankom briše se članak 15. Zakona o strukovnom obrazovanju, kojim se propisuje nadležnost ministra za donošenje odluke o obrazovnim sektorima.

Članak 11.

Ovim člankom briše se stavak kojim je propisana obveza donošenja odluke o elementima i kriterijima za upis u prvi razred strukovnog obrazovanja.

Članak 12.

Ovim člankom propisuje se trajanje nastavne godine za stjecanje kvalifikacija na razinama od 2 do 5 HKO-a.

Članak 13.

Ovim člankom dopunjuje se članak 24. stavak 2. Zakona o strukovnom obrazovanju riječima: „koja može biti i centar kompetentnosti“ čime se propisuje kako se praktična nastava i vježbe izvode u ustanovi za strukovno obrazovanje koja može biti i centar kompetentnosti.

Članak 14.

Ovim člankom propisuje se da se maloljetnim redovitim polaznicima praktična nastava i vježba organiziraju u vremenu od 6 do 22 sata i da ne smije trajati dulje od 8 sati dnevno. Nadalje, propisuje se trajanje odmora za polaznike kao i činjenica da polaznik ne može biti istoga dana i na nastavi u ustanovi za strukovno obrazovanje i na praktičnoj nastavi i vježbama kod poslodavca. U provedbi praktične nastave i vježbi osiguravaju se propisane mjere zaštite na radu i mjere sigurnosti sukladno posebnim propisima, kao i odgovarajuća primjena posebnih propisa kojima se uređuju poslovi koje ne smije obavljati maloljetnik.

Članak 15.

Ovim člankom propisuje se da ustanova za strukovno obrazovanje može biti imenovana regionalnim centrom kompetentnosti koji je mjesto izvrsnosti strukovnog obrazovanja i osposobljavanja u kojemu se uz osnovnu djelatnost strukovnog obrazovanja, koja obuhvaća i provedbu učenja temeljenog na radu, obavlja i osposobljavanje i usavršavanje i druge djelatnosti koje doprinose poboljšanju kvalitete strukovnog obrazovanja i osposobljavanja i njegove prilagodbe potrebama gospodarstva i tržišta rada. Sredstva za obavljanje djelatnosti

Centra osigurava osnivač, a Centar može stjecati prihode i iz drugih izvora, u skladu sa zakonom. Ustanove za strukovno obrazovanje radi imenovanja Centrom trebaju ispunjavati sljedeće minimalne uvjete: izražena regionalna gospodarska potreba, koja se dokazuje ugovorima o suradnji s relevantnim gospodarskim subjektima, uvažavajući potrebe gospodarstva i tržišta rada na području na kojem djeluje Centar; broj polaznika strukovnog obrazovanja i osposobljavanja u obrazovnom sektoru ili sektorima u kojima djeluje Centar u skladu s Mrežom; sklopljeni ugovori o suradnji s drugim ustanovama za strukovno obrazovanje, visokim učilištima, strukovnim komorama i drugim institucijama koje doprinose kvaliteti strukovnog obrazovanja u obrazovnom sektoru ili sektorima u kojima djeluje Centar; funkcionalna održivost Centra u smislu odgovarajućih financijskih, kadrovskih i materijalnih resursa sukladno Mreži; postojanje poveznice s razvojnim planovima osnivača; prostorni uvjeti za obavljanje djelatnosti strukovnog obrazovanja i osposobljavanja osigurani su na jednoj ili više lokacija. Nadalje, definira se način donošenja mreže Centara kao i postupci za imenovanje ustanove za strukovno obrazovanje Centrom te način ponovnog imenovanja.

Članak 16.

Ovim člankom propisuje se stjecanje pedagoških kompetencija na način da strukovni učitelji i suradnici u nastavi pedagoške kompetencije stječu po posebnome programu koji donosi Ministarstvo, a organizira i provodi institucija koju ovlasti Ministarstvo.

Članak 17.

Ovim člankom propisuje se rok u kojem će ministar donijeti pravilnik o sadržaju i obliku javne isprave i uvjerenja o stečenoj kvalifikaciji, kao i rok za donošenje pravilnika o pokazateljima kvalitete strukovnog obrazovanja, njihovom praćenju te korištenju rezultata vrednovanja ustanova za strukovno obrazovanje.

Članak 18.

Propisuje se stupanje na snagu ovoga Zakona.

**TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA
KOJE SE MIJENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJE**

Članak 3.

Pojedini izrazi u ovom Zakonu znače:

- *Strukovno obrazovanje* je proces stjecanja kompetencija (znanja, vještina i kompetencija u užem smislu), ako su rezultati tog procesa vrednovani i potvrđeni u postupku koji provode ustanove za strukovno obrazovanje.
- *Strukovno osposobljavanje* podrazumijeva obrazovanje za stjecanje kompetencija za obavljanje jednostavnih poslova.
- *Strukovno usavršavanje* podrazumijeva obrazovanje kojim se stječu dodatne kompetencije iste ili više razine kvalifikacije unutar obrazovnog sektora za koji polaznik ima priznatu kvalifikaciju.
- *Formalno učenje* označava djelatnost ovlaštene ustanove koja se izvodi prema odobrenim programima s ciljem stjecanja i unapređenja znanja, vještina i kompetencija u užem smislu za osobne, društvene i profesionalne potrebe, a o čemu se izdaje javna isprava.
- *Neformalno učenje* označava organizirane aktivnosti učenja s ciljem stjecanja i unapređenja znanja, vještina i kompetencija u užem smislu za osobne, društvene i profesionalne potrebe, a o čemu se ne izdaje javna isprava.
- *Informalno učenje* označava neorganizirane aktivnosti prihvaćanja znanja, vještina i kompetencija u užem smislu iz svakodnevnih iskustava i drugih utjecaja i izvora iz okoline za osobne, društvene i profesionalne potrebe.
- *Kompetencije* označavaju skup konkretnih znanja i vještina u skladu s danim standardima.
- *Temeljne kompetencije* označavaju skup kompetencija koje su potrebne za zadovoljavanje osobnih potreba, socijalne povezanosti, demokratskog društva i zapošljavanja.
- *Strukovni kurikulum* je dokument koji definira ishode učenja te uvjete izvođenja pomoću kojih polaznici stječu kompetencije.
- *Strukovna kvalifikacija* je formalni naziv za skup kompetencija određene razine, obujma, profila i kvalitete, a koja se dokazuje javnom ispravom koju izdaje ovlaštena ustanova.
- *Razine kvalifikacija* označavaju složenost i doseg stečenih kompetencija, a opisuju se skupom mjerljivih pokazatelja.
- *Kreditni bod* je mjerna jedinica kojom se iskazuje obujam stečenih kompetencija, a određuje se prosječnim ukupno utrošenim vremenom polaznika koji su uspješno svladali program, a koje je potrebno za stjecanje tih kompetencija.

– *Standard zanimanja* je skup normativa kojima se određuje sadržaj strukovne kvalifikacije na određenoj razini složenosti i određuju potrebna znanja, vještine te strukovne kompetencije ili se utvrđuju poslovi i aktivnosti unutar tih poslova te kompetencije potrebne za njihovo obavljanje, na način kako ih iskazuje tržište rada, a u funkciji je izradbe standarda kvalifikacije i strukovnih kurikuluma.

– *Modul* je obrazovna jedinica koja ima cilj i sadržaje koji se određuju u skladu sa zahtjevima za izradbu kvalifikacija. Oblikovan je na temelju standarda zanimanja i omogućuje stjecanje kompetencija i cjelovite kvalifikacije.

– *Profil kompetencija/kvalifikacije* označava područje rada ili učenja stečenih kompetencija, a iskazuje se nazivom.

II. STJECANJE STRUKOVNIH KVALIFIKACIJA

Članak 5.

(1) Strukovnim obrazovanjem stječu se kompetencije te strukovne kvalifikacije određene razine, obujma, profila i kvalitete te se omogućuje uključivanje na tržište rada ili nastavak obrazovanja.

(2) Završetkom strukovnoga obrazovanja polaznik stječe kvalifikaciju određene razine, obujma, profila i kvalitete koja se dokazuje javnom ispravom čiji sadržaj i oblik propisuje ministar nadležan za obrazovanje (u daljnjem tekstu: ministar).

(3) Iznimno, polaznicima programa za stjecanje zdravstvenih kvalifikacija, nakon završenoga dvogodišnjega općeobrazovnog dijela obrazovanja, izdaje se uvjerenje čiji sadržaj i oblik propisuje ministar.

(4) Formalnim učenjem kompetencije se stječu:

- teorijskom nastavom s vježbama,
- praktičnom nastavom,
- i drugim oblicima obrazovnog rada propisanim kurikulumom.

(5) Kompetencije stečene neformalnim i informalnim učenjem dokazuju se ispitima, sukladno standardima zanimanja, odnosno strukovnih kvalifikacija.

(6) Postupak i način provođenja ispita kojima se dokazuju neformalno i informalno stečene kompetencije propisuje ministar.

Članak 6.

(1) Standardom zanimanja utvrđuju se poslovi i aktivnosti unutar tih poslova te kompetencije potrebne za njihovo obavljanje, na način kako ih iskazuje tržište rada, a u funkciji je izradbe standarda kvalifikacije i strukovnih kurikuluma.

(2) Standardom strukovne kvalifikacije utvrđuje se naziv, vrsta, razina, obujam, uvjeti pristupanja kvalifikaciji, opravdanost potrebe za kvalifikacijom, profil sa specifikacijom nastavnih predmeta i modula te pripadne rezultate učenja/kompetencija i druge potrebne elemente.

(3) Metodologiju izradbe standarda zanimanja i strukovnih kvalifikacija utvrđuje Agencija za strukovno obrazovanje (u daljnjem tekstu: Agencija).

(4) Standarde zanimanja i strukovnih kvalifikacija donosi ministar, na prijedlog Agencije, a uz prethodnu suglasnost odgovarajućeg sektorskog vijeća.

(5) Standardi zanimanja i strukovnih kvalifikacija redovito se usklađuju s potrebama tržišta rada, u pravilu svakih 5 godina.

Članak 7.

(1) Kreditni bodovi dodjeljuju se za nastavni predmet/modul strukovne kvalifikacije.

(2) Jedan kreditni bod dodjeljuje se polazniku za prosječno 25 sati opterećenja polaznika ukoliko je uspješno potvrdio stečene kompetencije.

(3) Jednom stečeni bodovi nekog nastavnog predmeta/modula strukovne kvalifikacije priznaju se kao stečeni dio svake druge strukovne kvalifikacije koja se sastoji i od tog nastavnog predmeta/modula.

(4) Zbroj bodova svih nastavnih predmeta/modula pojedine kvalifikacije određene razine jednak je ukupnoj vrijednosti obujma te kvalifikacije.

Članak 8.

(1) Strukovno obrazovanje ostvaruje se na temelju nacionalnog kurikulumu, strukovnog kurikulumu te školskog kurikulumu.

(2) Pored ciljeva utvrđenih nacionalnim kurikulumom, cilj je strukovnim kurikulumom osigurati i stjecanje kompetencija propisanih strukovnim kvalifikacijama.

(3) Udjel temeljne kompetencije u kvalifikacijama koje traju tri i više godina u prvoj godini obrazovanja mora biti najmanje 60% u odnosu na strukovnu kompetenciju, a u drugoj godini obrazovanja temeljna kompetencija mora biti najmanje 40%, a što se pobliže utvrđuje strukovnim kurikulumom za svaku kvalifikaciju određene razine.

(4) Strukovni kurikulum donosi ministar, a sadrži zajednički općeobrazovni i posebni strukovni dio. Metodologiju izradbe strukovnog kurikulumu utvrđuje Agencija.

(5) Zajednički općeobrazovni dio sadrži općeobrazovne predmete koji su zajednički i obvezni za određenu razinu kvalifikacije, a posebni strukovni dio sadrži strukovne predmete/module koji su vezani za određenu strukovnu kvalifikaciju.

(6) Posebni strukovni dio sadrži obvezni i izborni dio.

(7) Izborni dio kurikuluma programski je vezan za standard zanimanja, a polaznik ga bira prema svojim interesima i sklonostima.

(8) Strukovnim kurikulumom utvrđuju se:

- trajanje obrazovanja,
- materijalni i kadrovski uvjeti za njegovu provedbu,
- ishodi učenja,
- način praćenja, vrednovanja i ocjenjivanja,
- tjedni i godišnji fond nastavnih sati,
- tjedni broj nastavnih sati po predmetima/modulima,
- predmetni kurikulumi iskazani ciljevima i sadržajima, načinima izvedbe sadržaja i okruženjem za učenje.

(9) Dijelove strukovnog kurikuluma (najviše 15% posebnog i izbornog dijela strukovnih sadržaja) izrađuje ustanova za strukovno obrazovanje zajedno s dionicima strukovnog obrazovanja, lokalnom i područnom (regionalnom) samoupravom, u skladu s nacionalnim kurikulumom, a donosi ga tijelo upravljanja ustanove za strukovno obrazovanje najkasnije do 31. kolovoza za sljedeću školsku godinu.

(10) Ustanova za strukovno obrazovanje je dužna najkasnije u roku od 15 dana od dana donošenja dijela kurikuluma iz stavka 9. ovoga članka dostaviti ga Agenciji.

Članak 9.

(1) Trajnim vrednovanjem polaznika, ustanova za strukovno obrazovanje i procesa u sustavu strukovnog obrazovanja uspostavlja se sustav osiguravanja kvalitete strukovnog obrazovanja.

(2) Kvaliteta strukovnog obrazovanja u pojedinoj ustanovi za strukovno obrazovanje utvrđuje se na temelju neposrednog uvida u rad ustanove za strukovno obrazovanje te na temelju nacionalnih, odnosno posebnih ispita sukladno posebnim propisima.

(3) Kvaliteta strukovnog obrazovanja postiže se:

- racionalnom mrežom kurikuluma i ustanova za strukovno obrazovanje,
- jedinstvenom bazom podataka za informacijsko praćenje i upravljanje sustavom,
- sustavom vrednovanja i prikupljanjem rezultata vrednovanja
- poticajnim i korekcijskim mjerama.

(4) Način praćenja i pokazatelje kvalitete strukovnog obrazovanja te način korištenja rezultata vrednovanja školskih ustanova za strukovno obrazovanje propisuje ministar.

(5) Bazu podataka iz stavka 3. podstavaka 2. ovoga članka vodi Ministarstvo, a koristi se kao izvor podataka za aplikacije koje koristi Agencija za svoje potrebe.

Članak 10.

(1) Mreža kurikuluma i ustanova za strukovno obrazovanje izrađuje se uzimajući u obzir:

- stručnu procjenu ekonomske održivosti i opravdanosti provedbe kurikuluma ili otvaranja ustanove za strukovno obrazovanje te plana zapošljavanja pojedinih profila kvalifikacija,
- uvažavanje postojećih gospodarskih kapaciteta i planova gospodarskog razvoja pojedinog područja,
- osiguravanje zaštite nacionalnih i lokalnih interesa u planiranju i predlaganju mreže kurikuluma i mreže ustanova za strukovno obrazovanje,
- projekcije demografskih kretanja na pojedinim područjima,
- zadovoljavanje svih preduvjeta za uspješnu provedbu kurikuluma.

(2) Mrežu kurikuluma i ustanova za strukovno obrazovanje osnivačima predlažu odgovarajuća sektorska vijeća.

Članak 11.

(1) Ustanove za strukovno obrazovanje dužne su provoditi samovrednovanje i vanjsko vrednovanje.

(2) Samovrednovanje se provodi za sljedeća ključna područja:

- planiranje i programiranje rada,
- poučavanje i podrška učenju,
- postignuća polaznika,
- materijalni uvjeti i ljudski potencijali,
- profesionalni razvoj zaposlenika,
- međuljudski odnosi u ustanovi za strukovno obrazovanje,
- rukovođenje i upravljanje,
- suradnja s ostalim dionicima.

(3) Vanjsko vrednovanje obavlja Nacionalni centar za vanjsko vrednovanje obrazovanja.

Članak 14.

(1) Vijeće za strukovno obrazovanje ima 17 članova koje imenuje ministar, i to:

- 1 člana na prijedlog Hrvatske udruge poslodavaca,
- 1 člana na prijedlog Hrvatske gospodarske komore,
- 1 člana na prijedlog Hrvatske obrtničke komore,
- 3 člana predstavnika sindikata,
- 1 člana na prijedlog ministarstva nadležnog za gospodarstvo,
- 1 člana predstavnika nacionalnih saveza osoba s invaliditetom koji predstavlja polaznike s teškoćama u razvoju, na prijedlog ministra nadležnog za zdravstvo i socijalnu skrb,
- 1 člana na prijedlog Agencije,
- 1 člana na prijedlog Hrvatskog zavoda za zapošljavanje,
- 1 člana na prijedlog Ministarstva,
- 4 člana predstavnika ustanova za strukovno obrazovanje,
- 1 člana predstavnika sveučilišnih studija,
- 1 člana predstavnika stručnih studija.

(2) Članovi Vijeća za strukovno obrazovanje biraju se na razdoblje od pet godina.

(3) Vijeće za strukovno obrazovanje predlaže obrazovne sektore, usklađuje rad svih dionika u području strukovnog obrazovanja, pokreće inicijative za donošenje novih ili izmjene i dopune postojećih kurikuluma, predlaže mjere i aktivnosti te strategije razvoja strukovnog obrazovanja te obavlja i druge poslove u skladu s odlukom o imenovanju.

Članak 15.

(1) Ministar na prijedlog Vijeća za strukovno obrazovanje, a uz prethodno mišljenje Agencije, donosi odluku kojom se utvrđuju obrazovni sektori kao integrativna područja jedne ili više struka.

(2) Svaki obrazovni sektor obuhvaća skupinu kurikuluma na osnovi kojih polaznici stječu znanja, vještine i kompetencije u užem smislu u nekom profilu, a za obavljanje određenih poslova u različitim zanimanjima.

Članak 20.

(1) Uvjeti za upis polaznika u srednje strukovno obrazovanje su: zdravstvena sposobnost, posebne psihofizičke sposobnosti, prethodno stečena razina kvalifikacije te drugi uvjeti propisani kurikulumom.

(2) Broj polaznika koje ustanova za strukovno obrazovanje upisuje u prvi razred, planira se sukladno broju učenika koji završavaju osnovno obrazovanje, kadrovskim i prostornim mogućnostima ustanove, potrebama gospodarstva i slobodnim mjestima za provedbu praktičnog dijela obrazovanja.

(3) Kandidatima s teškoćama u razvoju ustanova za strukovno obrazovanje osigurava upis u skladu s rješenjem nadležnih službi.

(4) Ministarstvo na prijedlog ustanova za strukovno obrazovanje i osnivača te dionika objavljuje elemente i kriterije za upis u prvi razred strukovnog obrazovanja, svake godine četiri mjeseca prije početka iduće školske godine.

Članak 23.

Nastavna godina za određenu razinu kvalifikacije, gdje se nastava većim dijelom izvodi u obliku vježbi i praktične nastave, traje najviše 38 tjedana.

Članak 24.

(1) Stjecanje znanja, vještina i sposobnosti provodi se praktičnom nastavom i vježbama.

(2) Praktična nastava i vježbe izvode se u ustanovi za strukovno obrazovanje i/ili kod poslodavca.

(3) Ukupan fond sati i materijalni uvjeti za izvođenje praktične nastave i vježbi određuju se kurikulumom.

(4) Prostori u kojima se izvodi praktična nastava i vježbe moraju udovoljavati zahtjevima sigurnosti na radu i ostalim propisima.

Članak 29.

- (1) Redovitim polaznicima u prvoj godini obrazovanja praktična nastava i vježbe mogu trajati najviše 4 sata dnevno, odnosno 20 sati tjedno.
- (2) Redovitim polaznicima u ostalim godinama obrazovanja dnevno trajanje praktične nastave i vježbi uređuje se sukladno propisima kojima se uređuju radni odnosi te drugim propisima.
- (3) Ako praktična nastava i vježbe kontinuirano traju 4 ili više sati dnevno, polaznicima iz stavka 2. ovoga članka mora se osigurati najmanje trideset minuta dnevnog odmora.
- (4) Tijekom školske godine ustanova za strukovno obrazovanje i poslodavac polaznicima iz stavka 1. i stavka 2. ovoga članka moraju osigurati najmanje 45 radnih dana odmora.
- (5) Polaznik ne može biti istoga dana i na nastavi u ustanovi za strukovno obrazovanje i na praktičnoj nastavi i vježbama kod poslodavca.
- (6) Iznimno, u opravdanim razlozima, na zahtjev ustanove, a uz prethodno mišljenje Agencije, Ministarstvo može odobriti i drugačiju organizaciju nastave iz stavka 5. ovoga članka.
- (7) U praktičnoj nastavi i vježbama koje se provode kod poslodavca, primjenjuju se odredbe propisa kojima se uređuju radni odnosi, sigurnost i zaštita na radu.

Članak 33.

- (1) Centri novih tehnologija organiziraju se u ustanovama za strukovno obrazovanje s ciljem provedbe i unapređenja praktične nastave ili dijela praktične nastave te vježbi odgovarajuće struke.
- (2) Mrežu centara novih tehnologija i pripadajućih ustanova za strukovno obrazovanje pojedinom centru donosi Ministarstvo na prijedlog Agencije.
- (3) Ustanova za strukovno obrazovanje, u kojoj je organiziran centar novih tehnologija, osigurava ukupne stručne i materijalne uvjete za provedbu praktične nastave i vježbi svojih polaznika, polaznika drugih ustanova te vanjskih korisnika.
- (4) Ustanova za strukovno obrazovanje je obvezna u svom godišnjem planu i programu rada odnosno školskom kurikulumu planirati i pružanje usluga provedbe praktične nastave ili dijela praktične nastave te provedbe vježbi drugim ustanovama za strukovno obrazovanje sukladno mreži iz stavka 2. ovoga članka te vanjskim korisnicima.
- (5) Materijalne troškove centra novih tehnologija nastale pružanjem usluga drugim pripadajućim ustanovama za strukovno obrazovanje osigurava osnivač ustanove korisnika usluge, a troškove stručnog rada Ministarstvo.

Članak 37.

- (1) Poslove nastavnika strukovnih predmeta obavljaju nastavnici stručno-teorijskih sadržaja, nastavnici praktične nastave i vježbi, strukovni učitelji i suradnici u nastavi.
- (2) Poslove nastavnika stručno-teorijskih sadržaja može obavljati osoba koji je završila studij odgovarajuće vrste kojim se stječe najmanje 180 ECTS bodova ili više, ako je tako propisano kurikulumom, i ima potrebno pedagoško-psihološko-didaktičko-metodičko obrazovanje kojim se stječe 60 ECTS bodova (u daljnjem tekstu: pedagoške kompetencije) te koja ispunjava ostale uvjete propisane kurikulumom.
- (3) Poslove nastavnika praktične nastave i vježbi može obavljati nastavnik koji je završio preddiplomski sveučilišni studij ili preddiplomski stručni studij odgovarajuće vrste kojim se stječe najmanje 180 ECTS bodova i ima pedagoške kompetencije te prethodno stečenu kvalifikaciju odgovarajućeg profila.
- (4) Poslove strukovnog učitelja može obavljati osoba koja ima razinu obrazovanja propisanu kurikulumom, a ima najmanje srednje strukovno obrazovanje odgovarajućeg profila, pedagoške kompetencije te radni staž u struci u trajanju od najmanje pet godina.
- (5) Poslove suradnika u nastavi može obavljati osoba koja je završila odgovarajuće srednje obrazovanje, stekla pedagoške kompetencije te ima radni staž u struci u trajanju od najmanje pet godina, osim ako strukovnim kurikulumom nije drugačije propisano.
- (6) Strukovni učitelji, suradnici u nastavi i mentori iz članka 26. ovoga Zakona pedagoške kompetencije stječu po posebnom programu koji donosi Ministarstvo, a organizira i provodi institucija koju ovlasti Ministarstvo.

Prilog:

- Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću

OBRAZAC
IZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAJNTERESIRANOM JAVNOŠĆU
O NACRTU PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNI ZAKONA
O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU

Naslov dokumenta	Izvešće o provedenom savjetovanju o Nacrtu prijedloga zakona o izmjenama i dopuni Zakona o strukovnom obrazovanju
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo znanosti i obrazovanja
Svrha dokumenta	Svrha savjetovanja je bilo informiranje zainteresirane javnosti, primanje povratnih informacija od zainteresirane javnosti te aktivno uključivanje predstavnika zainteresirane javnosti u izradu navedenoga prijedloga zakona.
Datum dokumenta	31. srpnja 2017.
Verzija dokumenta	1
Vrsta dokumenta	Izvešće o provedenom savjetovanju
Naziv nacrtu zakona, drugog propisa ili akta	Nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopuni Zakona o strukovnom obrazovanju
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	-
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrtu	Ministarstvo znanosti i obrazovanja
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrtu?	U Povjerenstvo za izradu Nacrta prijedloga zakona o izmjenama i dopuni Zakona o strukovnom obrazovanju imenovani su predstavnici: Ministarstva znanosti i obrazovanja, Agencije za strukovno obrazovanje i obrazovanje odraslih, Ministarstva gospodarstva, poduzetništva i obrta, Ministarstva turizma, Hrvatske gospodarske komore, Hrvatske udruge poslodavaca, Hrvatske obrtničke komore, ALAS-INFO d.o.o., Nezavisnog sindikata zaposlenih u srednjim školama Hrvatske, Srednje škole Josipa Sulimanca iz Pitomače, Elektrotehničke škole Zagreb, Tehničke škole Čakovec, Srednje strukovne škole Šibenik, Hotelijersko-turističke škole iz Zagreba i Prve srednje škole Beli Manastir.
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način? Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje?	Obavijest o otvorenom e-savjetovanju o Nacrtu prijedloga zakona o izmjenama i dopuni Zakona o strukovnom obrazovanju objavljena je na mrežnim stranicama Ministarstva znanosti i obrazovanja dana 1. kolovoza 2017. godine, link: https://mzo.hr/hr/rubrike/strukovne-skole te na portalu eSavjetovanje (savjetovanja.gov.hr). Javno savjetovanje je provedeno u razdoblju od 31. srpnja 2017. do 31. kolovoza 2017. godine. U navedenom razdoblju svi

Ako nije, zašto?	zainteresirani mogli su dostaviti svoje prijedloge, primjedbe i komentare putem središnjeg državnog internetskog portal za savjetovanje e-Savjetovanje.
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?	vidjeti u prilogu.
ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI Primjedbe koje su prihvaćene Primjedbe koje nisu prihvaćene i obrazloženje razloga za neprihvatanje	vidjeti u prilogu.
Troškovi provedenog savjetovanja	Troškovi javnog savjetovanja nisu iziskivali dodatne financijske troškove.

Izvješće o provedenom savjetovanju - Savjetovanje s javnošću o Nacrtu prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strukovnom obrazovanju

Korisnik/Sekcija/Komentar	Odgovor
<p>Petar Marija Radelj NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU 1. Ne postoje formalne pretpostavke za održavanje javne rasprave Člankom 10. stavkom 1. točkom 3. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, br. 25/13 i 85/15) propisano je da se savjetovanje s javnošću provodi o „nacrtu zakona“. Člankom 29. stavkom 3. Poslovnika Vlade Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 154/11, 121/12, 7/13, 61/15, 99/16 i 57/17) određeno je: „Nacrti prijedloga zakona i drugih propisa te akata koje Vlada predlaže za donošenje Hrvatskome saboru moraju sadržavati sve dijelove propisane Poslovníkom Hrvatskoga sabora.“ Člankom 174. stavkom 1. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13, 113/16 i 69/17) propisano je da prijedlog zakona sadržava: [1.] ustavnu osnovu donošenja zakona; [2.] ocjenu stanja i [3.] osnovna pitanja koja se trebaju urediti zakonom te [4.] posljedice koje će donošenjem zakona proisteći; [5.] ocjenu i [6.] izvore potrebnih sredstava za provođenje zakona; [7.] tekst prijedloga zakona, [8.] s obrazloženjem i [9.] tekst odredbi vrijedećega zakona koje se mijenjaju, odnosno dopunjuju, ako se predlaže izmjena ili dopuna zakona. Od propisanih devet elemenata, nositelj izrade propisa na javno je savjetovanje stavio samo jedan, sedmu devetinu. Ostalih osam devetina je zatajio od javnosti. Kako se to može smatrati valjanim ispunjenjem obveze da nacrt prijedloga zakona „mora sadržavati sve dijelove propisane Poslovníkom Hrvatskoga sabora“? Zbog navedenoga propusta ne postoje pretpostavke za valjanu javnu raspravu, razložnu, dijaloški usmjerenu raspravu. Pozivam Ministarstvo znanosti i obrazovanja da obustavi ovu javnu raspravu, priredi suvislu podlogu za javno savjetovanje i objavi ga. 2. Pri izradi nove podloge za javnu raspravu potrebno je odgovoriti na pitanje zašto su, pored Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi, kao temeljnoga zakona u pitanju odgoja i obrazovanja u dobi od 6 do 18 godina, potrebni posebni zakoni kao što je Zakon o Hrvatskom kvalifikacijskom okviru i Zakon o strukovnom obrazovanju, a ako jest, zbog čega je potrebno imati i Zakon o Hrvatskom kvalifikacijskom okviru i Zakon o strukovnom obrazovanju? Naime, iskustvo uči da postojanje više posebnih zakona dovodi do međusobne konkurencije zakona, neusklađenosti uređenja i djelovanja, udvostručavanja i potrostručavanja tijela (vijeća), sukoba njihovih djelokruga, tj. pravnoga i stvarnoga nereda, dakle, učinka suprotna zamisli zakona da uvede red u područje koje uređuje. Nakon toga, nužno je utvrditi provode li se najavljenim nacrtom Strategija obrazovanja, znanosti i tehnologije (Narodne novine, br. 124/14)? Ako da, koji njezini ciljevi, podciljevi i mjere? Ako ne, zašto ne? 3.1. Tekst Nacrta zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strukovnom obrazovanju, koji je 1. kolovoza 2017. oglasen na javno savjetovanje, nije u skladu s člankom 36. stavicama 1., 2., 3. i 4. Jedinstvenih metodološko-nomotehnička pravila (Narodne novine, br. 74/15). Pozivam Ministarstvo znanosti i</p>	<p>Odbijen Trenutno je djelatnost strukovnog obrazovanja, kao dijela srednjoškolskog obrazovanja u Republici Hrvatskoj, uređena u skladu s odredbama Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi (Narodne novine, broj 87/2008, 86/2009, 92/2010, 105/2010-ispr., 90/2011, 16/2012, 86/2012, 94/2013, 152/14 i 7/2017), Zakona o strukovnom obrazovanju (Narodne novine, broj 30/2009, 24/2010 i 22/2013) i Zakona o obrtu (Narodne novine, broj 143/2013). Donošenjem Zakona o Hrvatskom kvalifikacijskom okviru 2013. godine u sustavu strukovnog obrazovanja i osposobljavanja pojavila se zakonska neusklađenost i preklapanje dvaju zakona (Zakona o strukovnom obrazovanju i Zakona o Hrvatskom kvalifikacijskom okviru) jer isti na više mjesta reguliraju istu materiju. Dok su stupanjem na snagu Zakona o HKO-u neke odredbe Zakona o strukovnom obrazovanju prestale vrijediti, neke su ostale neizmijenjene i time je došlo do preklapanja koje dovodi do znatnih problema u primjeni. Ovim se Zakonom mijenjaju navedene odredbe. U listopadu 2014. godine Sabor Republike Hrvatske donio je Strategiju obrazovanja, znanosti i tehnologije koja, između ostalog, razrađuje prioritete i mjere za unapređenje srednjoškolskog obrazovanja, cjeloživotnog učenja i obrazovanja odraslih. Među prioritetima reforme naglašava se fleksibilnost strukovnog obrazovanja kroz izbornost i modularnost, osiguravanje općeg obrazovanja i stjecanje ključnih kompetencija kao temelja za daljnje obrazovanje i cjeloživotno učenje. Ista je u mjeri 2.4.16. predviđela izradu i donošenje Programa razvoja sustava strukovnog obrazovanja i osposobljavanja. Uvođenjem ove mjere propisano je da će Program dodatno definirati i razraditi provedbu strateških smjernica utvrđenih Strategijom. Program razvoja sustava strukovnog obrazovanja i osposobljavanja 2016.-2020. predviđa da se strukovno obrazovanje ostvaruje na temelju nacionalnog okvirnog kurikuluma, nacionalnog kurikuluma za strukovno obrazovanje, sektorskih kurikuluma te strukovnih kurikuluma. Isti predviđa izradu i donošenje nacionalnog kurikuluma za strukovno obrazovanje kojim se određuje svrha, vrijednosti, ciljevi, sadržaji, procesi učenja i poučavanja, organizacija i načini vrednovanja učeničkih postignuća, kompetencija i kvalifikacija u sustavu strukovnog obrazovanja, izradu, donošenje i praćenje provedbe sektorskih i/ili kurikuluma za stjecanje kvalifikacija te jačanje modela učenja temeljenog na radu na način da će biti jasno naglašen i promoviran u sklopu NKSO-a, a detaljno razrađen za svaki sektor u okviru sektorskih kurikuluma. Sektorski kurikulumi omogućit će veću fleksibilnost i autonomiju obrazovnih ustanova u izboru sadržaja i metoda rada, učenicima će omogućiti stjecanje kompetencija</p>

<p>obrazovanja da i zbog toga povuče tekst iz rasprave i da ga, prije ponovne objave, uskladi sa spomenutim pravilima. 3.2. Pojmovi kao: inicijativnost, kvalifikacija, kompetencija, komunikacija, modul, podsektor, proces, sektor, ne udovoljavaju načelima iz članka 35. Jedinostvenih metodološko-nomotehnička pravila. 3.3. Pojam „kurikulum“ ne pripada hrvatskom standardnom jeziku. Vidi http://www.vjeraidjela.com/curriculum-u-hrvatskom/. Stoga je suprotan članku 12. stavku 1. Ustava Republike Hrvatske i članku 174. stavku 6. Poslovnika Hrvatskoga sabora. 3.4. Pojmovi „nacionalni kurikulum za strukovno obrazovanje“, „sektorski kurikulum“ i „strukovni kurikulum“ nisu usklađeni s temeljnim pojmovljem Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi. 3.5. Pojam „ishod učenja“ sužava i bitno osiromašuje odgojno-obrazovno postignuće i stoga vrijednosno, sadržajno i nazivno nije prihvatljiv. Usp. Marko Palekčić, Od inputa do ishoda učenja, Školske novine (Zagreb), LXVIII (2017.) 3044 / 17. I., str. 8–9; Igor Čatić – Petar Marija Radelj, Prosudba nacrtu Tehničke kulture (25.6.2016.), http://www.vjeraidjela.com/prosudba-nacrta-tehnicke-kulture/, točke 6., 6.1. i 7. 3.6. Pojam „regionalni centar kompetentnosti“ nije usklađen s člankom 1. stavkom 1., člankom 12. stavkom 1. i člankom 129. stavkom 2. Ustava Republike Hrvatske. 3.7. Odredba da mrežu centara kompetentnosti donosi ministar obrazovanja nije razmjerna činjenici da državne pedagoške standarde utvrđuje Hrvatski sabor, a da mrežu osnovnih i srednjih škola i učeničkih domova utvrđuje Vlada Republike Hrvatske. U utvrđivanju takve mreže nužno je sudjelovanje ministara financija, rada, poduzetništva, obrtništva i regionalnoga razvoja, a ne samo ministra obrazovanja. 3.8. Novoponuđeno razlikovanje standarda zanimanja i standarda kvalifikacija ne jamči da će se otkloniti poteškoće na koje je 3. studenoga 2016. ukazano u Izvješću Povjerenstva za unaprjeđenje reforme odgoja i obrazovanja s Dijanom Vican i Matkom Glunčićem na čelu: „Reformski proces u strukovnom obrazovanju traje od 2006. godine, no donošenjem Zakona o HKO-u, njegovim preklapanjima sa Zakonom o strukovnom obrazovanju te kašnjenjima u provedbi (npr. donošenje podzakonskih akata, izrada metodoloških dokumenata, kašnjenje u uspostavi sektorskih vijeća i registra HKO-a itd.) zaustavljen je razvoj strukovnoga obrazovanja. Nadalje, Povjerenstvo je utvrdilo primjenu dvostruke metodologije u izradi standarda zanimanja i standarda kvalifikacije, što danas uvelike otežava ujednačavanja standarda zanimanja i kvalifikacija s novom metodologijom koju je propisalo Ministarstvo rada. Utvrđena je nedovoljna povezanost srednjoškolskih zanimanja i kvalifikacija s visokoškolskim zanimanjima i kvalifikacijama (osiguravanje vertikalne prohodnosti).“ (https://mzo.hr/sites/default/files/migrated/izvjesce_puroo.pdf, točka 27, str. 14–15). U Zagrebu 13. kolovoza 2017. Petar Marija Radelj</p>	<p>prilagođenih njihovom profesionalnom i osobnom razvoju, gospodarstvu i lokalnim zajednicama jednostavniji utjecaj na obrazovni sustav čime lakše mogu ispuniti potrebe za kompetentnom radnom snagom te će biti modularni i ishodovno orijentirani. Sektorski kurikulumi razvijat će se na razini sektora, odnosno podsektora uz iznimku razvoja pojedinih kurikuluma za stjecanje kvalifikacije zbog specifičnosti tih kvalifikacija. Stoga, iste je potrebno propisati ovim Zakonom. Program predviđa i unapređenje sustava osiguravanja kvalitete u strukovnom obrazovanju, a pri tome se ne radi samo o praćenju kvalitete i uvjeta poučavanja, već i o tome je li obrazovanje „svrhovito“ – je li u skladu s potrebama učenika i zadovoljava li potrebe tržišta rada. Stoga se ovim Zakonom uspostavlja bolji sustav osiguravanja kvalitete. Osim toga, Program predviđa i jačanje međunarodne dimenzije, odnosno jačanje mobilnosti učenika, odnosno daljnje razvijanje mobilnosti radi učenja, jer priznavanje razdoblja mobilnosti kao sastavnog djela učenikova procesa obrazovanja poslodavcima olakšava razumijevanje kvalifikacija stečenih u inozemstvu. Upravo taj segment obuhvaćen je ovim Zakonom. Program razvoja sustava strukovnog obrazovanja i osposobljavanja 2016.-2020. predviđa uspostavu regionalnih centara kompetentnosti. Centri kompetentnosti su mjesta izvrsnosti strukovnog obrazovanja i osposobljavanja u kojima će se provoditi programi redovitog strukovnog obrazovanja, stručnog usavršavanja i cjeloživotnog obrazovanja kao i drugi oblici formalnog i neformalnog obrazovanja (učenje temeljeno na radu, natjecanja i prezentacije znanja i vještina i slično). Komentar vezan uz pojam kurikulum nije predmet ovog e-savjetovanja.</p>
<p>Igor Čatić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU Kao voditelj Radne podskupine Tehnika koja djeluje u okviru Znanstvenog vijeća HAZU predlažem gospođi Ministrici da nam omogući razgovor. Mi pripravimo u suradnji s HUP-om dio koji se odnosi na strukovno obrazovanje. Prof emeritus Igor Čatić, završio 1954. dualno obrazovanje, izučeni alatničarski zanatnik i maturirao. Usporedno učenje.</p>	<p>Odbijen Zaprimljeni komentar ne odnosi se na predmet ovog e-savjetovanja.</p>
<p>HGK NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU Smatramo da Nacrt prijedloga zakona nije u skladu s</p>	<p>Odbijen Prijedlogom Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strukovnom obrazovanju ne planira se reguliranje dualnog sustava obrazovanja u RH. Prijedlog izmjene</p>

Programom vlade koji najavljuje uvođenje dualnog obrazovanja jer ove izmjene to ne omogućuju. Ovim izmjenama omogućit će se zadržavanje postojećeg stanja te će se jedan oblik dualnog obrazovanja zadržati samo u programima za vezane obrte dok za ostale programe neće postojati. Hrvatska gospodarska komora sudjelovala je u radnoj skupini za izradu Nacrta prijedloga zakona i tijekom izrade dala je prijedlog izmjene i dopuna koji prijedlog stručni nositelj nije uvažio te ga ovdje ponavljamo: Članak 3. Modul je programska jedinica u kurikulumu koja ima svoj cilj koji povezuje strukovne i ključne kompetencije te sadrži popis skupova ishoda učenja. Oblikovan je na temelju standarda kvalifikacije i omogućuje stjecanje kompetencija te iznimno djelomične kvalifikacije. II. STJECANJE KVALIFIKACIJA (5) Proces učenja temeljenog na radu sastavni je i neodvojiv dio strukovnog obrazovanja i partnerski se provodi između ustanova za strukovno obrazovanje i gospodarskih subjekata, a pobliže se uređuje kurikulumom za stjecanje određene kvalifikacije. V. ORGANIZACIJA I PROVEDBA ODGOJNO-OBRAZOVNOG RADA Članak 22. Nastavna godina za određenu razinu kvalifikacije, gdje se nastava većim dijelom izvodi u procesu učenja temeljenog na radu traje najviše 42 tjedana. VI. UČENJE TEMELJENO NA RADU Članak xx. (1) Stjecanje znanja, vještina i sposobnosti provodi se u procesu učenja temeljenog na radu. (2) Učenje temeljeno na radu može se provoditi: - u gospodarskom subjektu, - u regionalnim centrima kompetentnosti, - u ustanovi za strukovno obrazovanje. (3) Učenje temeljeno na radu u pravilu se u cijelosti provodi u gospodarskim subjektima koji zadovoljavaju uvjete za izvođenje svih modula predviđenih kurikulumom te pedagoške i sigurnosne uvjete s odgovarajuće osposobljenim i motiviranim osobljem – mentorima. (4) Proces učenja temeljenog na radu za zanimanja u sustavu vezanih obrta provodi se naukoivanjem te je uređeno odredbama ovog Zakona, Zakona o obrtu i odgovarajućih podzakonskih propisa. (5) Ukupan fond sati, materijalni i kadrovski uvjeti za izvođenje učenja temeljenog na radu određuju se kurikulumom. Članak xx. (1) Evidenciju slobodnih mjesta za provedbu učenja temeljenog na radu koja se obavlja u gospodarskim subjektima, u jedinstvenom registru vode Hrvatska gospodarska komora za pravne osobe, odnosno Hrvatska obrtnička komora za fizičke osobe-obrtnike. (2) Hrvatska gospodarska komora i Hrvatska obrtnička komora svake godine, šest mjeseci prije početka iduće školske godine, izvještavaju osnivače i škole o slobodnim mjestima za provedbu učenja temeljenog na radu koja se obavlja u gospodarskom subjektu. (2) Evidenciju slobodnih mjesta za provedbu učenja temeljenog na radu koja se ne obavlja u gospodarskim subjektima, u jedinstvenoj bazi iz stavka 1. ovog članka vodi Agencija. Članak xx. (1) Prava i obveze gospodarskog subjekta, regionalnog centra kompetentnosti i ustanove za strukovno obrazovanje iz članka 22. stavka 2. ovog Zakona te polaznika u svezi provedbe učenja temeljenog na radu utvrđuju se ugovorom o provedbi učenja temeljenog na radu u skladu sa posebnim propisom. (2) Ustanova za strukovno obrazovanje iz stavka 1. ovog članka podrazumijeva ustanovu u koju se polaznik upućuje radi provedbe učenja temeljenog na radu izvan matične ustanove za strukovno obrazovanje u koju je upisan. (3) Ugovore iz stavka 1. ovoga članka zaključuju gospodarski subjekt, regionalni centar kompetentnosti, ustanova za strukovno obrazovanje i roditelj/staratelj polaznika mlađeg od 18 godina, odnosno gospodarski subjekt, regionalni centar kompetentnosti, ustanova za strukovno obrazovanje iz stavka 2. ovog članka i polaznik stariji od 18 godina. (4) Na ugovor iz stavka 1. ovoga članka primjenjuju se odredbe

navedenog Zakona u skladu je s Iskazom o procjeni učinka propisa i tezama, kojima su najavljene izmjene Zakona te sa strateškim dokumentima Strategijom obrazovanja, znanosti i tehnologije (2014.) te Programom razvoja sustava strukovnog obrazovanja 2016. – 2020. Program Vlade RH za mandat 2016. – 2020. u dijelu koji se odnosi na „Obrazovni sustav usklađen s potrebama tržišta rada“ planira se uvođenje dualnog modela strukovnog obrazovanja. Slijedom toga, imenovana je Radna skupina za razvoj modela i pripremu uvođenja dualnog obrazovanja u hrvatski sustav kojoj je jedna od zadaća analiza postojećih zakonskih i podzakonskih okvira radi izrade novih.

ovoga Zakona i odredbe o minimalnim uvjetima za ugovore o provedbi učenja temeljenog na radu koje propisuje ministar nadležan za obrazovanje na prijedlog Hrvatske obrtničke komore i Hrvatske gospodarske komore, a nakon prethodno pribavljenog mišljenja ministra nadležnog za poduzetništvo i obrt. (5) Evidenciju o zaključenim ugovorima s gospodarskim subjektima iz stavka 3. ovoga članka vodi Hrvatska gospodarska komora i Hrvatska obrtnička komora. (6) Evidenciju o zaključenim ugovorima izvan gospodarskih subjekata vodi ustanova za strukovno obrazovanje. (7) Evidencija zaključenih ugovora iz stavka 5. i 6. ovoga članka vodi se u jedinstvenom registru iz članka 23. stavka 1. ovog Zakona. Članak xx. (1) Gospodarski subjekt i regionalni centar kompetentnosti iz članka 22. stavka 2. ovog Zakona zadovoljava uvjete za provedbu učenja temeljenog na radu ako: – ima odgovarajuće radne prostore i opremu, – zapošljava mentora koji ima odgovarajuću kvalifikaciju te položen ispit kojim se dokazuju osnovna znanja o poučavanju učenika. (2) Za provedbu učenja temeljenog na radu gospodarski subjekt i regionalni centar kompetentnosti iz stavka 1. ovog članka moraju imati dozvolu. (3) Dozvolu iz stavka 2. ovoga članka za fizičku osobu-obrtnika izdaje Hrvatska obrtnička komora, a za pravnu osobu Hrvatska gospodarska komora. (4) Nadzor nad izdavanjem dozvola gospodarskim subjektima za provedbu učenja temeljenog na radu provodi ministarstvo nadležno za poduzetništvo i obrt. (5) Postupak i način izdavanja dozvola za provedbu učenja temeljenog na radu propisuje ministar nadležan za poduzetništvo i obrt na prijedlog Hrvatske obrtničke komore i Hrvatske gospodarske komore, a uz prethodnu suglasnost Agencije. (6) Ostali uvjeti koje mora ispunjavati gospodarski subjekt, regionalni centar kompetentnosti i ustanova za strukovno obrazovanje iz članka 22. stavka 2. ovog Zakona za provedbu učenja temeljenog na radu utvrđuju se Državnim pedagoškim standardom i kurikulumom. Članak xx. (1) Radi provedbe svih modula učenja temeljenog na radu definiranih kurikulumom za stjecanje određene kvalifikacije gospodarski subjekt može sklopiti ugovor o suradnji s drugim gospodarskim subjektom koji posjeduje dozvolu iz članka 25. ovog Zakona. (2) Ugovor o suradnji iz stavka 1. ovog članka sklapa se sukladno odredbama zakona kojim se uređuju obvezni odnosi. (3) U cilju osiguranja uvjeta za ostvarivanje svih modula učenja temeljenog na radu definiranih kurikulumom, ustanova za strukovno obrazovanje zaključuje ugovor o suradnji s gospodarskim subjektima ili centrom kompetentnosti koji posjeduje dozvolu iz članka 25. stavka 2. ovog Zakona ili ustanovom za strukovno obrazovanje. (4) Obrazac i sadržaj ugovora iz stavka 3. ovoga članka propisuje ministar nadležan za obrazovanje na prijedlog Agencije uz pribavljeno mišljenje Hrvatske gospodarske komore i Hrvatske obrtničke komore. (5) Evidenciju zaključenih ugovora iz stavka 3. ovoga članka vodi Agencija u jedinstvenom registru iz članka 23. ovog Zakona. Članak xx. (1) Gospodarski subjekt iz članka 22. stavka 2. ovog Zakona ne može provoditi učenje temeljeno na radu ako ne posjeduje odgovarajući prostor i uvjete za izvođenje učenja temeljenog na radu. (2) Gospodarski subjekt iz članka 22. stavka 2. ovog Zakona ne može provoditi učenje temeljeno na radu putem mentora: – koji je pravomoćno osuđen za kazneno djelo vezano uz obavljanje djelatnosti, – koji je pravomoćno osuđen za neko od kaznenih djela protiv života i tijela, protiv spolne slobode i spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta te protiv braka, obitelji i djece, – kojem je oduzeto pravo na izvođenje učenja temeljenog na radu. Mentor Članak xx. (1) Poslove mentora iz članka 22. stavka 2. točke 1. ovog Zakona može obavljati osoba: koja je

stekla odgovarajuće kvalifikacije za izvođenje učenja temeljenog na radu u određenom zanimanju, □ u radnom odnosu kod poslodavca ili samostalno obavlja djelatnost, □ ima radno iskustvo od najmanje tri godine u odgovarajućem zanimanju ili grupi zanimanja, □ ima položen ispit kojim dokazuju osnovna znanja o poučavanju učenika. (2) Radno iskustvo je iskustvo koje osoba stječe unutar radnog odnosa, tijekom stručnog osposobljavanja za rad bez zasnivanja radnog odnosa, radom u svojstvu volontera ili drugim oblikom rada u skladu sa zakonom, a dokazuje se javnim ispravama te ugovorom o radu, odgovarajućim potvrdama, preporukama i izjavama svjedoka o radu na određenim poslovima. (3) Program stjecanja osnovnih znanja o poučavanju učenika donosi ministarstvo nadležno za poduzetništvo i obrt na prijedlog Hrvatske obrtničke komore i Hrvatske gospodarske komore, a uz prethodnu suglasnost ministarstva nadležnog za obrazovanje. (4) Ispit kojim se dokazuju osnovna znanja o poučavanju učenika provodi Hrvatska gospodarska komora, za zaposlenike pravnih osoba odnosno Hrvatska obrtnička komora za fizičku osobu-obrtnika te zaposlenike obrta. Članak xx. Koordinator učenja temeljenog na radu (1) Koordinator učenja temeljenog na radu u ustanovi za strukovno obrazovanje je nastavnik jednog ili više strukovnih predmeta koji vodi evidenciju o gospodarskim subjektima te polaznicima uključenim u proces učenja temeljenog na radu kod gospodarskih subjekata, redovito komunicira s mentorima u gospodarskim subjektima u svrhu stjecanja uvida u proces obavljanja učenja temeljenog na radu. (2) Koordinator obavlja i ostale poslove u skladu ovim Zakonom, propisa koji iz njega proizlaze, općim aktima škole te ugovora iz članka 26. ovog Zakona. Članak xx. (1) Učenje temeljeno na radu za maloljetne polaznike organizira se u vremenu od 6 sati ujutro do 10 sati uvečer. (2) Na polaznike učenja temeljenog na radu primjenjuju se odredbe ovog zakona i ostali propisi koji iz njega proizlaze. (3) Na polaznike učenja temeljenog na radu ne primjenjuju se odredbe propisa kojim se regulira rad. (4) Ako nastava u procesu učenja temeljenog na radu kontinuirano traje 4 ili više sati dnevno, učenicima iz stavka 2. ovoga članka mora se osigurati najmanje trideset minuta dnevnog odmora. (5) Tijekom školske godine učenicima iz stavka 1. i stavka 2. ovoga članka mora se osigurati najmanje 45 radnih dana odmora. (6) Polaznik ne može biti istoga dana i na nastavi u ustanovi za strukovno obrazovanje i na nastavi u procesu učenja temeljenog na radu. (7) Iznimno, u opravdanim razlozima, na zahtjev ustanove, a uz prethodno mišljenje Agencije, Ministarstvo može odobriti i drugačiju organizaciju nastave iz stavka 5. ovoga članka. Osiguranje kvalitete učenja temeljenog na radu Članak xx. (1) Ustanova za strukovno obrazovanje kontinuirano prati stjecanje ishoda učenja te dokumentacije koju polaznik vodi sukladno posebnim propisima. (2) Ustanova za strukovno obrazovanje, u pravilu u drugoj godini, provodi provjeru stečenih znanja i vještina polaznika. (3) Ako polaznik ne zadovolji na provjeri znanja i vještina, potrebno je preispitati proces stjecanja ishoda te predložiti mjere za unaprjeđenje procesa. (4) Rezultati praćenja stjecanja ishoda učenja u gospodarskim subjektima te provjere znanja i vještina, koristit će se u postupcima za unaprjeđenje procesa učenja i poučavanja. (5) Postupak, način praćenja i sadržaj provjere stjecanja ishoda učenja u tijeku obrazovanja propisuje ministar nadležan za obrazovanje na prijedlog Agencije. Članak xx. (1) Nadzor nad zakonitošću organiziranja i provođenja učenja temeljenog na radu koji se izvodi u gospodarskim subjektima provodi Agencija. (2) U svrhu provedbe nadzora Agencija osniva povjerenstvo koje čine

predstavnik Agencije, Hrvatske gospodarske komore i Hrvatske gospodarske komore. Centri kompetentnosti

Članak 33. (1) Centri kompetentnosti osnivaju se kao ustanove za provedbe i unapređenja učenja temeljenog na radu. (2) Osnivači centara kompetentnosti mogu biti strukovne škole, jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave i strukovne komore. (3) U tijelima upravljanja centara kompetentnosti zastupljeni su predstavnici poslodavaca, strukovnih komora, jedinica lokalne i područne (regionalne) i strukovnih škola. (4) Mrežu centara kompetentnosti i pripadajućih ustanova za strukovno obrazovanje pojedinom centru donosi Ministarstvo na prijedlog Agencije. (5) Osnivač centra kompetentnosti obvezan je osigurati stručne i materijalne uvjete za provedbu učenja temeljenog na radu. (6) Centar kompetentnosti obvezan je u svom godišnjem planu i programu rada planirati provedbu učenja temeljenog na radu za polaznike ustanova za strukovno obrazovanje u skladu s mrežom iz stavka 2. ovoga članka te poslodavcima. (7) Osnivači osiguravaju sredstva zarad centra kompetentnosti. VIII. PEDAGOŠKA DOKUMENTACIJA I EVIDENCIJE Članak 39. (1) Ustanove za strukovno obrazovanje o polazniku vode evidenciju i dokumentaciju o obavljanju učenja temeljenog na radu. (2) Evidencija iz stavka 1. ovoga članka obvezno mora sadržavati podatke o gospodarskom subjektu, regionalnom centru kompetentnosti i ustanovi za strukovno obrazovanje u kojoj se obavlja učenje temeljeno na radu, dokumentaciju o zdravstvenoj sposobnosti polaznika, dokaze o osposobljenosti za rad na siguran način, ugovor o provedbi učenja temeljenog na radu, ukoliko je primjenjivo, evidenciju ispunjavanja ugovorenih obveza, kao i evidenciju ostvarenja tog dijela kurikuluma. (3) Gospodarski subjekti dužni su voditi evidenciju realizacije učenja temeljenog na radu, rezultate praćenja i vrednovanja rada polaznika te podatke upisivati u e- imenik polaznika. (4) Sadržaj i oblik obrazaca iz ovog članka donosi ministar nadležan za obrazovanje.

Pravobranitelj za djecu RH
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU

Poštovani, U nastavku dostavljamo, u postupku javnog savjetovanja, primjedbe i prijedloge na Nacrt prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strukovnom obrazovanju (u daljnjem tekstu: Nacrt prijedloga Zakona). A) Načelne primjedbe i prijedlozi 1. dopuniti Nacrt prijedloga Zakona obveznim dijelovima propisanim člankom 174. stavkom 1. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, broj 81/13, 113/16 i 69/17), vezano uz članak 29. stavak 3. Poslovnika Vlade RH (Narodne novine, broj 154/11, 121/12, 7/13, 61/15, 99/16 i 57/17); 2. u Zakonu o strukovnom obrazovanju detaljnije i jasnije regulirati zaštitu učenika, odnosno detaljnije propisati primjenu općih propisa o radnim odnosima, sigurnosti i zaštiti na radu u praktičnoj nastavi i vježbama kod poslodavca; propisati sankcije za kršenje propisa i povrede prava učenika od strane poslodavaca te jasnije definirati odredbe o inspekcijskom nadzoru i nadležnosti za provedbu nadzora nad poslodavcima 3. u Zakonu o strukovnom obrazovanju predvidjeti zabranu da s učenicima na praktičnoj nastavi i vježbama rade i/ili budu imenovane za mentora kod poslodavca osobe: - koje su pravomoćno osuđene za pojedina kaznena djela koja su, sukladno Zakonu o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi, zapreka za rad s djecom ili je protiv njih pokrenut kazneni progon za ista kaznena djela; - koje su pravomoćno osuđene za neko od prekršajnih djela za nasilničko ponašanje ili se protiv njih vodi prekršajni postupak za neko od tih prekršajnih djela; - kojima je

Djelomično prihvaćen

Budući da se radi o općem komentaru koji nije direktno vezan na pojedine članke, odgovori na sadržaj komentara obrađeni su u dijelu koji se odnosi na spomenute članke.

izrečena zaštitna mjera zabrane obavljanja određene dužnosti ili djelatnosti u kojima se dolazi u redoviti kontakt s djecom ili im je radni odnos prestao zbog nezakonitog i/ili neprofesionalnog postupanja na štetu prava i interesa djece;

- koje imaju izrečenu mjeru za zaštitu dobrobiti djeteta sukladno posebnom propisu. B) Primjedbe i prijedlozi na pojedine odredbe Nacrta prijedloga Zakona U odnosu na pojedine odredbe Nacrta prijedloga Zakona koje se dopunjuju i/ili mijenjaju, predlažemo da se:

4. preispita predloženo trajanje nastavne godine od 40 tjedana (do sada je bilo propisano 38 tjedana)

5. precizira i uskladi mjesto izvođenja praktične nastave i vježbi u članku 24. stavku 2. Zakona o strukovnom obrazovanju s novim prijedlogom o mjestu provedbe učenja temeljenog na radu iz članka 3. Nacrta prijedloga Zakona

6. a) zadrži postojeća zabrana noćnog rada maloljetnika kako je to propisano Zakonom o radu (u vremenu od 20 sati uvečer i 6 sati ujutro idućeg dana, a za maloljetnike u industriji u vremenu od 19 sati uvečer i 7 sati ujutro idućeg dana) i primjena propisa kojima se uređuju radni odnosi za maloljetne učenike

b) zadrži ograničenje trajanja praktične nastave i vježbi maloljetnika u prvoj godini obrazovanja od najviše 4 sata dnevno, odnosno 20 sati tjedno

7. zadrži obveza stjecanja pedagoških kompetencija za mentore učenika kod poslodavaca. U nastavku dajemo obrazloženje navedenih prijedloga.

A) Načelne primjedbe i prijedlozi Ad. 1. Ističemo načelnu primjedbu formalne naravi na nepostojanje pojedinih dijelova Nacrta prijedloga Zakona koji su kao obvezni propisani člankom 174. stavkom 1. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, broj 81/13, 113/16 i 69/17), vezano uz članak 29. stavak 3. Poslovnika Vlade RH (Narodne novine, broj 154/11, 121/12, 7/13, 61/15, 99/16 i 57/17) i to:

- ustavna osnova donošenja zakona
- ocjena stanja i osnovna pitanja koja se trebaju urediti zakonom te posljedice koje će donošenjem zakona proisteći
- ocjena i izvori potrebnih sredstava za provođenje zakona
- obrazloženje teksta prijedloga zakona
- tekst odredbi važećeg zakona koje se mijenjaju, odnosno dopunjuju, ako se predlaže izmjena ili dopuna zakona.

Nepostojanje ovih elemenata u Nacrtu prijedloga Zakona, propisanih Poslovníkom Hrvatskoga sabora, onemogućuje kvalitetno sagledavanje predloženih odredbi, posebno bez uvida u ocjenu stanja, pitanja koja se žele urediti drugačije nego do sada, razloge predlagatelja za drugačije uređenje te obrazloženje pojedinih odredbi teksta Nacrta prijedloga Zakona.

Ad. 2. U sadržajnom pogledu predlažemo u Zakonu o strukovnom obrazovanju (Narodne novine, broj 30/09, 24/10 i 22/13):

- detaljnije i jasnije regulirati zaštitu učenika, odnosno detaljnije propisati primjenu općih propisa o radnim odnosima, sigurnosti i zaštiti na radu u praktičnoj nastavi i vježbama kod poslodavca;
- jasnije definirati odredbe o inspekcijskom nadzoru i nadležnosti za provedbu nadzora nad poslodavcima i propisati sankcije za kršenje propisa i povrede prava učenika od strane poslodavaca.

Navedeni prijedlog pravobraniteljica za djecu je uputila Ministarstvu znanosti i obrazovanja kao inicijativu za dopunu propisa u svojoj preporuci iz ožujka 2015. (DPR-007-01/14-0009 od 3. ožujka 2015.) Takav prijedlog pravobraniteljica za djecu unazad nekoliko godina upućuje Ministarstvu znanosti i obrazovanja i u okviru preporuke za zaštitu prava djece u odgojno-obrazovnom sustavu, u povodu početka školske godine. Prava djece na praktičnoj nastavi i vježbama kod poslodavca nisu na odgovarajući način zaštićena budući da nema jasno definiranog nadzora za povrede Zakona o strukovnom obrazovanju, niti propisanih sankcija za kršenje propisa i povrede prava djece od strane poslodavca. Inspekcijski

nadzor nad primjenom Zakona o strukovnom obrazovanju i propisa donesenih na temelju njega, kad se radi o praktičnoj nastavi i vježbama kod poslodavca, ne obavljaju inspektori rada budući da nemaju takvo uporište u materijalnom propisu (Zakonu o strukovnom obrazovanju). Napominjemo da je pravobraniteljica za djecu održala, već nekoliko godina unazad, sastanke s predstavnicima nadležnih državnih tijela i institucija koje u svojem djelokrugu imaju aktivnosti vezane uz ostvarivanje prava učenika u strukovnom obrazovanju, na kojima su prisustvovali, između ostalih, i predstavnici Ministarstva rada i mirovinskoga sustava i Ministarstva znanosti i obrazovanja. Pravobraniteljica za djecu tada je ukazivala na potrebu jasnijeg propisivanja nadležnosti za inspekcijski nadzor nad izvođenjem praktične nastave i vježbi naučavanja učenika kod poslodavaca te sankcija (prekršaja) za povrede prava učenika. Na navedenim sastancima predstavnici Inspektorata rada Ministarstva rada i mirovinskoga sustava opetovano su ukazivali da je Zakon o strukovnom obrazovanju nejasan u pogledu nadzora nad poslodavcima, da propisi ne predviđaju sankcije za poslodavce za povredu prava učenika, a da Inspektorat rada nema ovlasti postupanja prema poslodavcima za kršenje odredbi Zakona o strukovnom obrazovanju jer za to nema ovlasti u materijalnom propisu (Zakonu o strukovnom obrazovanju), da nema niti prekršajnih sankcija koje bi inspektori primijenili, no da bi Inspektorat rada bio voljan i mogao postupati kad bi za takav nadzor dobio zakonsku ovlast. Ad. 3. Propisati zabranu da s učenicima na praktičnoj nastavi i vježbama rade i/ili budu imenovane za mentora kod poslodavca osobe: - koje su pravomoćno osuđene za pojedina kaznena djela koja su, sukladno Zakonu o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi zapreka za rad s djecom u školskoj ustanovi ili je protiv njih pokrenut kazneni progon za ista kaznena djela; - koje su pravomoćno osuđene za neko od prekršajnih djela za nasilničko ponašanje ili se protiv njih vodi prekršajni postupak za neko od tih prekršajnih djela; - kojima je izrečena zaštitna mjera zabrane obavljanja određene dužnosti ili djelatnosti u kojima se dolazi u redoviti kontakt s djecom ili im je radni odnos prestao zbog nezakonitog i/ili neprofesionalnog postupanja na štetu prava i interesa djece; - koje imaju izrečenu mjeru za zaštitu dobrobiti djeteta sukladno posebnom propisu. Zakonom o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi (Narodne novine, broj 87/08, 86/09, 92/10, 105/10, 90/11, 5/12, 16/12, 86/12, 126/12, 94/13, 152/14, 7/17), člankom 106., propisane su zapreke za zasnivanje radnog odnosa u školskoj ustanovi i rad s djecom. Također i Zakonom o predškolskom odgoju i obrazovanju (Narodne novine, broj 10/97, 107/07, 94/13), člankom 25., propisane su zapreke za zasnivanje radnog odnosa u predškolskoj ustanovi i rad s djecom. Smatramo da je, radi cjelovite zaštite prava i interesa djece na praktičnoj nastavi i vježbama potrebno, po uzoru na zabranu rada s djecom u odgojno-obrazovnim ustanovama, propisati da s učenicima ne mogu raditi osobe, niti biti imenovane za mentora učeniku kod poslodavca osobe u naprijed navedenim situacijama. S obzirom da su praktična nastava i vježbe sastavni dio odgojno-obrazovnog sustava i strukovnih kurikuluma koji se primjenjuju u srednjim strukovnim školama, smatramo da učenici na praktičnoj nastavi i vježbama kod poslodavca moraju uživati zaštitu kao i učenici u školskim ustanovama.

Branimir Mihalinec
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU
 Nacrt prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strukovnom obrazovanju koji je upućen u javnu raspravu

Prihvaćen
 Prijedlog Zakona u skladu je sa strateškim dokumentima Strategijom obrazovanja, znanosti i tehnologije (2014.) te Programom razvoja sustava strukovnog obrazovanja 2016. – 2020.

smatramo kao prelazno i privremeno rješenje. Potrebno je što prije usvojiti jasnu strategiju razvoja strukovnog obrazovanja i nakon toga donijeti potpuno novi Zakon o strukovnom obrazovanju.

Ružica Beljo Lučić

NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU

STAV NACIONALNOG VIJEĆA ZA RAZVOJ LJUDSKIH POTENCIJALA O NACRTU PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU Nacionalno vijeće za razvoj ljudskih potencijala (NVRLJP) raspravljalo je na svojoj 22. sjednici o Nacrtu prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strukovnom obrazovanju (Nacrt prijedloga Zakona) za kojega je Ministarstvo znanosti i obrazovanja (MZO) otvorilo javnu raspravu. Članovi Nacionalnog vijeća iznijeli su konceptualne i konkretne primjedbe na Nacrt prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strukovnom obrazovanju te su se usuglasili oko sljedećih primjedbi. Konceptualne primjedbe Da bi strukovno obrazovanje odgovaralo potrebama gospodarstva, potrebno je osnažiti model učenja temeljenog na radu. Predložene izmjene i dopune Zakona o strukovnom obrazovanju ne osiguravaju uvođenje sustava učenja temeljenog na radu kao nužnog faktora za daljnji razvoj strukovnog obrazovanja koje će biti usmjereno na potrebe tržišta rada te osigurati veću zapošljivost osoba koje završavaju strukovno obrazovanje, a kako to definiraju svi relevantni dokumenti doneseni na razini Europske unije, ali i ključni nacionalni dokumenti kao što je Strategija obrazovanja, znanosti i tehnologije odnosno Program razvoja sustava strukovnog obrazovanja i osposobljavanja (2016. - 2020.). Slijedom navedenoga, daje se preporuka nadležnom tijelu da što žurnije pristupi izradi novog Zakona o strukovnom obrazovanju koji će stvoriti platformu za privlačno, inovativno, relevantno te s tržištem rada povezano strukovno obrazovanje koje će omogućiti stjecanje kompetencija za osobni i profesionalni razvoj te cjeloživotno učenje. Također, mišljenje je NVRLJP-a da se izradi Nacrta prijedloga Zakona nije pristupilo držeći se načela o pripremi pravnog propisa za javno savjetovanje odnosno Nacrt prijedloga Zakona ne sadržava sve dijelove propisane Poslovníkom Hrvatskoga Sabora (od devet propisanih dijelova na javnu je raspravu stavljen samo jedan dio). Primjedbe na pojedine članke Članak 1. Uobičajeno je da se pojmovi s definicijama navode prema abecednom redu. U Zakonu o strukovnom obrazovanju treba biti definiran pojam učenje temeljeno na radu te po mogućnosti i ostali povezani pojmovi, kao što su naukovanje, praktična nastava, vježbe, praksa i slično a koji se upotrebljavaju u Zakonu. Predlaže se i izmjena definicija za sljedeće pojmove: - Strukovno obrazovanje je proces stjecanja, vrednovanja i potvrde posjedovanja ishoda učenja koje se provodi prema strukovnom kurikulumu. - Strukovno osposobljavanje podrazumijeva obrazovanje kojim se stječu kompetencije za obavljanje jednostavnih poslova. - Strukovno usavršavanje podrazumijeva obrazovanje kojim se stječu dodatne kompetencije iste ili više razine od kvalifikacije polaznika u sklopu obrazovnog sektora kojemu kvalifikacija polaznika pripada. Pojmovi modul i obrazovni sektor nisu jasno definirani. Pojam obrazovni sektor propisan je kao skupina kvalifikacija temeljenih na potrebama tržišta rada, općim i posebnim obrazovnim postignućima polaznika s ciljem osposobljavanja učenika za uključivanje u svijet rada, nastavak obrazovanja i cjeloživotno učenje. Zakonom o Hrvatskom kvalifikacijskom okviru (Narodne novine, broj, 22/2013. i 41/2016. – OUSRH) definirano je 25 sektora koji

Djelomično prihvaćen

Važnost učenja temeljenog na radu u strukovnom obrazovanju je prepoznata jer se predloženim izmjenama i dopunama Zakona po prvi puta u strukovnom obrazovanju definira pojam učenja temeljenog na radu. Nadalje, ističe se kako se ono mora provoditi u suradnji ustanove za strukovno obrazovanje i gospodarskih subjekata te se definiraju načini provedbe učenja temeljenog na radu. Djelomično se prihvaćaju komentari na pojmovnik te je isti izmijenjen u dijelu koji se odnosi na sljedeće pojmove: strukovno obrazovanje i strukovno osposobljavanje. Pojmovi moduli i obrazovni sektori jasnije su definirani. Članak 3. stavak 2 premješten je u članak 8. kao stavak 5. Pojam ključnih kompetencija je prihvaćen. Stavci vezani uz sektorski kurikulum, strukovni kurikulum i kurikulum ustanove za strukovno obrazovanje su izmijenjeni i usklađeni s terminologijom. Naziv kurikulum škole izmijenjen je u naziv kurikulum ustanove za strukovno obrazovanje. Članak 9. koji se odnosi na osiguravanje kvalitete izmijenjen je sukladno komentarima. Članak 14. koji se odnosi na uspostavu regionalnih centara kompetentnosti izmijenjen je sukladno komentarima te je sada jasno definirano što je centar.

su ujedno obrazovni i gospodarski te impliciraju povezanost obrazovanja i tržišta rada. Stoga predlažemo usklađivanje podjele po obrazovnim sektorima s podjelom na 25 sektora u skladu s Hrvatskim kvalifikacijskim okvirom. Članak 3. Stavak 2. ne pripada u ovaj članak. Bolje bi ga bilo staviti u članak 8. Zakona o strukovnom obrazovanju koji govori o strukovnom kurikulumu. Stavak 3. nije dovoljno precizno definiran u smislu svrhe izdavanja uvjerenja. Članak 6. U članku 6. trebalo bi biti jasno navedeno da sektorski kurikulumi i strukovni kurikulumi moraju biti temeljeni na odgovarajućim standardima kvalifikacija iz Registra HKO-a koje se stječu zavšetkom strukovnog obrazovanja. Dosadašnji termin temeljne kompetencije zamijenjen je pojmom ključne kompetencije a termin općeobrazovni dio kurikuluma je izbačen. Smatramo da bi se kad je riječ o kurikulumu trebalo govoriti o skupovima ishoda učenja a ne o kompetencijama. Ne preporuča se upotreba pojma ključne kompetencije za skupove ishoda učenja koji predstavljaju dosadašnje općeobrazovne sadržaje. Predlažemo razmotriti prijedlog da se stavci 4., 7. i 8. izmjene kako slijedi: (4) Strukovnim kurikulumom popisuju se temeljni i strukovni ishodi učenja te definiraju pravila i načini kombiniranja skupova ishoda učenja s ciljem stjecanja kvalifikacije. Strukovni kurikulum mora kroz temeljne i strukovne ishode učenja osigurati stjecanje i ključnih kompetencija za cjeloživotno učenje. Skupovi ishoda učenja grupiraju se u obvezne i izborne module određenog obujma, a za svaki modul navodi se broj nastavnih sati na godišnjoj razini, nastavne cjeline, okruženje za učenje te načini praćenja stjecanja skupova ishoda učenja i vrednovanje ishoda učenja. (7) Kurikulumom škole utvrđuje se: - nastavni plan za svaki strukovni kurikulum koji ustanova za strukovno obrazovanje u toj školskoj godini izvodi; - plan i vremenski slijed stjecanja ishoda učenja s pripadajućim nastavnim temama, metodama učenja i poučavanja, načinima praćenja, vrednovanja i ocjenjivanja te zajedničkim aktivnostima i horizontalnim temama koje pridonose stjecanju ishoda učenja. (8) Udjeli temeljnih ishoda učenja u strukovnim kurikulumima utvrđuju se u nacionalnome okvirnom kurikulumu i nacionalnome kurikulumu za strukovno obrazovanje. U ovom je članku nužno definirati i odnos kurikuluma škole prema školskom kurikulumu čija je izrada propisana Zakonom o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi. Članak 9. U stavku 1. nije jasno što se mislilo pod tim da su ustanove za strukovno obrazovanje dužne provoditi samovrednovanje i s njime povezano vanjsko vrednovanje? Vanjsko vrednovanje ne provode ustanove za strukovno obrazovanje što je razumljivo iz pojma vanjskog vrednovanja a i iz stavka (2) istoga članka. Članak 14. Predlaže se izmjena stavka 1. kako slijedi: (1) Regionalni centar kompetentnosti (u daljnjem tekstu: Centar) je mjesto izvrsnosti strukovnog obrazovanja i osposobljavanja u kojemu će se provoditi strukovno obrazovanje, strukovno osposobljavanje i strukovno usavršavanje, kao i drugi oblici formalnoga i neformalnog obrazovanja. U Nacrtu prijedloga Zakona nije definirano što je centar kompetentnosti odnosno koji pravni oblik ili pravne oblike mogu imati centri kompetentnosti. Ostalo je nejasno je li centar kompetentnosti samostalna pravna osoba koja se osniva kao centar kompetentnosti ili bilo koja pravna osoba može postati centar kompetentnosti ako ispuni određene uvjete i ako je ministar kao takvu imenuje. Definirano je samo da obrazovna ustanova može osnovati centar kompetentnosti, ali nije definirano tko još može osnovati centar kompetentnosti. Sukladno strateškim dokumentima koji definiraju viziju i aktivnosti u okviru sustava strukovnog obrazovanja, a koji naglašavaju povezivanje sa svijetom

rada, smatramo da se mogućnost osnivanja centra kompetentnosti ne bi trebala ograničiti isključivo na obrazovne ustanove, nego bi tu mogućnost trebale imati i jedinice lokalne i područne (regionalne samouprave), asocijacije poduzetnika odnosno strukovne komore ili socijalni partneri. Izmijenjena odredba članka 33. stavak 3. kojom se kao osnivača centara kompetentnosti predviđa isključivo ustanove za strukovno obrazovanje nije u suglasju sa Strategijom obrazovanja, znanosti i tehnologije („Narodne novine“, broj 124/14) koja definira kako je osnivanje i razvoj regionalnih i nacionalnih centara kompetentnosti i njihovih mreža potrebno pokretati u suradnji gospodarstva, regionalne i lokalne samouprave te obrazovnih ustanova projektnim financiranjem, koristeći se isključivo postojećim prostornim kapacitetima. Stavak 4. daje ovlasti ministru da propisuje način, postupak i uvjete za ustroj centra dok se sljedećim stavcima već unaprijed definira djelomičan ustroj centra što je nepotrebno ukoliko ministar koji donosi zakon samostalno može odrediti to i kasnije. Osim toga, od svih mnogo važnijih pojedinosti oko ustroja centra koje su se mogle propisati ovim zakonom jedino što se definira jest da centar treba imati tri voditelja odnosno tri nova rukovodeća radna mjesta što smatramo nepotrebnim propisivati zakonom i što treba biti definirano internim aktima centra. Predlažemo i nekoliko dodatnih promjena koje je potrebno napraviti u Zakonu o strukovnom obrazovanju: U članku 13. Zakona o strukovnom obrazovanju treba pojam strukovna kvalifikacija zamijeniti s pojmom standard kvalifikacije. Također u članku 13. stavku 10. Zakona o strukovnom obrazovanju treba ukloniti alineju 12. u kojoj se navodi da Agencija za strukovno obrazovanje i obrazovanje odraslih priprema i razvija metodologiju izradbe standarda zanimanja, strukovnih kvalifikacija i kurikuluma s obzirom na to da je člankom 11. stavak 2. Zakona o Hrvatskom kvalifikacijskom okviru definirano da ministarstvo nadležno za obrazovanje donosi smjernice za razvoj standarda kvalifikacija a, stavkom 3. da ministarstvo nadležno za rad obavlja poslove razvoja i izrade analitičke podloge i metodologije za izradu standarda zanimanja. Napominjemo da su metodologije za izradu standarda zanimanja i standarda kvalifikacija nadležna ministarstva već donijela. U članku 19. Zakona o strukovnom obrazovanju u stavku 1. alineji 4. treba umjesto „izrađuje dio kurikuluma sukladno lokalnim i regionalnim potrebama“ stajati „donosi kurikulum škole u skladu sa sektorskim i strukovnim kurikulumom i lokalnim i regionalnim potrebama“. Zaključak je Nacionalnog vijeća za razvoj ljudskih potencijala da predlaže izradu i donošenje novoga cjelovitog zakonskog rješenja za uređenje sustava strukovnog obrazovanja koji će biti usklađen sa Zakonom o Hrvatskom kvalifikacijskom okviru i koristit će HKO kao reformski instrument te će osigurati pravni okvir za provedbu mjera iz Strategije obrazovanja, znanosti i tehnologije i Programa razvoja sustava strukovnog obrazovanja i osposobljavanja (2016. - 2020.). No s obzirom na nužnost žurne izmjene Zakona o strukovnom obrazovanju radi povlačenja sredstava iz europskih fondova Nacionalno vijeće daje podršku izmjeni Zakona uz pažljivo revidiranje Nacrta prijedloga Zakona u skladu s danim komentarima te uz pokretanje postupka izrade cjelovitoga zakonskog rješenja uključivanjem svih zainteresiranih dionika sustava. Predsjednica Nacionalnog vijeća za razvoj ljudskih potencijala: Prof. dr. sc. Ružica Beljo Lučić

Srednja škola Stjepana Sulimanca
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I
DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM
OBRAZOVANJU, Članak 1.

Odbijen

Ovim zakonom mijenjaju se dijelovi koji su najnužniji za funkcioniranje sustava, a predloženi dijelovi definirat će se u kasnijoj fazi novim zakonom.

<p>Nas hrvatske učitelje i profesore boli činjenica da nam se kroz razne zakone, propise, pravilnike, rasprave, upute i sl. već godinama nameće izraz "kurikulum", koji je - zbog neprovođenja slovopisne i morfološke prilagodbe, te mimo svih jezičnih zakona - prisilno, nakaradno i groteskno uključen u hrvatski jezik. Stoga zahtjevamo da se barem (ako se već ne želi koristiti hrvatski izraz "uputnik") taj latinski izraz kurikulum morfološki i slovopisno prilagodi hrvatskome jeziku i da ga se promjeni u KURIKUL, na isti način kao što su latinske riječi metallum, elementum, kriterium, i sl. u hrvatskome jeziku postale metal, element i kriterij. Inače, izraz UPUTNIK se godinama pojavljivao u raspravama i tekstovima bivšeg Ministarstva, znanosti, obrazovanja i športa (Vodič kroz Hrvatski nacionalni obrazovni standard za osnovnu školu, Zagreb, 2005.; Srećko Listeš, Temeljna načela hrvatskoga nacionalnog obrazovnog standarda; Plan razvoja sustava odgoja i obrazovanja 2005. – 2010.). Zašto se najedanput izbacio hrvatski izraz i umjesto njega uveo latinski izraz, koji je morfološki i slovopisno neprilagođen hrvatskome?</p>	
<p>HGK NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU, Članak 1. Nacrtom prijedloga zakona nisu definirani pojmovi kao što su: učenje temeljeno na radu, naukovanje i učenička praksa te koje te koje su razlike naukovanja i učeničke prakse, odnosno spada li učenička praksa u učenje temeljeno na radu ili ne. Budući da se radi o zakonu kojim se regulira strukovno obrazovanje, smatramo da bi navedeni pojmovi trebali biti definirani upravo ovim zakonom. Dakle, potrebno je članak 1. Nacrta prijedloga zakona kojim se mijenja članak 3. Zakona dopuniti definicijama sljedećih pojmova: učenje temeljeno na radu, naukovanje, praktična nastava, vježbe i praksa.</p>	<p>Djelomično prihvaćen Definira se učenje temeljeno na radu.</p>
<p>Škola za medicinske sestre Vrapče NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU, Članak 1. U okviru strukovnog kurikuluma za stjecanje kvalifikacije medicinska sestra/tehničar opće njege pojam vježbe potrebno je definirati različito od praktične nastave (kao nastavak izvođenja nastave na nastavnoj bazi). Iste učenici izvode isključivo uz prisutnost nastavnika zdravstvene njege u drugim pravnim subjektima (zdravstvenim, odgojno-obrazovnim, socijalnim ustanovama i sl.) Smatramo da je Zakon o strukovnom obrazovanju, Članak 1. potrebno dopuniti definicijom koja je različita od: učenje temeljeno na radu, naukovanje, praktična nastava i praksa. Naime, u kurikulumu za stjecanje kvalifikacije medicinska sestra opće njege/medicinski tehničar opće njege navodi se da svi predmeti koje izvode nastavnici zdravstvene njege imaju vježbe kao sastavni dio predmeta te se za njih izrađuju zasebni programi prema kojima se izvode planovi provedbe zdravstvene njege na specifičnim zdravstvenim radilištima. Zdravstvena njega i srodni predmeti sestrijske skrbi, unutar modula propisanih kurikulumom imaju teorijske i vježbovne sadržaje inkorporirane i kao takve nedjeljive te je svako drugačije tumačenje za izvedbu nastave neprihvatljivo. Isti kurikulum određuje da se vježbe izvode u skupinama od 8 do 10 učenika na već prije spomenutim radilištima, a ta ista radilišta zahtijevaju da se grupe smanjuju, tj. formiraju u broju od 2 do 6 učenika.</p>	<p>Odbijen U navedenom članku koji se odnosi na značenje pojedinih izraza u Zakonu, nisu obuhvaćeni pojmovi naukovanje, praktična nastava i praksa, kao ni pojam vježbi. Pojam naukovanja definiran je Zakonom o obrtu te ga nije potrebno definirati i u ovom zakonu. Pojmovi praktična nastava i vježbe su nastavni predmeti koji su sastavni dio određenog nastavnog plana pojedinog programa obrazovanja. Pojam praksa koristi se u žargonu.</p>
<p>Tihomir Tomčić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I</p>	<p>Djelomično prihvaćen Prijedlog se djelomično prihvaća u dijelu koji se odnosi</p>

<p>DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU, Članak 1. Članak 1. Kurikulum škole nije moguće izraditi samo na temelju sektorskog kurikuluma kako ovdje piše, već na temelju sektorskog kurikuluma i strukovnog kurikuluma te bi to trebalo stajati u objašnjenju kurikuluma škole. Postavlja se pitanje i zašto se koristi naziv „strukovni kurikulum“ jer to nije usklađeno sa Strategijom u kojoj se javlja pojam „kurikulum za stjecanje kvalifikacije“?</p>	<p>na kurikulum škole zbog ograničenih mogućnosti izmjena i dopuna zakona. Prilikom izrade novog zakona, a sukladno Strategiji obrazovanja, znanosti i tehnologije umjesto naziva strukovni kurikulum koristit će se naziv za stjecanje kvalifikacije, obzirom da se ovdje rade samo nužne izmjene.</p>
<p>Ante Sladić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU, Članak 1. Članak 1.</p>	<p>Odbijen Komentar nije zaprimljen.</p>
<p>Maja Jukić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU, Članak 1. Članak 1. U članak 1. Nacrta prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strukovnome obrazovanju kojim se mijenja članak 3. dosadašnjega Zakona o strukovnome obrazovanju (Narodne novine, br. 30/09., 24/10., 22/13.) predlažemo dodati sljedeće pojmove: samovrednovanje ustanova za strukovno obrazovanje, vanjsko vrednovanje ustanova za strukovno obrazovanje, vanjsko vrednovanje ishoda učenja, inspekcijski nadzor i pedagoški nadzor. Potrebno je razlikovati samovrednovanje i vanjsko vrednovanje ustanova za strukovno obrazovanje. Vanjsko vrednovanje trebala bi provoditi neovisna institucija na temelju definiranih stručnih kriterija. Također, potrebno je razlikovati vanjsko vrednovanje, pedagoški nadzor i inspekcijski nadzor. Inspekcijskim nadzorom provodi se izravni uvid u opće i pojedinačne akte te u uvjete i način rada nadziranih pravnih i fizičkih osoba i poduzimaju se zakonom i drugim propisima predviđene mjere da se ustanovljeno stanje i poslovanje uskladi sa zakonom i drugim propisima. Pedagoški nadzor je sustavno i organizirano stručno praćenje ostvarivanja propisanih nastavnih planova i programa te praćenje organizacije i izvođenja nastave i drugih oblika odgojno-obrazovnog rada u školskim ustanovama i stručnoga i pedagoškoga rada odgojitelja, učitelja, nastavnika i stručnih suradnika. Vanjskim vrednovanjem nastoji se pomoći odgojno-obrazovnim ustanovama u procesu njihove transformacije u zajednice učenja u kojima je unapređivanje kvalitete, prvenstveno unapređivanje učenja i poučavanja, kontinuiran proces. Stoga predlažemo sljedeća tumačenja: Samovrednovanje ustanova za strukovno obrazovanje sustavan je i transparentan proces refleksije o vlastitoj praksi kojemu je cilj unapređivanje odgojno-obrazovnih procesa i promicanje profesionalnoga i organizacijskoga učenja. Osnovni je smisao uvođenja samovrednovanja omogućavanje ustanovama za strukovno obrazovanje da putem realistične i metodološki jasno definirane samoanalize vlastitoga rada bolje prepoznaju svoje razvojne potrebe i poduzimaju mjere za unapređivanje vlastite prakse te djelotvornije i učinkovitije ostvarivanje željenih odgojnih i obrazovnih ciljeva. Vanjsko vrednovanje ishoda učenja je standardizirano vrednovanje kojim se prati kvaliteta obrazovanja i osigurava konzistentnost primjene, ocjenjivanja, interpretacija i usporedivosti rezultata obrazovanja. Priprema ga i provodi neovisna ovlaštena institucija. Vanjsko vrednovanje ustanova za strukovno obrazovanje omogućuje neovisno i objektivno vanjsko identificiranje prednosti, ali i onih područja rada koja se moraju mijenjati da bi se unaprijedilo funkcioniranje</p>	<p>Odbijen Ovim zakonom mijenjaju se samo dijelovi koji su trenutačno najnužniji za funkcioniranje sustava, a predložene izmjene definirat će se u kasnijoj fazi novim zakonom.</p>

<p>ustanove. Cilj je informirati ustanove za strukovno obrazovanje o objektivnosti njihove procjene samovrednovanjem i o dostignuću propisanih kriterija, što pomaže procesu njihove transformacije u zajednice učenja u kojima je unapređivanje kvalitete, prvenstveno unapređivanje učenja i poučavanja, kontinuirani proces. Također, potrebno je definirati inspekcijski nadzor i pedagoški nadzor te kreirati članke kojima su regulirani (tko ih provodi, u kojim slučajevima, u skladu s čim itd.) kako bi se jasno razlikovali od vanjskoga vrednovanja ustanova. Maja Jukić Ravnateljica Nacionalnog centra za vanjsko vrednovanje obrazovanja</p>	
<p>Fakultet za menadžment u turizmu i ugostiteljstvu, Opatija NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU, Članak 1. Komentar odnosno primjedba se odnosi na članak 14. prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strukovnom obrazovanju kojim se predviđa da se regionalni centri kompetitivnosti mogu ustrojiti kao ustrojstvena jedinica u okviru postojeće ustanove za strukovno obrazovanje. Prijedlog je da se uz ustanove za strukovno obrazovanje omogući da regionalne centre kompetitivnosti mogu osnovati uz jedinice lokalne i regionalne samouprave i sveučilišta i fakulteti koji imaju mogućnost osnovati novu pravnu osobu/ustanovu u okviru koje će se uspostaviti regionalni centar kompetitivnosti za jedan ili više obrazovnih sektora. Zakon treba jasnije istaknuti poveznicu Centara kompetitivnosti prema gospodarstvu i visokoobrazovnim institucijama. Prijedlog je da se uz ravnatelja Centra kompetitivnosti ustroji i stručno vijeće koje se sastoji od predstavnika osnivača, gospodarskih subjekata iz sektora i drugih stručnjaka iz područja djelovanja Centra. Time bi se osigurala bolja koordinacija provođenja programa rada Centara kao i pravodobno usklađivanje obrazovnih programa s potrebama gospodarstva.</p>	<p>Prihvaćen Redoviti učenik može se obrazovati samo u školi te je i osnova samoga Centra škola. Članak 14. je dorađen i izmijenjen sukladno komentarima te važećim strateškim odrednicama i zakonodavnom okviru. U izmijenjenom članku naglašeno je povezivanje centara s gospodarstvom, visokim učilištima i drugim zainteresiranim institucijama šire zajednice.</p>
<p>HOK NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU, Članak 3. Za stavak 5. Budući da u cjelokupnom strukovnom obrazovanju treba pojačati učenje temeljeno na radu te nakon što se izradi optimalni model izvedbe učenja temeljenog na radu nužno je naglasiti da same izmjene i dopune Zakona o strukovnom obrazovanju nisu dovoljne već će biti potrebno izraditi potpuno novi zakon.</p>	<p>Prihvaćen U okviru prioriteta Programa razvoja sustava strukovnog obrazovanja i osposobljavanja 2016 – 2020. planira se ojačati model učenja temeljenog na radu. Učenje temeljeno na radu bit će trajno promovirano i kod poslodavaca, s ciljem njihovog većega i dugoročnijega uključivanja u odgojno-obrazovni proces i osiguravanje dovoljnoga broja mjesta za učenike u gospodarskim subjektima i institucijama. Ključan element za uspješno unapređenje provedbe ovog modela je i trajna edukacija i usavršavanje mentora kod poslodavaca koji su zaduženi za učenike tijekom njihovog boravka u gospodarskim subjektima i institucijama. Navedeni prijedlog definirat će se novim Zakonom.</p>
<p>HOK NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU, Članak 3. Za stavak 5. (nastavak na prethodni komentar HOK-a) Učenje temeljeno na radu obavezno se mora provoditi u gospodarstvu a samo jedan dio u školi ili regionalnom centru kompetentnosti.</p>	<p>Odbijen Isto se ne može ograničiti kako je dano u prijedlogu. Navedeni članak stavak 5. propisat će mjesta provedbe, a ostvarivanje ukupnog godišnjeg fonda sati strukovnog kurikulumu, ustanova planira izvedbenim nastavnim planom i programom, ovisno o vrsti kurikulumu i uvjetima okruženja po modelu koji školi najbolje odgovara obzirom na materijalne, prostorne i kadrovske uvjete Isto je propisano Pravilnikom o načinu organiziranja i izvođenju nastave u strukovnim školama (NN 140/09).</p>
<p>Srednja škola Stjepana Sulimanca NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I</p>	<p>Odbijen Sukladno Programu razvoja sustava strukovnog</p>

DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU, Članak 3.

Vezano uz čl. 5. Smatramo da se učenje na radu treba isključivo provoditi u ustanovi za strukovno obrazovanje, jer naglasak školskog obrazovanja mora prije svega biti na "učenju", a tek onda na "radu". Postoji nekoliko škola u RH koje izvrsno pripremaju svoje učenike za tržište rada. Jedna od njih je i Srednja škola Stjepana Sulimanca koja provodi u svojoj školi već nekoliko godina učenje temeljeno na praktičnim znanjima, za što smo izgradili vrhunske praktikume koji se sami financiraju od prihoda koje ostvare na tržištu. Prije izgradnje vlastitih praktikuma imali smo uistinu loša iskustva sa učenikom praksom, jer je teško pronaći licenciranu majstorsku radionicu, a i kada bi učenici pronašli naučničko mjesto njihova praksa se svodila na jednostavne poslove poput metenja, pranja posuđa, pa čak nekih radnji koje nemaju veze sa obrazovanjem, poput šetanja vlasnikovog psa, te cjepanja i slaganja drva! Nadalje, pojedini majstori u gospodarskom subjektu imaju gotovo nikakve pedagoške kompetencije. Gotovo niti jedan gospodarski subjekt u RH nema plan obrazovanja učenika, odnosno obrazovanje nije sustavno nego je više stvar improvizacije, zbog čega razina postignutog znanja učenika ovisi o dobroj volji njegovog mentora na praksi i opremljenosti gospodarskog subjekta. Osim toga, obrtnici izbjegavaju uzimati naučnike na praksu, jer je naukovanje u gospodarskom subjektu je uvjetovano dobivanjem licence za naukovanje, a kada obrtnik zatraži licencu od HOK-a, onda je prvi korak u tom postupku slanje Inspekcije rada! Ovo su samo neki od razloga zašto s pravom smatramo da je obrazovanje u gospodarskom subjektu jednostavno promašeno. Strukovno obrazovanje treba se provoditi isključivo u Ustanovi za strukovno obrazovanje i/ili regionalnim centrima kompetentnosti, a postoji više desetaka primjera vrhunskog strukovnog obrazovanja u ustanovama za strukovno obrazovanje čiji učenici su iznimno cijenjeni i traženi na tržištu.

**Pravobranitelj za djecu RH
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I
DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM
OBRAZOVANJU, Članak 3.**

Ad. 5. Precizirati i uskladiti mjesto izvođenja praktične nastave i vježbi u članku 24. stavku 2. Zakona o strukovnom obrazovanju s novim prijedlogom o mjestu provedbe učenja temeljenog na radu iz članka 3. Nacrta prijedloga Zakona U članku 24. stavku 2. Zakona o strukovnom obrazovanju propisano je da se praktična nastava i vježbe izvode u ustanovi za strukovno obrazovanje i/ili kod poslodavca. S obzirom da se u članku 3. Nacrta prijedloga Zakona kojim se mijenja članak 5. Zakona o strukovnom obrazovanju propisuje da se učenje temeljeno na radu provodi u gospodarskome subjektu i/ili regionalnim centrima kompetentnosti i/ili ustanovama za strukovno obrazovanje, predlažemo precizirati i uskladiti navedene odredbe.

**Tihomir Tomčić
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I
DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM
OBRAZOVANJU, Članak 3.**

Članak 3. U stavku 2. Čl.3. definiraju se konkretni postoci (30% i 70%) za kreditne bodove obveznih i izbornih skupova učenja. Postavlja se pitanje temeljem kojeg dokumenta ili kojeg „iskustva“ su određeni ovi postoci. Ovo prejudicira Nacionalni kurikulum za strukovno obrazovanje, ali, na određeni način, ograničava i autonomiju strukovnih škola. Predlažem da tu samo piše da se strukovnim kurikulumom

obrazovanja i osposobljavanja 2016 – 2020. strukovno obrazovanje u Republici Hrvatskoj provodi se u ustanovama za strukovno obrazovanje i dijelom kod poslodavaca. Nije moguće isto ograničiti isključivo na škole. Učenje temeljeno na radu prisutno je u tri oblika u strukovnim programima/kurikulumima: • kombinirani programi ili naukovanje; • u školi s razdobljima osposobljavanja kod poslodavca • integrirano u programu strukovnog obrazovanja i osposobljavanja: S obzirom da je učenje temeljeno na radu značajno za poboljšanje relevantnosti strukovnog obrazovanja i osposobljavanja, bit će trajno promovirano i kod poslodavaca, s ciljem njihovog većega i dugoročnijega uključivanja u odgojno-obrazovni proces i osiguravanja dovoljnoga broja mjesta za učenike u gospodarskim subjektima i institucijama.

Odbijen
Članak 24. nije predmet izmjena i dopuna Zakona.

Djelomično prihvaćen
Trenutačno važeći Zakon o strukovnom obrazovanju (članak 8., st. 9.) propisuje da najviše 15% posebnog i izbornog dijela strukovnih sadržaja može donositi ustanova za strukovno obrazovanje. Temeljem tog postotka, škole su kreirale projekte i mijenjale izborni dio strukovnog kurikuluma te opremale i jačale svoje kapacitete. Povećanjem tog postotka na 30%, školama se neće ograničavati autonomija već, naprotiv, daje im se veći prostor za profiliranje škole i potrebe lokalnog gospodarstva te bržu prilagodbu kurikulumu. Fiksni

<p>stječu kreditni bodovi obveznih i izbornih skupova učenja. Stavak 5. čl.3. definiran je na način da je u praksi moguće učenje temeljeno na radu provoditi samo u ustanovi za strukovno obrazovanje što nije dobro jer se dio istog svakako treba realizirati u gospodarskom subjektu odnosno svijetu rada. To proizlazi iz formulacije „i/ili“. Stoga predlažem da se stavak formulira na način koji će osigurati da se dio učenja na radu obavezno provede u gospodarskom subjektu.</p>	<p>postotak obveznih skupova ishoda učenja je potreban zbog prepoznavanja/priznavanja stečene kvalifikacije u bilo kojoj ustanovi za strukovno obrazovanje. Djelomično se prihvaća u dijelu korigiranja formulacije "i/ili".</p>
<p>Branimir Mihalinec NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU, Članak 3. stavak 5. Učenje temeljeno na radu u srednjoškolskim ustanovama ili centrima kompetentnosti trebalo bi se provoditi jedino u ustanovama koje istovremeno obavljaju usluge za javnost ili proizvode za tržište. U takvim uvjetima učenici bi vođeni stručnim nastavnicima iz ustanova, a opet u tržišnim uvjetima mogli steći potrebna znanja za stjecanje kvalifikacije i samostalan rad nakon završene strukovne škole. U tom smislu potrebno je zakonski regulirati rad takvih ustanova. Jednako tako učenje temeljeno na radu treba se održavati jedino u licenciranim gospodarskim subjektima, u kojima će učenici biti vođeni mentorima sa stručnim i pedagoškim kompetencija. Ukoliko na nekom području nema takvih gospodarskih subjekata, učenje se treba provoditi u srednjoškolskim ustanovama koje za to imaju uvjete.</p>	<p>Prihvaćen Sukladno Programu razvoja sustava strukovnog obrazovanja i osposobljavanja 2016 – 2020. strukovno obrazovanje u Republici Hrvatskoj provodi se u ustanovama za strukovno obrazovanje i dijelom kod poslodavaca. Učenje temeljeno na radu prisutno je u tri oblika u strukovnim programima/kurikulumima: • kombinirani programi ili naukovanje; • u školi s razdobljima osposobljavanja kod poslodavca • integrirano u programu strukovnog obrazovanja i osposobljavanja: S obzirom da je učenje temeljeno na radu značajno za poboljšanje relevantnosti strukovnog obrazovanja i osposobljavanja, bit će trajno promovirano i kod poslodavaca, s ciljem njihovog većega i dugoročnijega uključivanja u odgojno-obrazovni proces i osiguravanja dovoljnoga broja mjesta za učenike u gospodarskim subjektima i institucijama.</p>
<p>Vedran Šulentić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU, Članak 4. Smatram kako nije dobro obrisati cijeli članak. Isti govori o standardima kvalifikacije, a oni su bitni. Predlažem ostaviti stavke 1,2,5.</p>	<p>Odbijen Komentar nije zaprimljen.</p>
<p>Diana Šoltić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU, Članak 6. Članak 6. stavak 12. Zašto do 31. kolovoza? Zašto ne ostaje do 30.9.? Tijekom rujna na školu pristižu obavijesti iz različitih institucija s mogućnosti uključenja škole (učenika) u različite aktivnosti bitne za strukovno obrazovanje. Netko od nastavnika mora biti voditelj takve aktivnosti te se uvrstiti u kurikulum škole. Osim toga često puta se tijekom ljeta promijeni zaduženje nastavnika pa ono što je i planirao prije godišnjeg odmora više se ne može realizirati. To znači da bi na raspolaganju za izradu kurikuluma škole imali svega tjedan dana kako bi ga školski odbor mogao usvojiti. Smatram da je to "preozbiljan" dokument da bi se donosio u tako kratkom roku.</p>	<p>Odbijen Ustanove za strukovno obrazovanje u suradnji s dionicima strukovnog obrazovanja, lokalnom i područnom (regionalnom) samoupravom, uz uvažavanje nacionalnih dokumenata, izrađuju Kurikulum ustanove za strukovno obrazovanje (škole) koji sadrži: - nastavni plan i godišnji broj sati po nastavnim predmetima/modulima za svaku strukovnu kvalifikaciju koju ustanova za strukovno obrazovanje pruža - plan i vremenski slijed stjecanja ishoda učenja, metodama učenja i poučavanja, načinima praćenja, vrednovanja i ocjenjivanja te zajedničkim aktivnostima i horizontalnim temama koje doprinose stjecanju ishoda učenja - organizaciju odgojno-obrazovnog procesa kojim se stječu strukovne kvalifikacije. Ustanova za strukovno obrazovanje, prilikom izrade kurikuluma ustanove za strukovno obrazovanje može predložiti izborne skupove ishoda učenja (ili preuzeti već gotove SIU) prema potrebama na lokalnoj i regionalnoj razini ili prema osobnim potrebama pojedinca. Kurikulumi ustanova za strukovno obrazovanje za stjecanje iste strukovne kvalifikacije u različitim ustanovama za strukovno obrazovanje mogu se značajno razlikovati. Za uspješno provođenje odgojno-obrazovnog procesa potreban je koordinirani rad nastavnika koji uz podršku vodstva i stručno-pedagoške službe može osigurati dobro odgojno-obrazovno ozračje kao preduvjet za dobar odgojno-obrazovni proces. Važan element planiranja kurikuluma ustanove za strukovno obrazovanje je priprema izbornog dijela kurikuluma i nastavnog plana odnosno vremenskog rasporeda. Vremenski raspored</p>

	<p>proizlazi iz stručnosti nastavnika, kadrovskih i materijalnih mogućnosti s jedne strane i postavljenih ciljeva s druge strane. Osim planiranja rasporeda, treba pronaći i odgovore na pitanja pripreme i izvedbe strukovnog kurikulumuma. Zbog kompetentne i interdisciplinarne orijentacije suvremenih kurikulumuma, nužan je timski rad nastavnika i planiranje zajedničkih aktivnosti i projekata usmjerenih stjecanju ishoda učenja strukovne kvalifikacije. Za uspješnu izradu kurikulumuma ustanove za strukovno obrazovanje potrebno je izraditi smjernice za nastavnike i kataloge znanja koji će usmjeravati proces učenja i poučavanja. Navedeni kurikulum školske ustanove nije Školski kurikulum, kao što je uređen Zakonom o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi već zaseban dokument kojim se škola profilira u odnosu na ostale škole te isti nije vremenski ograničen za donošenje u smislu svih aktivnosti koje škola provodi već se donosi prije početka školske godine. Uspješan početak školske godine nameće potrebu dobro pripremljene organizacije odgojno-obrazovnog procesa. To podrazumijeva donošenje kurikulumuma škole do 31. kolovoza. Iako, treba ostaviti prostora tijekom cijele godine za njegovo unapređivanje i dodatno planiranje.</p>
<p>Srednja škola Stjepana Sulimanca NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU, Članak 6. Vezano uz čl.6., st. 12 predlažemo da se datum izmjeni u skladu sa čl. 28., st. 5., Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi (NN 152/14), a koji veli: "Školski kurikulum donosi školski odbor do 30. rujna tekuće školske godine na prijedlog učiteljskog, odnosno nastavničkog vijeća." Predlažemo da se izbriše st. 12, jer je on već definiran spomenutim Zakonom ili ga barem izmjeniti tako da bude u skladu s istim.</p>	<p>Odbijen Pojam kurikulum škole je širi od pojma školskog kurikulumuma kako ga definira Zakon o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi: (3) Školski kurikulum određuje nastavni plan i program izbornih predmeta, izvannastavne i izvanškolske aktivnosti i druge odgojno-obrazovne aktivnosti, programe i projekte prema smjernicama hrvatskog nacionalnog obrazovnog standarda. U školskom kurikulumu naglasak je na izbornim predmetima te izvannastavnim i izvanškolskim aktivnostima, a ne na odgojno-obrazovnom procesu s ciljem stjecanja svih kvalifikacija koje se stječu u pojedinoj ustanovi za strukovno obrazovanje. Kurikulum ustanove za strukovno obrazovanje je dokument koji izrađuje i donosi ustanova za strukovno obrazovanje te kojim se detaljno razrađuje odgojno-obrazovni proces kojim se stječu kvalifikacije na razinama od 2 do 5 HKO-a u toj ustanovi, a izrađuje se na temelju sektorskih i strukovnih kurikulumuma.</p>
<p>Srednja škola Stjepana Sulimanca NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU, Članak 6. Vezano uz. čl. 6., st 5., 6. i 7. - Ne vidimo potrebu ponovne redefinicije kurikulumuma škole, odnosno, temelja njegove izrade, kao niti toga što se njime utvrđuje, budući da je sve to jasno definirano u čl. 28. Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi (NN 152/14), gdje se navodi sljedeće: (2) "Školski kurikulum utvrđuje dugoročni i kratkoročni plan i program škole s izvannastavnim i izvanškolskim aktivnostima, a donosi se na temelju nacionalnog kurikulumuma i nastavnog plana i programa. (3) Školski kurikulum određuje nastavni plan i program izbornih predmeta, izvannastavne i izvanškolske aktivnosti i druge odgojno-obrazovne aktivnosti, programe i projekte prema smjernicama hrvatskog nacionalnog obrazovnog standarda. (4) Školskim kurikulumom se utvrđuje: – aktivnost, program i/ili projekt – ciljevi aktivnosti, programa i/ili projekta – namjena aktivnosti, programa i/ili projekta – nositelji aktivnosti, programa i/ili projekta i njihova odgovornost –</p>	<p>Odbijen Pojam kurikulum škole je širi od pojma školskog kurikulumuma kako ga definira Zakon o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi: (3) Školski kurikulum određuje nastavni plan i program izbornih predmeta, izvannastavne i izvanškolske aktivnosti i druge odgojno-obrazovne aktivnosti, programe i projekte prema smjernicama hrvatskog nacionalnog obrazovnog standarda. U školskom kurikulumu naglasak je na izbornim predmetima te izvannastavnim i izvanškolskim aktivnostima, a ne na odgojno-obrazovnom procesu s ciljem stjecanja svih kvalifikacija koje se stječu u pojedinoj ustanovi za strukovno obrazovanje. Kurikulum ustanove za strukovno obrazovanje je dokument koji izrađuje i donosi ustanova za strukovno obrazovanje te kojim se detaljno razrađuje odgojno-obrazovni proces kojim se stječu kvalifikacije na razinama od 2 do 5 HKO-a u toj ustanovi, a izrađuje se na temelju sektorskih i strukovnih kurikulumuma.</p>

<p>način realizacije aktivnosti, programa i/ili projekta – vremenik aktivnosti, programa i/ili projekta – okvirni troškovnik aktivnosti, programa i/ili projekta – način njegova praćenja" Molimo stoga da se st. 5., 6. i 7. obrišu, te da se modificira st. 8. na način da glasi " Udjeli ključnih kompetencija potrebnih za strukovno obrazovanje utvrđuju se u nacionalnome kurikulumu za strukovno obrazovanje" i da se obriše st. 9. gdje se navodi da smjernice za izradu kurikulumuma škole utvrđuje Agencija za strukovno obrazovanje, na način da se potpuno obriše dio koji kaže da smjernice za izradu kurikulumuma škole utvrđuje Agencija, budući da smjernice za izradu kurikulumuma škole jasno definira čl. 28., st. 5 Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi (NN 152/14). Nema potrebe da se Agenciji zakonski daju ovlasti koje bi bile iznad zakonskih ovlasti, jer bi se moglo dogoditi da škole (nije čak niti navedeno koje?) donose kurikulume u skladu sa smjernicama Agencije, a ne u skladu sa Zakonom! Trebalo bi navesti samo da strukovne škole donose kurikulum temeljem Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi, na temelju nacionalnoga kurikulumuma i na temelju sektorskog i strukovnog kurikulumuma. Što će nam svi ti zakoni i kurikulumi, ako ćemo školske kurikulume donositi na temelju "smjernica" Agencije?!</p>	
<p>Srednja škola Stjepana Sulimanca NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU, Članak 6. U čl. 6, st. 1 svi izrazi su u potpunosti u suprotnosti sa čl. 26. Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi (NN 94/13) gdje se jasno navodi: "(1) Odgoj i obrazovanje u školi ostvaruje se na temelju nacionalnog kurikulumuma, nastavnih planova i programa i školskog kurikulumuma." Otkud sada izrazi: "nacionalni OKVIRNI kurikulum", "nacionalni kurikulum za strukovno obrazovanje", "sektorski kurikulum" i "strukovni kurikulum"?! Umjesto jednog, najedanput smo dobili 4 nova kurikulumuma, koji nemaju uporište u Zakonu o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi.</p>	<p>Odbijen Pojmovi se temelje na Strategiji obrazovanja, znanosti i tehnologije te Programu razvoja sustava strukovnog obrazovanja i osposobljavanja 2016. – 2020., a trenutačno su u postupku izmjene Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi kojima će se, također, urediti navedeni pojmovi.</p>
<p>Hrvatska zajednica županija NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU, Članak 6. Stavak 5. propisuje proceduru donošenja kurikulumuma škole. Predlažemo propisati način na koji se provodi kurikulum drugih ustanova za strukovno obrazovanje u okviru prostora Centra iz članka 14.</p>	<p>Odbijen Članak 14. je dorađen. Kurikulum ustanove za strukovno obrazovanje dorađen je u članku 8.</p>
<p>Udruga hrvatskih srednjoškolskih ravnatelja NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU, Članak 6. U članku 6. izmjena i dopuna se u članku 8. u stavku 5, 6 i 7. uvodi i objašnjava pojam "Kurikulum škole". Predlažemo da se usklade pojmovi u oba zakona te da se ne uvodi treći obvezni i preklapajući dokument. Dakle, predlažemo da škola u Školskom kurikulumu i Godišnjem planu i programu rada škole, a sukladno sektorskim i strukovnim kurikulumima utvrđuje...sve navedeno u stavku 7. Temeljni zakon u sustavu je Zakon o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi propisuje obvezu škola i izradu Školskog kurikulumuma i Godišnjeg plana i programa škole. Ovime se školama koje provode strukovne programe nepotrebno nameće izrada tri različita dokumenta na godišnjoj osnovi i ne vodi se računa o tome da se navedeni sadržaji već nalaze u postojeća dva dokumenta koja propisuje temeljni zakon. Sustav je potrebno urediti da imamo manje strateških, ali kvalitetnih dokumenata.</p>	<p>Odbijen Pojam kurikulum škole promijenjen je u kurikulum ustanove za strukovno obrazovanje. Pojam kurikulum škole je širi od pojma školskog kurikulumuma kako ga definira Zakon o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi: (3) Školski kurikulum određuje nastavni plan i program izbornih predmeta, izvannastavne i izvanškolske aktivnosti i druge odgojno-obrazovne aktivnosti, programe i projekte prema smjernicama hrvatskog nacionalnog obrazovnog standarda. U školskom kurikulumu naglasak je na izbornim predmetima te izvannastavnim i izvanškolskim aktivnostima, a ne na odgojno-obrazovnom procesu s ciljem stjecanja svih kvalifikacija koje se stječu u pojedinoj ustanovi za strukovno obrazovanje. Kurikulum ustanove za strukovno obrazovanje je dokument koji izrađuje i donosi ustanova za strukovno obrazovanje te kojim se detaljno razrađuje odgojno-obrazovni proces kojim se stječu kvalifikacije na razinama od 2 do 5 HKO-a u toj ustanovi, a izrađuje se</p>

<p>Tihomir Tomčić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU, Članak 6. Članak 6. Predlažem da stavak 4. završi riječima:te načini praćenja stjecanja i vrednovanja skupova ishoda učenja kao i certificiranja strukovnih kvalifikacija. Stavak 7. kaže da se kurikulumom škole utvrđuje nastavni plan za svaku strukovnu kvalifikaciju što je prilično općenito i malo govori o autonomiji škole u definiranju nastavnog plana. Stavak 9. definira da će metodologiju izrade sektorskog i strukovnog kurikuluma utvrditi ASOO kao i smjernice za izradu kurikulumu škole. ASOO će provoditi i samovrednovanje i vanjsko vrednovanje. Hoće li ASOO izraditi i Novi nacionalni kurikulumu za strukovno obrazovanje? Koje kapacitete treba imati ASOO za sve ovo????? U članku 6. nigdje ni riječi o partnerima iz gospodarstva, njihovoj odgovornosti za strukovno obrazovanje? Kurikulume donosi ministar (obrazovanja ili gospodarstva) na prijedlog ASOO-a, gdje je tu HOK, HGK i ostala sektorska ministarstva?</p>	<p>na temelju sektorskih i strukovnih kurikulumu.</p> <p>Odbijen Pojam kurikulum škole promijenjen je u kurikulum ustanove za strukovno obrazovanje. Pojam kurikulum škole je širi od pojma školskog kurikulumu kako ga definira Zakon o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi: (3) Školski kurikulum određuje nastavni plan i program izbornih predmeta, izvannastavne i izvanškolske aktivnosti i druge odgojno-obrazovne aktivnosti, programe i projekte prema smjernicama hrvatskog nacionalnog obrazovnog standarda. U školskom kurikulumu naglasak je na izbornim predmetima te izvannastavnim i izvanškolskim aktivnostima, a ne na odgojno-obrazovnom procesu s ciljem stjecanja svih kvalifikacija koje se stječu u pojedinoj ustanovi za strukovno obrazovanje. Kurikulum ustanove za strukovno obrazovanje je dokument koji izrađuje i donosi ustanova za strukovno obrazovanje te kojim se detaljno razrađuje odgojno-obrazovni proces kojim se stječu kvalifikacije na razinama od 2 do 5 HKO-a u toj ustanovi, a izrađuje se na temelju sektorskih i strukovnih kurikulumu. Navedeno je u skladu sa strateškim dokumentima Strategijom obrazovanja, znanosti i tehnologije (2014.) te Programom razvoja sustava strukovnog obrazovanja i osposobljavanja 2016. – 2020. Kurikulum se izrađuje na temelju standarda zanimanja i standarda kvalifikacije u čije donošenje su uključeni i gospodarstvenici.</p>
<p>Maja Jukić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU, Članak 6. U Članak 6. Nacrta prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strukovnom obrazovanju izmjenama i dopunama se u članku 8. stavku 9. navodi da metodologiju izrade sektorskoga kurikulumu i strukovnoga kurikulumu, kao i smjernice za izradu kurikulumu škole, utvrđuje agencija nadležna za strukovno obrazovanje i obrazovanje odraslih. S obzirom da Agencija za strukovno obrazovanje i obrazovanje odraslih utvrđuje metodologiju izrade kurikulumu ili daje mišljenje o izrađenim kurikulumima kako bi se odobrila njihova primjena, ona ne može biti objektivna u provedbi vanjskoga vrednovanja ustanova za strukovno obrazovanje. Stoga, vanjsko vrednovanje ustanova za strukovno obrazovanje provodi neovisna institucija u skladu s razvijenim modelom i definiranim kriterijima koji su pokazatelji kvalitete rada. Na temelju toga se u članku 9. Nacrta prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strukovnome obrazovanju, kojim se mijenja članak 11. Zakona o strukovnome obrazovanju (Narodne novine, br. 30/09., 24/10., 22/13.), predlaže da vanjsko vrednovanje ustanova za strukovno obrazovanje provodi Nacionalni centar za vanjsko vrednovanje obrazovanja (umjesto da vanjsko vrednovanje provodi Agencija za strukovno obrazovanje i obrazovanje odraslih i Nacionalni centar za vanjsko vrednovanje obrazovanja). Maja Jukić Ravnateljica Nacionalnog centra za vanjsko vrednovanje obrazovanja</p>	<p>Prihvaćen Navedene odredbe su dorađene.</p>
<p>Branimir Mihalinec NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU, Članak 6. Članak 6. nije u skladu sa postojećim rješenjima iz Zakon o odgoju i obrazovanju.</p>	<p>Odbijen Pojam kurikulum škole je širi od pojma školskog kurikulumu kako ga definira Zakon o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi: (3) Školski kurikulum određuje nastavni plan i program izbornih predmeta, izvannastavne i izvanškolske aktivnosti i</p>

	<p>druge odgojno-obrazovne aktivnosti, programe i projekte prema smjernicama hrvatskog nacionalnog obrazovnog standarda. U školskom kurikulumu naglasak je na izbornim predmetima te izvannastavnim i izvanškolskim aktivnostima, a ne na odgojno-obrazovnom procesu s ciljem stjecanja svih kvalifikacija koje se stječu u pojedinoj ustanovi za strukovno obrazovanje. Kurikulum ustanove za strukovno obrazovanje je dokument koji izrađuje i donosi ustanova za strukovno obrazovanje te kojim se detaljno razrađuje odgojno-obrazovni proces kojim se stječu kvalifikacije na razinama od 2 do 5 HKO-a u toj ustanovi, a izrađuje se na temelju sektorskih i strukovnih kurikuluma. Navedeno je u skladu sa strateškim dokumentima Strategijom obrazovanja, znanosti i tehnologije (2014.) te Programom razvoja sustava strukovnog obrazovanja 2016. – 2020.</p>
<p>Tihomir Tomčić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU, Članak 7. Članak 7. Sustav osiguravanja kvalitete strukovnog obrazovanja odnosno samovrednovanje, s njim povezano vanjsko vrednovanje te certificiranje strukovnih kvalifikacija treba provoditi Nacionalni centar za vanjsko vrednovanje, a ne ASOO. Zatim, cijelo vrijeme se provlače riječi „vrednovanje ustanova za strukovno obrazovanje“ pri čemu nitko ne postavlja pitanje tko će vrednovati ASOO, AZOO,....? U stavku 2. svakako bi trebalo na kraju dodati:na temelju nacionalnih ispita odnosno certificiranja strukovnih kvalifikacija.</p>	<p>Djelomično prihvaćen Područje vanjskog vrednovanja jasnije je definirano. Certificiranje strukovnih kvalifikacija nije predmet e-savjetovanja.</p>
<p>Maja Jukić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU, Članak 7. Članak 7. Nacrta prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strukovnome obrazovanju Budući da se i u članku 9. stavku 2. Zakona o strukovnome obrazovanju (Narodne novine, br. 30/09., 24/10., 22/13.), koji je predmet ovih izmjena i dopuna, navodi sintagma "...na temelju nacionalnih, odnosno posebnih ispita prema posebnim propisima.", predlažemo da se umjesto navedene sintagme upotrijebi "na temelju nacionalnih ispita i ispita kojima se certificiraju strukovne kvalifikacije prema posebnim propisima." Certificiranje strukovnih kvalifikacija je proces u kojemu bi se certifikat za pojedinu kvalifikaciju izdao na temelju rezultata ispita koji bi se provodio prema posebnim propisima. Svrha je certificiranja strukovnih kvalifikacija uspostava nacionalnih stručno-teorijskih i praktičnih ispita koji vanjski vrednuju kompetencije učenika ili pristupnika prema propisanim obrazovnim ishodima u standardu kvalifikacije za pojedinu strukovnu kvalifikaciju i koji bi ujedno bili završni ispiti strukovnoga obrazovanja. Nacionalni sustav certificiranja strukovnih kvalifikacija usmjeravao bi strukovno obrazovanje prema kvaliteti tijekom stjecanja i dostizanja propisanih stručno-teorijskih i praktičnih znanja, vještina i stavova relevantnih za svijet rada te jačao i otvarao sustav strukovnoga obrazovanja i obrazovanja odraslih u Republici Hrvatskoj prema tržištu rada. Također, omogućio bi certificiranje stečenih kompetencija formalnim, neformalnim i informalnim putem. Slijedom navedenog predlažemo da članak 9. stavak 2. glasi: Kvaliteta strukovnoga obrazovanja u pojedinoj ustanovi za strukovno obrazovanje utvrđuje se na temelju samovrednovanja i s njim povezanoga vanjskog vrednovanja ustanova za strukovno obrazovanje, uključujući</p>	<p>Odbijen Certificiranje strukovnih kvalifikacija nije predmet e-savjetovanja.</p>

<p>neposredni uvid u rad ustanove za strukovno obrazovanje i rezultate nacionalnih ispita te ispita za certificiranje strukovnih kvalifikacija prema posebnim propisima. Također, dodajemo stavak 3. koji glasi: Certificiranje strukovnih kvalifikacija provodi se na temelju standardiziranih teorijskih ispita i ispita vještina kojima se utvrđuje razina postignuća. Razina postignuća potvrđuje se certifikatom strukovne kvalifikacije za svaku od njih. Model certificiranja strukovnih kvalifikacija razvija Nacionalni centar za vanjsko vrednovanje obrazovanja u suradnji s drugim dionicima strukovnoga obrazovanja te ga predlaže ministru na usvajanje. Nadležna institucija za izradu i provedbu ispita za certificiranje strukovnih kvalifikacija u skladu s donesenim modelom je Nacionalni centar za vanjsko vrednovanje obrazovanja. Certifikate za strukovne kvalifikacije izdaje Nacionalni centar za vanjsko vrednovanje obrazovanja. Maja Jukić Ravnateljica Nacionalnog centra za vanjsko vrednovanje obrazovanja</p>	
<p>Maja Jukić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU, Članak 7. Članak 7. Nacrta prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strukovnome obrazovanju Izmjenama i dopunama članka 9. stavka 4. Zakona o strukovnom obrazovanju (Narodne novine, br. 30/09., 24/10., 22/13.) navodi se kako metodologiju samovrednovanja i s njim povezanoga vanjskog vrednovanja ustanova za strukovno obrazovanje, ali i područja i kriterije kvalitete donosi Agencija za strukovno obrazovanje i obrazovanje odraslih. Zašto samo Agencija za strukovno obrazovanje i obrazovanje odraslih donosi metodologiju samovrednovanja i s njim povezanoga vanjskog vrednovanja ustanova za strukovno obrazovanje? Postupak vanjskoga vrednovanja prema članku 88. Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi te prema Strategiji obrazovanja, znanosti i tehnologije, cilj 8.5. provodi Nacionalni centar za vanjsko vrednovanje obrazovanja. Predlažemo da se stavak 4. promjeni i glasi: Kriterije i pokazatelje uspješnosti prema kojima se provodi samovrednovanje i s njim povezano vanjsko vrednovanje ustanova za strukovno obrazovanje propisuje ministar na prijedlog Nacionalnoga centra za vanjsko vrednovanje obrazovanja koji će ih izraditi u suradnji s Agencijom za strukovno obrazovanje i obrazovanje odraslih i ostalim dionicima strukovnoga obrazovanja. Također, predlažemo dodati stavak 5. koji bi glasio: Metodologiju samovrednovanja ustanova za strukovno obrazovanje izrađuje Agencija za strukovno obrazovanje i obrazovanje odraslih u suradnji s dionicima strukovnoga obrazovanja, a u skladu s modelom vanjskoga vrednovanja koji izrađuje Nacionalni centar za vanjsko vrednovanje obrazovanja. Maja Jukić Ravnateljica Nacionalnog centra za vanjsko vrednovanje obrazovanja</p>	<p>Prihvaćen Područje vanjskog vrednovanja jasnije je definirano.</p>
<p>Vedran Šulentić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU, Članak 9. Predlažem propisati rok za vanjsko vrednovanje, i/ili nadzor nad provedbom obrazovanja, minimalno jedanput za obrazovni ciklus (4 godine). Isto tako i za samovrednovanje.</p>	<p>Odbijen Razrađivat će se u podzakonskim propisima.</p>
<p>Udruga hrvatskih srednjoškolskih ravnatelja NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU, Članak 9. U članku 9. izmjena i dopuna predlažemo da se članak 12. Zakona, u stavku 2 promijeni te da umjesto 7 članova</p>	<p>Odbijen Navedeno nije predmet izmjena i dopuna Zakona.</p>

<p>Povjerenstvo za kvalitetu ima 9 članova i to na način: umjesto 4 člana iz reda nastavnika i stručnih suradnika ustanove predlažemo 5 članova iz reda nastavnika i stručnih suradnika ustanove te da se doda "1 član, ravnatelj ustanove". Smatramo da u samovrednovanju treba obvezno u timu za kvalitetu sudjelovati ravnatelj ustanove kao odgovorna osoba za sve procese u ustanovi koja provodi strukovno obrazovanje, pa tako i za proces samovrednovanja. Također smatramo da treba povećati broj članova iz radova nastavnika i stručnih suradnika te bi time povećali ukupan broj članova tima za kvalitetu i uspješnije podijelili poslove i odgovornosti koji tim ima.</p>	
<p>Tihomir Tomčić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU, Članak 9. Članak 9. U stavku 2. trebalo bi pisati da vanjsko vrednovanje povezano sa samovrednovanjem provodi NCVVO.</p>	<p>Prihvaćen Dorađeno.</p>
<p>Maja Jukić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU, Članak 9. Člankom 9. Nacrta prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strukovnome obrazovanju mijenja se članak 11. te se u stavku 1. navodi kako su ustanove za strukovno obrazovanje dužne provoditi samovrednovanje i s njim povezano vanjsko vrednovanje. Strategija obrazovanja, znanosti i tehnologije (dalje: Strategija) u cilju 8.5. navodi: "vanjsko vrednovanje koristi se samovrednovanjem i razvojnim planovima ustanova kao polazištima za procjenu." Strategija također, u cilju 8.4., navodi da su za samovrednovanje nadležne obrazovne institucije te Agencija za strukovno obrazovanje i obrazovanje odraslih i Agencija za odgoj i obrazovanje. Članak 88. Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi glasi: "Vanjsko vrednovanje provodi Nacionalni centar za vanjsko vrednovanje obrazovanja." U članku 11. stavku 3. Zakona o strukovnome obrazovanju (Narodne novine, br. 30/09., 24/10., 22/13.), koji se mijenja ovim izmjenama, također piše da vanjsko vrednovanje provodi Nacionalni centar za vanjsko vrednovanje obrazovanja. Predlažemo izmjenu članka 11. stavka 1.: Ustanove za strukovno obrazovanje u suradnji s Agencijom za strukovno obrazovanje i obrazovanje odraslih dužne su kontinuirano provoditi samovrednovanje. Ovim izmjenama i dopunama Zakona o strukovnom obrazovanju u članku 11. stavku 2. navodi se da vanjsko vrednovanje ustanova za strukovno obrazovanje povezano sa samovrednovanjem ustanova za strukovno obrazovanje provode Agencija za strukovno obrazovanje i obrazovanje odraslih te Nacionalni centar za vanjsko vrednovanje obrazovanja. Zbog svega gore navedenoga (u Strategiji, članku 88. Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi itd.) predlažemo da se stavak 2. promijeni i da se navede da vanjsko vrednovanje ustanova za strukovno obrazovanje provodi Nacionalni centar za vanjsko vrednovanje obrazovanja, kao neovisna institucija, u skladu s razvijenim modelom i definiranim kriterijima koji su pokazatelji kvalitete rada. Također, naglašavamo da se u članku 6. Nacrta prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strukovnome obrazovanju, kojim se mijenja članak 8. stavak 9. Zakona o strukovnome obrazovanju, navodi da Agencija za strukovno obrazovanje i obrazovanje odraslih sudjeluje u metodologiji izrade kurikuluma te zbog toga ne može provoditi objektivno vanjsko vrednovanje. Nacionalni</p>	<p>Djelomično prihvaćen Područje osiguravanja kvalitete dorađeno je sukladno komentarima u člancima 9. i 11.</p>

<p>centar za vanjsko vrednovanje obrazovanja je neovisna i stručna institucija koja može organizirati provedbu objektivnoga vanjskog vrednovanja. Slijedom navedenoga predlažemo dodavanje stavka 2. koji bi glasilo: Model vanjskoga vrednovanja ustanova za strukovno obrazovanje razvija Nacionalni centar za vanjsko vrednovanje obrazovanja u suradnji s drugim dionicima strukovnoga obrazovanja te ga predlaže ministru na usvajanje. Također, predlažemo promjenu članka 11. stavka 2. u stavak 3. koji bi glasilo: Nadležna institucija za pripremu i provedbu vanjskoga vrednovanja ustanova za strukovno obrazovanje u skladu s donesenim modelom jest Nacionalni centar za vanjsko vrednovanje obrazovanja. Maja Jukić Ravnateljica Nacionalnog centra za vanjsko vrednovanje obrazovanja</p>	
<p>Branimir Mihalinec NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU, Članak 10. Mreža škola je prema postojećem Zakonu o odgoju i obrazovanju u nadležnosti Vlade RH.</p>	<p>Odbijen Ovim Zakonom se ne mijenja donošenje mreže škola već se briše odredba o donošenju mreže jer je isto uređeno Zakonom o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi.</p>
<p>Vedran Šulentić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU, Članak 12. Nastavna godina od 40 tjedana je preduga, predlažem uskladiti s trajanjem nastavne godine (35 tjedana).</p>	<p>Odbijen Predloženo produženje nastavne godine je nužno kako bi se osigurala provedba praktične nastave i vježbi naukovanja u zanimanjima za vezane obrte (JMO) u propisanom fondu sati sukladno programu obrazovanja za svako pojedino zanimanje. Naime, zbog ograničenja koje ustanove za strukovno obrazovanje imaju u svezi organizacije nastave dolazi do problema ispunjenja propisanog fonda sati praktične nastave u gospodarstvu. Potrebno je uzeti u obzir i učestale prigovore obrtnika, poduzetnika i strukovnih škola zbog postojećeg uređenja praktične nastave i vježbi naukovanja koje utječe na nemogućnost ostvarivanja predviđenog fonda sati koje bi učenik trebao provesti u gospodarstvu, a sukladno nastavnom planu i programu za određeno zanimanje te posljedično rezultira činjenicom da se fond sati praktične nastave koji učenici trebaju provesti u gospodarstvu zamjenjuje fondom sati u školskoj radionici. S tim u svezi ističemo važnost i koristi modela učenja temeljenog na radu za pojedinca i društvo u cjelini, koji je prepoznat u modernim i gospodarski razvijenim zemljama Europske unije, kroz različite inicijative kao što je to primjerice Europska alijansa za naukovanje te odgovarajućim dokumentima vezanim uz strukovno obrazovanje koji naglašavaju potrebu uske suradnje gospodarstva i obrazovanja te važnu ulogu gospodarstva u realizaciji programa strukovnog obrazovanja i provjeri stečenih kompetencija. Primjerice, u priopćenju iz Brugesu iz prosinca 2010. godine, definirani su dugoročni strateški ciljevi u području razvoja strukovnog obrazovanja. Između ostalog, naglašeno je da su u društvu znanja strukovne vještine i kompetencije jednako važne kao i akademske, a učenje temeljeno na radu prepoznato je kao put za ljude koji žele razviti svoj potencijal. Potrebno je jačati suradnju između škola i poduzeća te promicati partnerstva između socijalnih partnera, poduzeća, pružatelja obrazovanja i osposobljavanja, službi za zapošljavanje i drugih relevantnih dionika kako bi se osigurao bolji prijenos informacija o potrebama tržišta rada i osigurala bolja podudarnost između tih potreba i razvoja znanja, vještina i kompetencija. Učenje u gospodarstvu koje se provodi kroz partnerstvo s poduzećima treba postati</p>

	<p>obilježje svih programa strukovnog obrazovanja i osposobljavanja. Naime, mnogi poslovi zahtijevaju kvalifikacije koje se nalaze između mature i sveučilišne naobrazbe, a programi na koje izravni utjecaj ima gospodarstvo osiguravaju vještine učenika (izlazne kompetencije) potrebne za samostalan rad u zanimanju za koje se učenik školuje te usvajanje poduzetničkih vještina, „na licu mjesta“, u gospodarstvu. Sustav strukovnog obrazovanja mora omogućiti stjecanje kvalifikacija temeljem kojih poslodavci mogu relativno pouzdano procijeniti sposobnosti i potencijal radne snage u određenom sektoru završetkom strukovne izobrazbe.</p>
<p>Pravobranitelj za djecu RH NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU, Članak 12. B) Primjedbe i prijedlozi na pojedine odredbe Nacrta prijedloga Zakona Ad. 4. Preispitati predloženo trajanje nastavne godine od 40 tjedana U članku 12. Nacrta prijedloga Zakona kojim se mijenja članak 23. Zakona o strukovnom obrazovanju predlaže se da nastavna godina traje 40 tjedana, za razliku od dosadašnjih 38 tjedana. Budući da Nacrt prijedloga Zakona ne sadrži obrazloženje teksta pojedinih odredbi Nacrta prijedloga Zakona, niti razloge za predlaganje pojedinih novih rješenja, nejasno je zašto se produžuje nastavna godina na 40 tjedana umjesto dosadašnjih 38 tjedana. Predlažemo preispitati navedeno rješenje, uz dopunu Nacrta prijedloga Zakona ocjenom stanja, obrazloženjem odnosno razlozima predloženih odredbi i posljedicama koje će proisteći.</p>	<p>Odbijen Predloženo produženje nastavne godine je nužno kako bi se osigurala provedba praktične nastave i vježbi naukovanja u zanimanjima za vezane obrte (JMO) u propisanom fondu sati sukladno programu obrazovanja za svako pojedino zanimanje. Naime, zbog ograničenja koje ustanove za strukovno obrazovanje imaju u svezi organizacije nastave dolazi do problema ispunjenja propisanog fonda sati praktične nastave u gospodarstvu. Potrebno je uzeti u obzir i učestale prigovore obrtnika, poduzetnika i strukovnih škola zbog postojećeg uređenja praktične nastave i vježbi naukovanja koje utječe na nemogućnost ostvarivanja predviđenog fonda sati koje bi učenik trebao provesti u gospodarstvu, a sukladno nastavnom planu i programu za određeno zanimanje te posljedično rezultira činjenicom da se fond sati praktične nastave koji učenici trebaju provesti u gospodarstvu zamjenjuje fondom sati u školskoj radionici. S tim u svezi ističemo važnost i koristi modela učenja temeljenog na radu za pojedinca i društvo u cjelini, koji je prepoznat u modernim i gospodarski razvijenim zemljama Europske unije, kroz različite inicijative kao što je to primjerice Europska alijansa za naukovanje te odgovarajućim dokumentima vezanim uz strukovno obrazovanje koji naglašavaju potrebu uske suradnje gospodarstva i obrazovanja te važnu ulogu gospodarstva u realizaciji programa strukovnog obrazovanja i provjeri stečenih kompetencija. Primjerice, u priopćenju iz Brugesa iz prosinca 2010. godine, definirani su dugoročni strateški ciljevi u području razvoja strukovnog obrazovanja. Između ostalog, naglašeno je da su u društvu znanja strukovne vještine i kompetencije jednako važne kao i akademske, a učenje temeljeno na radu prepoznato je kao put za ljude koji žele razviti svoj potencijal. Potrebno je jačati suradnju između škola i poduzeća te promicati partnerstva između socijalnih partnera, poduzeća, pružatelja obrazovanja i osposobljavanja, službi za zapošljavanje i drugih relevantnih dionika kako bi se osigurao bolji prijenos informacija o potrebama tržišta rada i osigurala bolja podudarnost između tih potreba i razvoja znanja, vještina i kompetencija. Učenje u gospodarstvu koje se provodi kroz partnerstvo s poduzećima treba postati obilježje svih programa strukovnog obrazovanja i osposobljavanja. Naime, mnogi poslovi zahtijevaju kvalifikacije koje se nalaze između mature i sveučilišne naobrazbe, a programi na koje izravni utjecaj ima gospodarstvo osiguravaju vještine učenika (izlazne kompetencije) potrebne za samostalan rad u zanimanju za koje se učenik školuje te usvajanje poduzetničkih vještina, „na licu mjesta“, u</p>

	<p>gospodarstvu. Sustav strukovnog obrazovanja mora omogućiti stjecanje kvalifikacija temeljem kojih poslodavci mogu relativno pouzdano procijeniti sposobnosti i potencijal radne snage u određenom sektoru završetkom strukovne izobrazbe.</p>
<p>Vedran Šulentić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU, Članak 13. Previše je intervencija na tekst, neke članke iz trenutno važećeg Zakona je potrebno zadržati. st. 1. Većina redovnih polaznika su maloljetni. Prilikom definiranja uvjeta potrebno je uzeti u obzir propise iz sigurnosti na radu, kao i propise vezane za zapošljavanje maloljetnika, koje ovako napisan stavak krši. Potrebno je ograničiti ukupno trajanje praktične i redovne nastave na maksimalno 8 h dnevno. st. 2. Potrebno je osigurati poštivanje mjera zaštite na radu.</p>	<p>Prihvaćen Zakon o radu („Narodne novine“, broj 93/14) je opći propis koji uređuje radne odnose u Republici Hrvatskoj i primjenjuje se na osobe koje su u radnom odnosu, za zasnivanje kojeg je temeljna pretpostavka sklopljeni ugovor o radu iz kojeg proizlaze sva prava i obveze iz radnog odnosa. Sukladno navedenom proizlazi kako se odredbe Zakona o radu ne mogu primijeniti na ugovore o praktičnoj nastavi, odnosno ugovore o naukovanju obzirom učenici u strukovnim školama nisu subjekti radnog odnosa, a poslove na praktičnoj nastavi i vježbama ne obavljaju temeljem Zakona o radu, obzirom se u svrhu obavljanja praktične nastave, odnosno naukovanja ne sklapa ugovor o radu koji je temeljna pretpostavka za odgovarajuću primjenu odredbi Zakona o radu. Između ostalog, Zakon o radu odredbom članka 19. uređuje najnižu dob za zapošljavanje, kao i pitanje poslovne sposobnosti maloljetnika za sklapanje ugovora o radu u članku 20., a sadrži i ograničenja koja se tiču posebne zaštite maloljetnih radnika u pogledu noćnog rada u odredbi članka 70., odnosno zabrane rada na određenim poslovima sukladno odredbi članka 21. Nadalje, osoba mlađa od 15 godina ne može se zaposliti zbog apsolutne zabrane rada osoba mlađih od 15 godina, temeljem zakonskog ograničenja i obveze preuzete iz Konvencije br. 138 Međunarodne organizacije rada o najnižoj dobi za zapošljavanje i Direktive 94/33/EZ Europske unije. A osoba od 15 godina ili starija od 15 godina koja pohađa obvezno obrazovanje također se ne može zaposliti temeljem Direktive 94/33/EZ, odnosno odredbi članka 19. Zakona o radu koje predstavljaju rješenja ove Direktive transponirana u nacionalno zakonodavstvo. Slijedom navedenog, neposredna primjena odredbi Zakona na radu na osobe mlađe od 15 godina života koje su završile obvezno osnovnoškolsko obrazovanje i pohađaju strukovnu školu u smislu njezinog tretmana kao maloljetnog radnika, a temeljem nacionalnih propisa, značila bi kršenje međunarodno preuzetih obveza, odnosno sukladno takvom tumačenju, osobe mlađe od 15 godina uopće ne bi mogle pohađati strukovnu školu do navršene 15. godine života. U pogledu odredbi Direktive vijeća 94/33/EZ od 22. lipnja 1994. o zaštiti mladih ljudi na radu (OJ L 216, 20.8.1994.) ističemo kako se ista odnosi na sve mlade ljude mlađe od 18 godina koji imaju sklopljen ugovor o radu, odnosno radni odnos definiran zakonom koji je na snazi u zemlji Europske unije (EU) i/ili podliježe zakonu koji je na snazi u zemlji EU-a. Direktiva, međutim, dopušta zemljama EU-a da propišu, pod određenim uvjetima, da se zabrana zapošljavanja djece ne odnosi na djecu staru 14 ili više godina koja rade u poduzeću kao dio sustava rada/osposobljavanja ili pripravnništva, uz uvjet da se takav rad obavlja sukladno uvjetima koje je propisalo nadležno tijelo. U kontekstu zabrane dječjeg rada spomenuta Direktiva 94/33/EZ, člankom 4. stavkom 1. točkom (b), precizira kako države članice mogu donijeti zakonodavne i regulatorne odredbe na temelju kojih se zabrana dječjeg rada ne primjenjuje na: „djecu u dobi od najmanje 14 godina koja rade u</p>

okviru kombiniranog programa rada i osposobljavanja ili u okviru programa radne prakse u poduzeću, pod uvjetom da se takav rad obavlja u skladu s uvjetima koje odredi nadležno tijelo“. Pri tome države koje koriste mogućnosti iz članka 4. stavka 1. točke (b), sukladno članku 8. Direktive, trebaju donijeti mjere kako bi radno vrijeme djece ograničile na: „(a) osam sati dnevno i 40 sati tjedno za rad koji se obavlja u okviru kombiniranog programa rada i osposobljavanja ili u okviru programa radne prakse u poduzeću; (b) dva sata dnevno na školski dan i 12 sati tjedno za rad koji se obavlja tijekom polugodišta izvan vremena određenog za pohađanje škole, pod uvjetom da to ne zabranjuje nacionalno zakonodavstvo i/ili praksa; dnevno radno vrijeme nipošto ne smije prelaziti sedam sati; ova granica može se povisiti na osam sati u slučaju djece koja su navršila 15 godina; (c) sedam sati dnevno i 35 sati tjedno za rad koji se obavlja za vrijeme razdoblja od najmanje tjedan dana kada nema nastave; ove granice mogu se povisiti na osam sati dnevno i 40 sati tjedno u slučaju djece koja su navršila 15 godina; (d) sedam sati dnevno i 35 sati tjedno za lakše poslove koje obavljaju djeca koja više nisu uključena u obvezno redovito školovanje u skladu s nacionalnim pravom.“ Nadalje, države članice donose potrebne mjere kako bi radno vrijeme mladeži ograničile na osam sati dnevno i 40 sati tjedno. Vrijeme koje se koristi za osposobljavanje mlade osobe koja radi u okviru kombiniranog programa rada i osposobljavanja i/ili u okviru programa radne prakse u poduzeću računa se kao radno vrijeme. U svrhu reguliranja praktične nastave i vježbi u strukovnim školama o treba imati na umu odredbu članka 6. Konvencije br. 138. Međunarodne organizacije rada kojom je definirano kako slijedi: „Ova Konvencija se ne primjenjuje na rad koji obavljaju djeca i mlade osobe u školama općeg, stručnog ili tehničkog obrazovanja ili u drugim ustanovama za izobrazbu, niti na rad koji obavljaju osobe s najmanje 14 godina starosti u poduzećima, ako se takav rad obavlja u skladu s uvjetima propisanim od strane nadležne vlasti nakon savjetovanja s organizacijama zainteresiranih poslodavaca i radnika, gdje one postoje, a sastavni je dio: (a) tečaja obrazovanja odnosno izobrazbe za koje je škola ili ustanova za izobrazbu primarno odgovorna; (b) programa izobrazbe koji se uglavnom ili u cijelosti odvija u poduzeću, a koji program je odobrila nadležna vlast; ili (c) programa upućivanja ili orijentacije koji ima za cilj olakšati izbor zanimanja ili vrste stručnog osposobljavanja.“ Citirana odredba jasno upućuje da pravno reguliranje praktične nastave, odnosno rad djece i mladih osoba u školama općeg, stručnog ili tehničkog obrazovanja ili u drugim ustanovama za izobrazbu, nije pod domašajem Konvencije br. 138. Što drugim riječima jasno znači da se i kroz fokus međunarodnog prava, preciznije međunarodnog radnog prava, regulira propisima iz drugog područja, odnosno područja obrazovanja. Slijedom navedenog razvidno je kako problematika ograničenja za izvođenje praktične nastave i vježbi u strukovnim školama nije predmet koji regulira ili bi trebao regulirati Zakon o radu, već je to materija koju trebaju regulirati posebni propisi iz područja obrazovanja. Na podlozi citiranih odredaba Konvencije br. 138 Međunarodne organizacije rada, kao i Direktive 94/33/EZ nesporno je kako nema nikakve zapreke da se stručna praksa i

praktična nastava tretiraju kao dio obrazovnog procesa, odnosno oblik učenja, a ne rad u smislu Zakona o radu koji radnik, kao fizička osoba koja je u radnom odnosu, obavlja za poslodavca. Neosporno je kako moderno i konkurentno strukovno obrazovanje nije moguće razvijati bez modela učenja temeljenog na radu, a prema iskustvima razvijenih zemalja Europske unije, učenje na radnom mjestu, odnosno naukovanje omogućuje lakše usvajanje znanja i vještina u strukovnom obrazovanju te rezultira usklađenošću s potrebama tržišta rada i boljom zapošljivošću mladih. Navedeno potkrepljuje i inicijativa Vlade Republike Hrvatske sukladno Programu Vlade Republike Hrvatske za mandat 2016-2020., u svezi uvođenja modela dualnog strukovnog obrazovanja koji podrazumijeva organizaciju nastave koja se u svom pretežitom dijelu odvija u gospodarstvu. Nastavno tome, ističemo tekst preambule Direktive 94/33/EZ u stoji kako države članice trebaju poduzeti odgovarajuće mjere kako bi osigurale da radno vrijeme mladih koji stječu školsko obrazovanje ne šteti njihovoj sposobnosti da od tog obrazovanja imaju korist, budući da između ostalog odgovarajuće radno iskustvo može doprinijeti cilju pripreme mladih ljudi za radni i društveni život odraslih, pod uvjetom da je osigurano da se izbjegne bilo kakva šteta za njihovu sigurnost, zdravlje i razvoj. Predloženim odredbama ne nastoji se dakle potaknuti gospodarsko iskorištavanje djece, već, naprotiv omogućiti im da i u svoj punini iskoriste pogodnosti obrazovanja, stjecanja kompetencija i ostvarivanja ishoda učenja, uključujući i strukovno obrazovanje, koje će pospješiti lakšu integraciju na tržište rada i smanjiti opasnosti da nakon dovršetka obrazovnog procesa, kao nedvojben dio radno aktivnog stanovništva, budu u socijalnom riziku. U funkciji što kvalitetnije organizacije praktične nastave potrebno je predvidjeti odgovarajuće mehanizme zaštite učenika, u smislu povrede prava učenika od strane izvođača praktične nastave, odnosno osiguranja kvalitete izvođenja praktične nastave što će biti odgovarajuće popraćeno u podzakonskim aktima, odnosno ugovorima o provedbi praktične nastave i naukovanja. Odredbe vezane uz sigurnost i zaštitu na radu ovdje nije potrebno dodatno propisivati obzirom je neosporno kako se odredbe Zakona o zaštiti na radu („Narodne novine“, broj 71/14 i 118/14) kao lex specialisa koji uređuje ovo područje osim na radnike odnose i na osobe na radu koje dakle uključuju učenike na praktičnoj nastavi te su se gospodarski subjekti u svom poslovanju neovisno o propisivanju ove obveze nekim drugim propisom dužni pridržavati istih. U smislu opasnosti od povrede odredbe članka 93. stavaka 5. i 6. Obiteljskog zakona („Narodne novine“, broj 103/15), zbog predloženog uređenja vremena predviđenog za obavljanje praktične nastave, suradnjom svih dionika u strukovnom obrazovanju, kao što su strukovne škole, strukovne komore, Agencija za strukovno obrazovanje i obrazovanje odraslih te gospodarskih subjekata koji primaju učenike na praktičnu nastavu, prvenstveno kroz informiranje učenika, roditelja te gospodarskih subjekata prevenirati će se izloženost djece ovakvom riziku.

**HGK
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I
DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM
OBRAZOVANJU, Članak 13.**

Djelomično prihvaćen

U navedenom članku koji se odnosi na značenje pojedinih izraza u Zakonu, nisu obuhvaćeni pojmovi naukovanje, praktična nastava i praksa, kao ni pojam

<p>Odredbе ovog članka, kojim se mijenjaju stavci 1. i 2. članka 29. Zakona, spominju praktičnu nastavu i vježbe što su pojmovi koji nisu definirani ovim Nacrtom prijedloga zakona. Nije jasno razlika i odnosi među pojmovima: učenje temeljeno na radu, naukovanje, vježbe, praktična nastava i učenička praksa. Potrebno je jasno definirati te pojmove u članku 1. Očito je da se na ovaj način neće postići ništa jer se odredbe Zakona ne primjenjuje na naukovanje koje je regulirano Zakonom o obrtu, gdje je i bio najveći problem.</p>	<p>vježbi. Pojam naukovanja definiran je Zakonom o obrtu te ga nije potrebno definirati i u ovom zakonu. Pojmovi praktična nastava i vježbe su nastavni predmeti koji su sastavni dio određenog nastavnog plana pojedinog programa obrazovanja. Pojam praksa koristi se u žargonu.</p>
<p>Pravobranitelj za djecu RH NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU, Članak 13. Ad. 6. a) Zadržati postojeću zabranu noćnog rada maloljetnika kako je to propisano Zakonom o radu (u vremenu od 20 sati uvečer i 6 sati ujutro idućeg dana, a za maloljetnike u industriji u vremenu od 19 sati uvečer i 7 sati ujutro idućeg dana) te primjenu propisa kojima se uređuju radni odnosi za maloljetne učenike na praktičnoj nastavi i vježbama Izmjenama članka 29. stavka 1. i 2. (članak 13. Nacrta prijedloga Zakona) predlaže se trajanje praktične nastave i vježbi za maloljetne učenike u sustavu strukovnog obrazovanja u vremenu od 6 do 22 sata uz ograničenje njihova trajanja 8 sati dnevno. Ovakvo rješenje je u suprotnosti sa Zakonom o radu (Narodne novine, broj 93/14) koji u člancima 69. i 70. propisuje zabranu noćnog rada maloljetnika i to u vremenu od 20 sati uvečer i 6 sati ujutro idućeg dana, a za maloljetnike u industriji u vremenu od 19 sati uvečer i 7 sati ujutro idućeg dana. Tim se prijedlogom ukida propisana zabrana noćnog rada djece (maloljetnika) definirana Zakonom o radu. Konvencija o pravima djeteta u članku 32. propisuje obvezu države da poduzme sve zakonodavne, upravne, socijalne i prosvjetne mjere kako bi djeci osigurala pravo na zaštitu od gospodarskog iskorištavanja i svakog oblika rada koji bi za dijete bio pogibeljan ili ometao njegovo obrazovanje ili bio štetan za njegovo zdravlje ili njegov tjelesni, duševni, duhovni, moralni ili socijalni razvoj. Radi toga države su obvezne propisati minimalnu dob za zapošljavanje, predvidjeti odgovarajuće propisivanje radnog vremena i uvjeta zapošljavanja, predvidjeti odgovarajuće kazne i druge mjere kako bi osigurale djelotvornu primjenu prava djeteta na zaštitu od gospodarskog iskorištavanja i obavljanja štetnih poslova. Pored toga, članak 3. Konvencije o pravima djeteta obvezuje državu da u svim aktivnostima koje se odnose na djecu, bez obzira radi li se o upravnim, sudskim ili zakonodavnim aktivnostima, najbolji interes djeteta mora imati prednost pred drugim interesima. Radi provedbe načela najboljeg interesa djeteta, država je obvezna zakonodavnim i upravnim mjerama osigurati takvu zaštitu i skrb djeteta kakva mu je prijeko potrebna za njegovu dobrobit. Nadalje, člankom 29. stavkom 7. Zakona o strukovnom obrazovanju, koji ovim Nacrtom prijedloga Zakona ostaje nepromijenjen, izriječno je propisano da se primjenjuju odredbe propisa kojima se uređuju radni odnosi, sigurnost i zaštita na radu u praktičnoj nastavi i vježbama kod poslodavca. Navedeno znači da važeći Zakon o strukovnom obrazovanju djeci koja pohađaju praktičnu nastavu i vježbe kod poslodavca jamči isti stupanj zaštite kao i djeci koja rade kod poslodavca po osnovi Zakona o radu. U tom smislu, predložene izmjene članka 29. stavka 2. idu na štetu djece koja pohađaju praktičnu nastavu i vježbe i nisu u skladu sa stavkom 7. istog članka. Uz to, smatramo da ne bi bilo prihvatljivo razlikovanje maloljetnika na strukovnom obrazovanju koji obavljaju praktičnu nastavu i vježbe kod poslodavca od maloljetnika koji rade kod poslodavca po osnovi Zakona o radu, na način da se</p>	<p>Djelomično prihvaćen Zakon o radu („Narodne novine“, broj 93/14) je opći propis koji uređuje radne odnose u Republici Hrvatskoj i primjenjuje se na osobe koje su u radnom odnosu, za zasnivanje kojeg je temeljna pretpostavka sklopljeni ugovor o radu iz kojeg proizlaze sva prava i obveze iz radnog odnosa. Sukladno navedenom proizlazi kako se odredbe Zakona o radu ne mogu primijeniti na ugovore o praktičnoj nastavi, odnosno ugovore o naukovanju obzirom učenici u strukovnim školama nisu subjekti radnog odnosa, a poslove na praktičnoj nastavi i vježbama ne obavljaju temeljem Zakona o radu, obzirom se u svrhu obavljanja praktične nastave, odnosno naukovanja ne sklapa ugovor o radu koji je temeljna pretpostavka za odgovarajuću primjenu odredbi Zakona o radu. Između ostalog, Zakon o radu odredbom članka 19. uređuje najnižu dob za zapošljavanje, kao i pitanje poslovne sposobnosti maloljetnika za sklapanje ugovora o radu u članku 20., a sadrži i ograničenja koja se tiču posebne zaštite maloljetnih radnika u pogledu noćnog rada u odredbi članka 70., odnosno zabrane rada na određenim poslovima sukladno odredbi članka 21. Nadalje, osoba mlađa od 15 godina ne može se zaposliti zbog apsolutne zabrane rada osoba mlađih od 15 godina, temeljem zakonskog ograničenja i obveze preuzete iz Konvencije br. 138 Međunarodne organizacije rada o najnižoj dobi za zapošljavanje i Direktive 94/33/EZ Europske unije. A osoba od 15 godina ili starija od 15 godina koja pohađa obvezno obrazovanje također se ne može zaposliti temeljem Direktive 94/33/EZ, odnosno odredbi članka 19. Zakona o radu koje predstavljaju rješenja ove Direktive transponirana u nacionalno zakonodavstvo. Slijedom navedenog, neposredna primjena odredbi Zakona na radu na osobe mlađe od 15 godina života koje su završile obvezno osnovnoškolsko obrazovanje i pohađaju strukovnu školu u smislu njezinog tretmana kao maloljetnog radnika, a temeljem nacionalnih propisa, značila bi kršenje međunarodno preuzetih obveza, odnosno sukladno takvom tumačenju, osobe mlađe od 15 godina uopće ne bi mogle pohađati strukovnu školu do navršene 15. godine života. U pogledu odredbi Direktive vijeća 94/33/EZ od 22. lipnja 1994. o zaštiti mladih ljudi na radu (OJ L 216, 20.8.1994.) ističemo kako se ista odnosi na sve mlade ljude mlađe od 18 godina koji imaju sklopljen ugovor o radu, odnosno radni odnos definiran zakonom koji je na snazi u zemlji Europske unije (EU) i/ili podliježe zakonu koji je na snazi u zemlji EU-a. Direktiva, međutim, dopušta zemljama EU-a da propišu, pod određenim uvjetima, da se zabrana zapošljavanja djece ne odnosi na djecu staru 14 ili više godina koja rade u poduzeću kao dio sustava rada/osposobljavanja ili pripravnništva, uz uvjet da se takav rad obavlja sukladno uvjetima koje je propisalo nadležno tijelo. U kontekstu zabrane dječjeg rada spomenuta Direktiva 94/33/EZ, člankom 4.</p>

maloljetnicima na strukovnom obrazovanju omogućava noćni rad u vremenu koje Zakon o radu zabranjuje. Predloženo rješenje smatramo protivnim članku 9. stavku 1. podstavku (a) Direktive Vijeća 94/33/EZ od 22. lipnja 1994. o zaštiti mladih ljudi na radu (OJ L 216, 20.8.1994.) kojom je propisana zabrana dječjeg rada između 20 sati uvečer i 6 sati ujutro. Direktiva u članku 3. pod pojmom „dijete“ za potrebe reguliranja zaštite mladih ljudi na radu, djetetom smatra svaku osobu mlađu od 15 godina. Treba imati u vidu da djeca često tijekom trajanja prve godine strukovnog obrazovanja nemaju još navršenih 15 godina te je u tom smislu predložena odredba protivna zabrani noćnog rada djece kako to propisuje spomenuta Direktiva. Nadalje, smatramo važnim spomenuti da predloženo rješenje kojim se omogućava rad maloljetnika na praktičnoj nastavi i vježbama u vremenu od 6 sati ujutro do 22 sata uvečer, znatno otežava poštovanje i primjenu odredbe članka 93. stavaka 5. i 6. Obiteljskog zakona (Narodne novine, broj 103/15), kojim je propisana obveza roditelja da djeci mlađoj od 16 godina zabrane noćne izlaske od 23 sata uvečer do pet sati ujutro, bez njihove pratnje ili pratnje druge odrasle osobe od povjerenja. Konkretno, to bi značilo da dijete, primjerice u dobi ispod 16 godina koje nakon praktične nastave koja je trajala do 22 sata uvečer i koje mora putovati više od sat vremena do kuće, što je nerijetko slučaj, nakon 23 sata uvečer ne smije biti samo bez pratnje jer se to smatra noćnim izlaskom djeteta za koji je djetetu te dobi potrebna pratnja. Ako roditelji ne prate dijete te dobi u noćnom izlasku (povratku kući s praktične nastave) ili ne osiguraju pratnju osobe od povjerenja, ugrožena je sigurnost djeteta, a roditelji krše Obiteljski zakon. Analogija bi se mogla primijeniti u slučaju jutarnjeg početka praktične nastave i vježbi. Slijedom navedenog, neovisno o razlozima koji su stručnog nositelja izrade izmjena i dopuna Zakona o strukovnom obrazovanju potakli na predlaganje ukidanja zabrane noćnog rada maloljetnika, koji razlozi nisu obrazloženi u ovom Nacrtu prijedloga Zakona, smatramo da bi izuzimanje djece, koja obavljaju praktičnu nastavu i vježbe, od zabrane noćnog rada maloljetnika, bilo protivno člancima 3. i 32. Konvencije o pravima djeteta, članku 9. stavku 1. podstavku (a) Direktive Vijeća 94/33/EZ od 22. lipnja 1994. o zaštiti mladih ljudi na radu te članku 69. stavcima 2. i 3. i članku 70. Zakona o radu. U pogledu odredbe članka 93. stavaka 5. i 6. Obiteljskog zakona., uvođenjem mogućnosti izvođenja praktične nastave i vježbi do 22 sata uvečer, djecu putnike koja nisu navršila 16 godina se dovodi u rizik da se nađu u situaciji nedopuštenog noćnog izlaska čime se dodatno ugrožava njihova sigurnost i provedba Obiteljskog zakona te se stvaraju otežavajuće životne okolnosti toj djeci i njihovim roditeljima koji su ih obvezni pratiti kući nakon završetka praktične nastave i vježbi. b) Zadržati ograničenje trajanja praktične nastave i vježbi maloljetnika u prvoj godini obrazovanja od najviše 4 sata dnevno, odnosno 20 sati tjedno Umjesto dosadašnjeg članka 29. stavaka 1. i 2. propisuje se trajanje praktične nastave i vježbi za maloljetne učenike u sustavu strukovnog obrazovanja u vremenu od 6 do 22 sata uz ograničenje njihova trajanja 8 sati dnevno te primjena ovog zakona i propisa donesenih na temelju njega na izvođenje praktične nastave i vježbi. Time se, osim što se ukida propisana zabrana noćnog rada maloljetnika, kako smo naveli pod 6.a), istodobno se ukida ograničenje trajanja praktične nastave i vježbi maloljetnika u prvoj godini obrazovanja od najviše 4 sata dnevno, odnosno 20 sati tjedno te se propisuje primjena Zakona o strukovnom obrazovanju i propisa donesenih na temelju tog zakona na izvođenje praktične nastave i vježbi što je za djecu koja

stavkom 1. točkom (b), precizira kako države članice mogu donijeti zakonodavne i regulatorne odredbe na temelju kojih se zabrana dječjeg rada ne primjenjuje na: „djecu u dobi od najmanje 14 godina koja rade u okviru kombiniranog programa rada i osposobljavanja ili u okviru programa radne prakse u poduzeću, pod uvjetom da se takav rad obavlja u skladu s uvjetima koje odredi nadležno tijelo“. Pri tome države koje koriste mogućnosti iz članka 4. stavka 1. točke (b), sukladno članku 8. Direktive, trebaju donijeti mjere kako bi radno vrijeme djece ograničile na: „(a) osam sati dnevno i 40 sati tjedno za rad koji se obavlja u okviru kombiniranog programa rada i osposobljavanja ili u okviru programa radne prakse u poduzeću; (b) dva sata dnevno na školski dan i 12 sati tjedno za rad koji se obavlja tijekom polugodišta izvan vremena određenog za pohađanje škole, pod uvjetom da to ne zabranjuje nacionalno zakonodavstvo i/ili praksa; dnevno radno vrijeme nipošto ne smije prelaziti sedam sati; ova granica može se povisiti na osam sati u slučaju djece koja su navršila 15 godina; (c) sedam sati dnevno i 35 sati tjedno za rad koji se obavlja za vrijeme razdoblja od najmanje tjedan dana kada nema nastave; ove granice mogu se povisiti na osam sati dnevno i 40 sati tjedno u slučaju djece koja su navršila 15 godina; (d) sedam sati dnevno i 35 sati tjedno za lakše poslove koje obavljaju djeca koja više nisu uključena u obvezno redovito školovanje u skladu s nacionalnim pravom.“ Nadalje, države članice donose potrebne mjere kako bi radno vrijeme mladeži ograničile na osam sati dnevno i 40 sati tjedno. Vrijeme koje se koristi za osposobljavanje mlade osobe koja radi u okviru kombiniranog programa rada i osposobljavanja i/ili u okviru programa radne prakse u poduzeću računa se kao radno vrijeme. U svrhu reguliranja praktične nastave i vježbi u strukovnim školama o treba imati na umu odredbu članka 6. Konvencije br. 138. Međunarodne organizacije rada kojom je definirano kako slijedi: „Ova Konvencija se ne primjenjuje na rad koji obavljaju djeca i mlade osobe u školama općeg, stručnog ili tehničkog obrazovanja ili u drugim ustanovama za izobrazbu, niti na rad koji obavljaju osobe s najmanje 14 godina starosti u poduzećima, ako se takav rad obavlja u skladu s uvjetima propisanim od strane nadležne vlasti nakon savjetovanja s organizacijama zainteresiranih poslodavaca i radnika, gdje one postoje, a sastavni je dio: (a) tečaja obrazovanja odnosno izobrazbe za koje je škola ili ustanova za izobrazbu primarno odgovorna; (b) programa izobrazbe koji se uglavnom ili u cijelosti odvija u poduzeću, a koji program je odobrila nadležna vlast; ili (c) programa upućivanja ili orijentacije koji ima za cilj olakšati izbor zanimanja ili vrste stručnog osposobljavanja.“ Citirana odredba jasno upućuje da pravno reguliranje praktične nastave, odnosno rad djece i mladih osoba u školama općeg, stručnog ili tehničkog obrazovanja ili u drugim ustanovama za izobrazbu, nije pod domašajem Konvencije br. 138. Što drugim riječima jasno znači da se i kroz fokus međunarodnog prava, preciznije međunarodnog radnog prava, regulira propisima iz drugog područja, odnosno područja obrazovanja. Slijedom navedenog razvidno je kako problematika ograničenja za izvođenje praktične nastave i vježbi u strukovnim školama nije predmet koji regulira ili bi trebao regulirati Zakon o radu, već je to materija koju trebaju regulirati

pohađaju strukovno obrazovanje nepovoljnije nego primjena Zakona o radu koji popisuje viši stupanj zaštite. Napominjemo da je predloženo rješenje protivno članku 12. stavku 2. Državnog pedagoškog standarda srednjoškolskog sustava odgoja i obrazovanja (Narodne novine, broj 63/08, 90/10) kojim je izrijekom propisano da: „Opterećenje učenika praktičnom nastavom u školi i izvan škole ne smije biti veće od 8 sati dnevno, odnosno 40 sati tjedno, osim učenika u prvoj godini obrazovanja kojima opterećenje praktičnom nastavom u školi i izvan škole ne smije biti veće od 4 sata dnevno, odnosno 20 sati tjedno.“ Nadalje, smatramo da je predložena mogućnost da dnevno trajanje praktične nastave i vježbi bude do 8 sati, a tjedno i do 40 sati, djeci u prvoj godini obrazovanja (dakle 14-godišnjacima i 15-godišnjacima), osim što je protivno Državnom pedagoškom standardu srednjoškolskog sustava odgoja i obrazovanja, protivnom je i njihovu najboljem interesu. Takvo ograničenje trajanja praktične nastave i vježbi učenicima u prvoj godini obrazovanja predviđeno je i Pravilnikom o minimalnim uvjetima za ugovore o naukovanju (Narodne novine, broj 63/14), kao zaštitni mehanizam i sastavni dio ugovora o naukovanju kod poslodavca (članak 3. stavak 4. Pravilnika). Napominjemo da je odredba postojećeg članka 29. stavka 1. Zakona o strukovnom obrazovanju u taj Zakon 2009. godine uvrštena upravo na prijedlog pravobraniteljice za djecu kako bi se djeci u prvim godinama strukovnog obrazovanja (imajući u vidu djecu koja u prvoj godini strukovnog obrazovanja imaju 14 i 15 godina) osigurala posebna zaštita od prekomjernog rada koji nije primjeren njihovoj dobi i može biti štetan za njihov razvoj. Dakle, zaključno, izmijenjenim člankom 29. stavcima 1. i 2. propisuje se - mogućnost noćnog rada maloljetnika u okviru praktične nastave i vježbi, bez obzira na to koju godinu srednjeg strukovnog obrazovanja pohađaju, nakon 20 sati uvečer, odnosno 19 sati uvečer u industriji, što do sada nije bilo moguće zbog ograničenja koja postavlja Zakon o radu; - propisuje se dnevno trajanje praktične nastave i vježbi bez obzira na dob učenika do 8 sati dnevno, što do sada nije bilo moguće zbog ograničenja trajanja praktične nastave i vježbi maloljetnika u prvoj godini obrazovanja od najviše 4 sata dnevno, odnosno 20 sati tjedno - propisuje se primjena Zakona o strukovnom obrazovanju i propisa donesenih na temelju njega na izvođenje praktične nastave i vježbi, umjesto kao do sada primjena, za maloljetnike na strukovnom obrazovanju, povoljnijeg Zakona o radu. Postojeće odredbe Zakona o radu smatramo minimalnim zaštitnim mehanizmom da se djeci, s obzirom na njihov razvoj, osigura posebna zaštita i skrb države. Smatramo da navedene izmjene članka 29. stavaka 1. i 2., osim što nisu u skladu s naprijed navedenim propisima, nisu niti u najboljem interesu djece koja pohađaju strukovno obrazovanje. Srednjoškolsko strukovno obrazovanje mora biti organizirano u najboljem interesu djeteta, ali na način da ne ugrožava tjelesni, duševni, duhovni, moralni ili socijalni razvoj djeteta i ne izlaže ga rizicima noćnog rada od kojih ga je država dužna zaštititi do trenutka punoljetnosti.

posebni propisi iz područja obrazovanja. Na podlozi citiranih odredaba Konvencije br. 138 Međunarodne organizacije rada, kao i Direktive 94/33/EZ nesporno je kako nema nikakve zapreke da se stručna praksa i praktična nastava tretiraju kao dio obrazovnog procesa, odnosno oblik učenja, a ne rad u smislu Zakona o radu koji radnik, kao fizička osoba koja je u radnom odnosu, obavlja za poslodavca. Neosporno je kako moderno i konkurentno strukovno obrazovanje nije moguće razvijati bez modela učenja temeljenog na radu, a prema iskustvima razvijenih zemalja Europske unije, učenje na radnom mjestu, odnosno naukovanje omogućuje lakše usvajanje znanja i vještina u strukovnom obrazovanju te rezultira usklađenošću s potrebama tržišta rada i boljom zapošljivošću mladih. Navedeno potkrepljuje i inicijativa Vlade Republike Hrvatske sukladno Programu Vlade Republike Hrvatske za mandat 2016-2020., u svezi uvođenja modela dualnog strukovnog obrazovanja koji podrazumijeva organizaciju nastave koja se u svom pretežitom dijelu odvija u gospodarstvu. Nastavno tome, ističemo tekst preambule Direktive 94/33/EZ u stoji kako države članice trebaju poduzeti odgovarajuće mjere kako bi osigurala da radno vrijeme mladih koji stječu školsko obrazovanje ne šteti njihovoj sposobnosti da od tog obrazovanja imaju koristi, budući da između ostalog odgovarajuće radno iskustvo može doprinijeti cilju pripreme mladih ljudi za radni i društveni život odraslih, pod uvjetom da je osigurano da se izbjegne bilo kakva šteta za njihovu sigurnost, zdravlje i razvoj. Predloženim odredbama ne nastoji se dakle potaknuti gospodarsko iskorištavanje djece, već, naprotiv omogućiti im da i u svojoj punini iskoriste pogodnosti obrazovanja, stjecanja kompetencija i ostvarivanja ishoda učenja, uključujući i strukovno obrazovanje, koje će pospješiti lakšu integraciju na tržište rada i smanjiti opasnosti da nakon dovršetka obrazovnog procesa, kao nedvojen dio radno aktivnog stanovništva, budu u socijalnom riziku. U funkciji što kvalitetnije organizacije praktične nastave potrebno je predvidjeti odgovarajuće mehanizme zaštite učenika, u smislu povrede prava učenika od strane izvođača praktične nastave, odnosno osiguranja kvalitete izvođenja praktične nastave što će biti odgovarajuće popraćeno u podzakonskim aktima, odnosno ugovorima o provedbi praktične nastave i naukovanja. Odredbe vezane uz sigurnost i zaštitu na radu ovdje nije potrebno dodatno propisivati obzirom je neosporno kako se odredbe Zakona o zaštiti na radu („Narodne novine“, broj 71/14 i 118/14) kao lex specialisa koji uređuje ovo područje osim na radnike odnose i na osobe na radu koje dakle uključuju učenike na praktičnoj nastavi te su se gospodarski subjekti u svom poslovanju neovisno o propisivanju ove obveze nekim drugim propisom dužni pridržavati istih. U smislu opasnosti od povrede odredbe članka 93. stavaka 5. i 6. Obiteljskog zakona („Narodne novine“, broj 103/15), zbog predloženog uređenja vremena predviđenog za obavljanje praktične nastave, suradnjom svih dionika u strukovnom obrazovanju, kao što su strukovne škole, strukovne komore, Agencija za strukovno obrazovanje i obrazovanje odraslih te gospodarskih subjekata koji primaju učenike na praktičnu nastavu, prvenstveno kroz informiranje učenika, roditelja te gospodarskih subjekata prevenirati će se izloženost djece ovakvom riziku.

<p>Branimir Mihalinec NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU, Članak 13. stavak 2. Nedopustivo je da se brišu obveze poštivanja propisa koji uređuju radne odnose.</p>	<p>Odbijen Navedeno je propisano Zakonom o radu.</p>
<p>Vedran Šulentić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU, Članak 14. Što se misli postići osnivanjem centara? Koliko ih uopće može biti, ukoliko prema st. 3. svaka trenutno postojeća Ustanova osnuje svoj Centar? St. 10 potrebno je pobliže odrediti način i područja suradnje.</p>	<p>Prihvaćen Regionalni centri kompetentnosti uspostaviti će se u određenim strukovnim sektorima kako bi bilo omogućeno obrazovanje učenika u skladu s potrebama tržišta rada, profesionalno usavršavanje obrazovnih stručnjaka, organizacija fleksibilne i kontinuirane edukacije zaposlenika malih i srednjih poduzeća koji djeluju na lokalnoj razini te podizanje znanja i kompetencija nezaposlenih kroz kratke programe osposobljavanja. Dodana vrijednost bit će mogućnost provođenja individualnih programa za osobe s invaliditetom i učenike s teškoćama. Očekivani rezultati uključuju unapređenje vještina strukovnih učenika koji bi završili obrazovanje u Centrima i njihovu zapošljivost. Centri će se osnivati sukladno uvjetima, a u skladu s Mrežom centara, koji su dio Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strukovnom obrazovanju. Cijeli članak 14. je dorađen te je njime odgovoreno na pitanja iz komentara.</p>
<p>HOK NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU, Članak 14. Navedeni stavak 3. nije u skladu sa Strategijom obrazovanja, znanosti i tehnologije niti Programom razvoja strukovnog obrazovanja. Smatramo da osnivači centara kompetentnosti moraju biti država, lokalna i regionalna samouprava te jedna i druga komora (HOK i HGK), a ne samo ustanove za strukovno obrazovanje. Ti centri moraju biti opremljeni najsuvremenijom opremom što je izuzetno skupo i nikako ne smiju biti samo pod ingerencijom institucija za obrazovanje kako ne bi izgubili poveznicu sa svijetom rada.</p>	<p>Odbijen Sukladno zakonskim i strateškim odredbama, ustanova za strukovno obrazovanje može biti imenovana regionalnim centrom kompetentnosti. Slijedom Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi te Zakona o strukovnom obrazovanju, definirani su osnivači ustanova za strukovno obrazovanje te samim time i centra.</p>
<p>HOK NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU, Članak 14. Za stavak 7., 8. i 9. smatramo da zakon trenutno ne bi trebao određivati ovakve detalje sve dok ne bude razrađena mjera Mjera 1.4. Uspostavljanje regionalnih centara kompetentnosti Programa razvoja strukovnog obrazovanja.</p>	<p>Prihvaćen Članak 14. je dorađen.</p>
<p>Hrvatska zajednica županija NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU, Članak 14. Predlažemo izmjenu teksta stavka (1) kako slijedi: Regionalni centar kompetentnosti (u daljnjem tekstu: Centar) je mjesto izvrsnosti strukovnog obrazovanja i osposobljavanja u kojemu će se provoditi programi redovitoga strukovnog obrazovanja, stručnog usavršavanja i cjeloživotnog obrazovanja, kao i drugi oblici formalnog i neformalnog obrazovanja te aktivnosti usavršavanja učitelja, suradnika u nastavi i mentora i promocije strukovnih zanimanja.</p>	<p>Djelomično prihvaćen Prijedlog je prihvaćen u mjeri u kojoj je u skladu sa zakonodavnim i strateškim okvirom.</p>
<p>Hrvatska zajednica županija NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU, Članak 14. Prijedlog je dodati stavak kako slijedi: Centar se može osnovati kao ustanova. Osnivači Centra mogu biti ustanove</p>	<p>Odbijen Slijedom Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi te Zakona o strukovnom obrazovanju, definirani su osnivači ustanova za strukovno obrazovanje te samim time i centra.</p>

<p>za strukovno obrazovanje, jedinice lokalne i regionalne samouprave i druge pravne osobe.</p>	
<p>Hrvatska zajednica županija NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU, Članak 14. Prijedlog je izmijeniti stavak (6) kako slijedi: Mrežu Centara i pripadajućih ustanova za strukovno obrazovanje donosi ministar nadležan za obrazovanje nakon provedenog odabira temeljem kriterija koje donosi ministar nadležan za obrazovanje uz prethodnu suglasnost Vijeća za strukovno obrazovanje.</p>	<p>Prihvaćen Dorađen je navedeni članak.</p>
<p>Hrvatska zajednica županija NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU, Članak 14. Prijedlog je dodati stavak kako slijedi: Osnivač imenuje stručno vijeće Centra koje se sastoji od članova predstavnika osnivača, gospodarskih subjekata i stručnjaka iz područja djelovanja Centra.</p>	<p>Prihvaćen Centri su ustanove za strukovno obrazovanje te su upravljačka tijela definirana Zakonom o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi i Zakonom o strukovnom obrazovanju.</p>
<p>Hrvatska zajednica županija NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU, Članak 14. Prijedlog je dodati stavak kako slijedi: Centar je obavezan u svom godišnjem planu i programu provoditi programe iz stavka 1. ovoga članka za ustanove za strukovno obrazovanje sukladno mreži iz stavka 6. ovoga članka.</p>	<p>Odbijen Budući da je jasno definirano da je centar srednjoškolsko ustanova, centar ima svoj godišnji plan i program rada te je jasno koje programe centar provodi.</p>
<p>Hrvatska zajednica županija NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU, Članak 14. Predlažemo brisanje stavaka (8) i (9) budući se u stavku (4) propisuje način , postupak i uvjeti za ustroj Centra.</p>	<p>Prihvaćen Navedene odredbe su obrisane te je članak 14. dorađen.</p>
<p>HGK NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU, Članak 14. Nije definirano što je Centar kompetentnosti odnosno koji pravni oblik ili pravni oblici mogu biti centri kompetencije. Postavlja se pitanje je li to samostalna pravna osoba koja se osniva kao centar kompetencija ili bilo koja pravna osoba može postati centar kompetencija ako ispuni određene uvjete i ako ministar kao takvu odobri. Definirano je samo da obrazovna ustanova može osnovati centar kompetentnosti, ali nije definirano tko još može osnovati centar kompetencija. Odredbom stavka 4. članka 33. Zakona ovlašćuje se ministra da propisuje način, postupak i uvjete za ustroj centra dok se sljedećim stavcima već unaprijed definira djelomičan ustroj centra što je nepotrebno ukoliko ministar koji donosi zakon samostalno može odrediti to i kasnije. Osim toga, od svih puno bitnijih stvari koje su se mogle propisati ovim zakonom oko ustroja centra jedino što se definira da centar treba imati tri voditelja odnosno tri nova rukovodeća radna mjesta što smatramo apsolutno nepotrebni i što će biti definirano internim aktima centra.</p>	<p>Prihvaćen Članak 14. je dorađen te je jasno definirano da se ustanova za strukovno obrazovanje može imenovati centrom.</p>
<p>Tihomir Tomčić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU, Članak 14. Članak 14. U stavku 5. piše da mrežu Centara donosi ministar nadležan za obrazovanje. Mora li to baš biti tako? Zašto ne bi ministarstvo turizma odlučivalo o mreži centara u</p>	<p>Djelomično prihvaćen Mrežu centara donosi ministar uz prethodno mišljenje Vijeća za strukovno obrazovanje u kojem su zastupljeni svi relevantni dionici i partneri.</p>

<p>sektoru turizma? Tko će opremiti centre? Ministarstvo obrazovanja? Čisto sumnjam? Generalno, nekako mi se čini da se negdje usput u ovim izmjenama Zakona izgubilo socijalno partnerstvo i utjecaj (i odgovornost naravno) gospodarstva na strukovno obrazovanje. Sve donose ASOO i MZO. Ili griješim?</p>	
<p>Vesna Šerepac NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU, Članak 14. Predlažemo da se u članku 14. definira odredba kojom bi se regionalni centri kompetentnosti stavili u nadležnost JLRS za jedan ili više obrazovnih sektora kako bi se vezali uz ustanove za strukovno obrazovanje, a isto tako omogućili da se poduzetnička infrastruktura može koristiti kao potpora istima. Na taj način bi se ostvarila veća suradnja između dionika koja bi ujedno bila i poveznica prema visokoškolskim ustanovama. Mrežu centara sa pripadajućim ustanovama predlažemo da donosi ministar nadležan za obrazovanje uz prethodno pribavljano mišljenje dionika iz strukovnog obrazovanja. Po osnivanju takvog centra na nekom području ili za više JLRS potrebno je ustrojiti stručno vijeće. Na ovaj način Centri kompetentnosti bi pratili stanje tržišta i poduzetničke infrastrukture te provodili praksu potrebnu u strukovnom obrazovanju. Osnivanjem centara dao bi se naglasak svakoj JLRS da prema svojim stvarnim potrebama razvija strukovno obrazovanje usklađeno sa tržištem rada.</p>	<p>Djelomično prihvaćen S obzirom da se ustanova za strukovno obrazovanje može imenovati centrom, Zakonom o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi te Zakonom o strukovnom obrazovanju, definirani su osnivači ustanova za strukovno obrazovanje te samim time i centra te njihova upravljačka tijela.</p>
<p>Branimir Mihalinec NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU, Članak 14. Mnogo je nejasnoća o statusu regionalnih centara kompetentnosti, kako kao samostalne ustanove, tako i kao ustanove koja je osnovana u sklopu srednjoškolske ustanove. To treba jasno definirati.</p>	<p>Prihvaćen U novom članku odredba je jasnije definirana.</p>
<p>Škola za medicinske sestre Vrapče NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU, Članak 15. U članku 37. Zakona o strukovnom obrazovanju trebao bi se osim stavka 6. promijeniti i stavak 4. Naime, HZZ pojam „strukovni učitelj“ definira kao osobu koja po završetku srednjoškolskog obrazovanja i stjecanja 5 godina radnog iskustva u struci položila majstorski ispit. U stavku 4. suvišna je riječ „najmanje“ te bi navedeni stavak trebao glasiti: „Poslove strukovnog učitelja može obavljati osoba koja ima razinu obrazovanja propisanu kurikulumom, a ima srednje strukovno obrazovanje odgovarajućeg profila, pedagoške kompetencije te radni staž u struci u trajanju od najmanje pet godina.“</p>	<p>Odbijen Ovim zakonom mijenjaju se dijelovi koji su najnužniji za funkcioniranje sustava, a predloženi dijelovi definirat će se u kasnijoj fazi novim zakonom.</p>
<p>Pravobranitelj za djecu RH NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU, Članak 15. Ad. 7. Zadržati obvezu stjecanja pedagoških kompetencija za mentore učenika kod poslodavca Člankom 26. stavkom 1. podstavkom 2. Zakona o strukovnom obrazovanju propisano je da poslodavac polazniku mora odrediti mentora koji je u radnom odnosu kod poslodavca, a koji ima odgovarajuću kvalifikaciju i pedagoške kompetencije. Nejasno je zašto se izmjenom članka 37. stavka 6. Zakona o strukovnom obrazovanju (članak 15. Nacrta prijedloga Zakona) mentori učenika kod poslodavaca izuzimaju od obveze stjecanja pedagoških kompetencija koje donosi ministarstvo nadležno</p>	<p>Odbijen Navedeno je propisano drugim propisima. Izmjenama i dopunama Zakona o strukovnom obrazovanju, člankom 16. stavkom 2. propisuje se da program stjecanja osnovnog znanja o poučavanju učenika donosi ministarstvo nadležno za poduzetništvo i obrt na prijedlog Hrvatske obrtničke komore i Hrvatske gospodarske komore, a uz prethodnu suglasnost ministarstva nadležnog za obrazovanje. Zakonom o strukovnom obrazovanju propisano je da strukovni učitelji, suradnici u nastavi i mentori kod poslodavaca, pedagoške kompetencije stječu po posebnom programu koji donosi Ministarstvo. Program stjecanja pedagoških kompetencija za strukovne učitelje,</p>

<p>za obrazovanje, kad se i za tu kategoriju osoba istodobno samim Zakonom o strukovnom obrazovanju u prethodno navedenom članku traži da imaju stečene pedagoške kompetencije za rad s djecom. Nadalje, člankom 16. Nacrta prijedloga Zakona propisuje se prestanak važenja članka 57. Zakona o obrtu (Narodne novine, broj 143/13) kojim je propisan ispit kojim se dokazuju osnovna znanja o poučavanju učenika i stečene pedagoške kompetencije te program stjecanja osnovnih znanja o poučavanju učenika i pedagoških kompetencija koje donosi ministarstvo nadležno za obrazovanje. Novim predloženim rješenjem propisuje se samo donošenje programa stjecanja osnovnih znanja o poučavanju učenika od strane ministarstva nadležnog za poduzetništvo i obrt na prijedlog Hrvatske obrtničke komore, uz prethodnu suglasnost ministarstva nadležnog za obrazovanje, no ne i pedagoških kompetencija. Smatramo da i mentori zaposleni kod poslodavaca moraju završiti program stjecanja pedagoških kompetencija za rad s djecom, moraju biti metodički obrazovani, te obrazovani o dječjim pravima i pravima učenika, a ne samo o osnovama poučavanja učenika. Naime, upoznati smo s povredama prava učenika polaznika praktične nastave upravo od strane mentora određenih od strane poslodavaca koji neodgovarajućim pristupom i ophođenjem, bez odgovarajućeg metodičkog obrazovanja i pedagoških kompetencija, krše prava djece na praktičnoj nastavi i vježbama. Stoga, smatramo da je izuzimanje mentora kod poslodavaca od stjecanja pedagoških kompetencija protivno načelu najboljeg interesa djeteta iz članka 3. Konvencije o pravima djeteta.</p>	<p>suradnike u nastavi i mentore donesen je na temelju navedenog Zakona i članka 57. Zakona o obrtu. No, obzirom na opsežnost Programa te njegova trajanja (ukupno 225 sati tijekom 10 mjeseci, 20 sati nastave mjesečno), a važnosti sudjelovanja mentora kod poslodavaca u obrazovanju mladih, potrebno je izraditi jednostavniji model pedagoškog obrazovanja mentora kod poslodavaca kako bi im se omogućio kvalitetan profesionalni razvoj koji će im pomoći u ispunjavanju njihove uloge. Zbog toga se ovim Zakonom isto mijenja.</p>
<p>Branimir Mihalinec NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU, Članak 15. Nedopustivo je da se mentori kod poslodavaca izuzmu od stjecanja pedagoških kompetencija. Svi dionici odgoja i obrazovanja učenika moraju imati odgovarajuće pedagoške kompetencije. Ministarstvo treba donijeti program stjecanja pedagoških kompetencija za mentore kod poslodavaca, koji ne moraju biti istovjetni pedagoškim kompetencijama koje moraju steći nastavnici struke u školama.</p>	<p>Odbijen Navedeno je propisano drugim propisima. Izmjenama i dopunama Zakona o strukovnom obrazovanju, člankom 16. stavkom 2. propisuje se da program stjecanja osnovnog znanja o poučavanju učenika donosi ministarstvo nadležno za poduzetništvo i obrt na prijedlog Hrvatske obrtničke komore i Hrvatske gospodarske komore, a uz prethodnu suglasnost ministarstva nadležnog za obrazovanje. Zakonom o strukovnom obrazovanju propisano je da strukovni učitelji, suradnici u nastavi i mentori kod poslodavaca, pedagoške kompetencije stječu po posebnom programu koji donosi Ministarstvo. Program stjecanja pedagoških kompetencija za strukovne učitelje, suradnike u nastavi i mentore donesen je na temelju navedenog Zakona i članka 57. Zakona o obrtu. No, obzirom na opsežnost Programa te njegova trajanja (ukupno 225 sati tijekom 10 mjeseci, 20 sati nastave mjesečno), a važnosti sudjelovanja mentora kod poslodavaca u obrazovanju mladih, potrebno je izraditi jednostavniji model pedagoškog obrazovanja mentora kod poslodavaca kako bi im se omogućio kvalitetan profesionalni razvoj koji će im pomoći u ispunjavanju njihove uloge. Zbog toga se ovim Zakonom isto mijenja.</p>
<p>Vedran Šulentić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU, Članak 16. Usporedbom čl. 57. Zakona o obrtu s ovim čl. moguće je utvrditi kako nema značajnih promjena na samu bit regulirane stvari. st. 3. Koliko se razlikuju pedagoške kompetencije iz čl 37. i znanje o poučavanju učenika?</p>	<p>Odbijen U okviru članka 105. Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi (Narodne novine, broj 87/2008, 86/2009, 92/2010, 105/2010, 90/2011, 5/2012, 16/2012, 86/2012, 126/2012, 94/2013, 152/2014, 07/2017) pedagoške kompetencije definirane su kao pedagoško-psihološko-didaktičko-metodičko obrazovanje s najmanje 55 ECTS-a. Budući da je takav program preopsežan za mentore kod poslodavaca, izrađivat će se novi program. Izmjenama i dopunama Zakona o strukovnom obrazovanju,</p>

	<p>člankom 16. stavkom 2. propisuje se da program stjecanja osnovnog znanja o poučavanju učenika donosi ministarstvo nadležno za poduzetništvo i obrt na prijedlog Hrvatske obrtničke komore i Hrvatske gospodarske komore, a uz prethodnu suglasnost ministarstva nadležnog za obrazovanje.</p>
<p>Srednja škola Stjepana Sulimanca NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU, Članak 16. Članak 15 jasno navodi "pedagoške kompetencije" za strukovne učitelje i suradnike u nastavi koje se stječu po posebnome programu koje donosi Ministarstvo, a članak 16 navodi Program stjecanja osnovnog znanja o poučavanju učenika kojeg donosi ministarstvo nadležno za poduzetništvo i obrt na prijedlog Hrvatske obrtničke komore i Hrvatske gospodarske komore... Čemu takva razlika? Dakle, učitelji i suradnici u nastavi trebaju steći pedagoške kompetencije, a mentori po gospodarskim subjektima trebaju samo "OSNOVNA ZNANJA O POUČAVANJU UČENIKA"!!! Razlika između osnovnih znanja o poučavanju učenika i pedagoških kompetencija je ogromna!!! Zar ćemo dozvoliti da nam djecu umjesto nastavnika i profesora sa pedagoškim kompetencijama uče ljudi koji imaju samo "osnovna znanja o poučavanju učenika"... Evala!</p>	<p>Odbijen U okviru članka 105. Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi (Narodne novine, broj 87/2008, 86/2009, 92/2010, 105/2010, 90/2011, 5/2012, 16/2012, 86/2012, 126/2012, 94/2013, 152/2014, 07/2017) pedagoške kompetencije definirane su kao pedagoško-psihološko-didaktičko-metodičko obrazovanje s najmanje 55 ECTS-a. Budući da je takav program preopsežan za mentore kod poslodavaca, izrađivat će se novi program. Izmjenama i dopunama Zakona o strukovnom obrazovanju, člankom 16. stavkom 2. propisuje se da program stjecanja osnovnog znanja o poučavanju učenika donosi ministarstvo nadležno za poduzetništvo i obrt na prijedlog Hrvatske obrtničke komore i Hrvatske gospodarske komore, a uz prethodnu suglasnost ministarstva nadležnog za obrazovanje.</p>
<p>HGK NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU, Članak 16. Stavak 2. potrebno je izmijeniti tako da glasi: (2) Ispit kojim se dokazuju osnovna znanja o poučavanju učenika provodi Hrvatska gospodarska komora, za zaposlenike pravnih osoba odnosno Hrvatska obrtnička komora za fizičku osobu-obrtnika te za zaposlenike obrta. Međutim bitno je naglasiti da je ova odredba samostalno, bez ostalih koje je tijekom izrade nacrt prijedloga zakona predlagala Hrvatska gospodarska komora i koje također prilažemo ovoj raspravi, teško provediva. Naime, budući da nisu jasno definirani pojmovi i odnosi među njima kao što su: učenje temeljeno na radu, naukovanje, vježbe, praktična nastava; samim tim nije jasno na što se mentorstvo u gospodarskim subjektima primjenjuje.</p>	<p>Djelomično prihvaćen Zakonom o strukovnom obrazovanju propisano je da strukovni učitelji, suradnici u nastavi i mentori kod poslodavaca, pedagoške kompetencije stječu po posebnom programu koji donosi Ministarstvo. Program stjecanja pedagoških kompetencija za strukovne učitelje, suradnike u nastavi i mentore donesen je na temelju navedenog Zakona i članka 57. Zakona o obrtu. No, obzirom na opsežnost Programa te njegova trajanja (ukupno 225 sati tijekom 10 mjeseci, 20 sati nastave mjesečno), a važnosti sudjelovanja mentora kod poslodavaca u obrazovanju mladih, potrebno je izraditi jednostavniji model pedagoškog obrazovanja mentora kod poslodavaca kako bi im se omogućio kvalitetan profesionalni razvoj koji će im pomoći u ispunjavanju njihove uloge. Zbog toga se ovim Zakonom isto mijenja. U navedenom članku koji se odnosi na značenje pojedinih izraza u Zakonu, nisu obuhvaćeni pojmovi naukovanje, praktična nastava i praksa, kao ni pojam vježbi. Pojam naukovanja definiran je Zakonom o obrtu te ga nije potrebno definirati i u ovom zakonu. Pojmovi praktična nastava i vježbe su nastavni predmeti koji su sastavni dio određenog nastavnog plana pojedinog programa obrazovanja. Pojam praksa koristi se u žargonu.</p>